

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 139 / Temmuz 1993 / 4. - DM

TC'DE BÜYÜK ÇÖZÜLÜŞ

"Savaş sorumluluğu konusunu münakaşa etmek çok büyük bir hata idi. Bu mesuliyeti hiç yorulmadan sürekli bir şekilde hasımlarımıza yüklemek gerekirdi." Bunun nedeni ise, bu görüşlerin sahibine göre şöyledir: "Bizim kendi propagandamız, hasım tarafa küçük de olsa bir hak verecek olursa, kendi hakkımızdan şüphe etmek için bir adım atılmış olur. Böylece topluluk, rakibin haksızlığının ne-

rede son bulduğunu ve bizim hakkımızın nerede başladığını tespit etmekte zorluk çeker ve endişe içinde kalır. Eğer bir de rakip böyle hatalar işlemez de, bütün kabahatli istisnasız karşı tarafa atarsa, bu durum daha da fenalıklar doğurarak ortaya çıkar. Böylece halkımız daha akla uygun ve sürekli bir şekilde yönetilen düşman propagandasına inanmaya başlar..." Bu sözler, Türk egemenlerinin yan-

ından tanıdığı ve dünyanın ise tanık olduğu en büyük faşist-diktatör Adolf Hitler'e ait. Almanya'nın Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmesinin kendisine en ciddi nedenini böyle açıklıyor "Kavgam" adlı kitabında.

TC özel savaş yönetiminin son dönemlerindeki politik manevralarına ve uygulamalarına baktığımızda, kendisini, "Türkiye Cumhuriyeti"nin Devamı 2. sayfada

TC özel savaşının bitmeyen katliamları

- Kürdistan'da ve Sivas'ta vahşet uygulamaları ve katliamlarla varlığını sürdürmeye çalışan sömürgeci rejim, topyekün özel savaşla sonuç almaya çalışıyor, yeni katliamlara hazırlanıyor.
- TC rejiminin katliamlarına ve topyekün imha amaçlı saldırılarına karşı sessiz kalmayalım; daha fazla bilinçlenmek, örgütlenmek ve Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçılarıyla tek yürek olmak, yaşamımızın vazgeçilmez garantisi ve kurtuluşumuzun teminatidir.

Tarih sayfaları açıldığında her yarağı katliam, soykırım, vahşet, talan, acı ve gözyaşı olan TC, günümüzde de bu gerçeğini en amansız bir biçimde sürdürüyor. Kana doymayan vampir gibi her tarafa dehşet saçıyor, temiz yaprakları kanla-barutla kirletiyor. Dağları ve köyleri aralıksız bombalıyor. Hitler faşizmini aratmayacak tarzda insanları kurşuna diyor, diri diri yakıyor, canlı olarak helikopterlerden atarak katlediyor. Geçmiş yılları ve ayları bir tarafa bırakarak, sadece Temmuz ayının birkaç gününü ele aldığımızda, korkunç bir vah-

şet tablosu karşımıza çıkıyor. Ve bütün bunlar, "demokrasi", "laiklik", "kardeşlik" maskeleri altında gerçekleştiriliyor.

Temmuz ayının birkaç günlük kanlı bilançosu şöyle:

1 Temmuz günü, Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Boşat köyü koralı, ordu güçlerinin desteğiyle 23 köylüyü kaçırarak rehlin aldılar. Köylülerin akibetinin ne olduğu bilinmiyor.

Aynı gün, Pazarok'a bağlı Esmetur köyü Oruçlar mezarında koruculuğu kabul etmeyen Mustafa Doğan kurşuna dizilerek öldürüldü.

Mardin'in Derik ilçesine roketatar ve havan toplarıyla saldırılar ordu güçleri, ilçeyi harabeye çevirdi.

2 Temmuz 1993 tarihinde Adana'da sağ ele geçen İbrahim Kutlu ve Fahri Çelik kurşuna dizilerek katledildi.

Yine aynı gün, Şırnak'ın Güçlüköyü Devamı 4. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

14 Temmuz direnişçilerinin anısına aklanarak karşılık vermek, kör tarihe verilen bir karşılıktır

14 Temmuz direnişçiliği, kesintisiz başarıları mümkün kılan bir devrimcilikle ve bu temelde sağlanan zaferle ulusal kurtuluş mücadelemizde yer edinmiştir. İnsanlar unuttukandır. Hatta denilir ki, "Hatıza- beşer nışyan ile maluldür", yani insan hafızası unutkanlık hastalığı taşır. Fakat bununun tam böyle olduğunu sanmıyorum veya öyle olmaması gerektiğini düşünüyorum. Unutulmaz yaşamlar, anlar, kişiler, eylemler vardır. Varlıklarıyla insanlıkla eş düzeyde değer taşıyan, öyle olması gereken unutulmazları gözardı edemeyiz, belki söylemeyiz. Bu eğer yeterince anlaşılmasa, unutulması gereken gerçekten unutulmazsa, bu onu gerçekleştiren kişinin de başarısı demek olur; unutulmazın yaşatılması olur. Bütün bunların bileşkesi de zafere anlamına gelir. Bir kişiyi, bir ölüğü, bir halkı değerlendirmek istiyorsak, bunun en temel kistaslandır birisi de onun geçmişine, ne kadar saygı gösterdiği, geçmişinin yititliklerine ve unutulmalarına ne kadar yaşam şansı verdiğidir. Ve

çok acıdır ki halk gerçekliğimize baktığımızda, ondan belleksiz bir halk, hafızasını çoktan yitirmiş bir halk olarak söz edilir. Bu bir anlamda doğrudur.

Tarihi halklar demek, tarihini olduğu gibi yaşayan halklar demektir aynı zamanda. Bakın Avrupa'nın gelişmiş halklarına, onların yaşadıkları, önemli oranda kendi tarihleridir. Bir de bizim tarihimize bakalım; şekillendirilen kişilik burnunun ötesini göremeyecek kadar inkarla yüküldür. Ve en kötüsü de, kendisine ait olmayan bir tarih mal edildi mi bu onun kendi tarihini unuttuktan daha da kötü bir duruma düştüğü anlamına gelir. Kendi egemenlerinin tarihi ile aldatılan bir halk belli ölçüde baskı düzeni altındadır. Buna, egemenlerin kendi tarihlerini bilinci olarak genel tarih olarak haklara kabul ettirme politikası diyebiliriz. Ancak tamamen yabancı bir tarih, hem de katliamla yazılmış bir tarih, Devamı 12. sayfada

Amansız doğa koşullarında şehit düşen yoldaşlarımızı anıyoruz

YAZILARI 6-11. SAYFALARDA

TC'DE BÜYÜK ÇÖZÜLÜŞ

Baştarafı 1. sayfa

kurucusu M. Kemal'in öğrencisi olarak kabul eden Adolf Hitler'in bu görüşlerinin günümüz Türkiye'sinde yürütülen psikolojik savaşta temel alındığı çarpıcı bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Bundan hareketle son günlerde Genelkurmay'ın, Bakanlar Kurulu'na ve "dost basını"na verdiği brifingi hatırlamadan ve bunun perspektif-talimat kadar uygulamaya geçirildiğini düşünmeden de geçemiyor insan.

Kürdistan'da başlayan ve Türkiye sahasında kapsayıcı alan PKK-TC savaşını onuncu yılını tamamlamaya doğru ilerliyor. Hayatın bütün alanlarına nüfuz ederek köklü değişimler yaratan bu savaşın geçen süresini PKK'nin kazandığını belirtmek, yeni bir durum açıklamaktan çok, gözler önünde bir gerçeği tekrar dile getirmektir. Sömürgeci devlet yetkililerinin de aynı gerçeği dile getirmelerini elbette beklemeyiz. Çünkü buna gücünün yetmeyeceğini çok iyi biliyoruz. Bir "yenilenme"den veya "değişim"den bahsediliyor. Gerçeklerin dilinde bu tür söylemlere rastlamak hayalini kuracak değildir. Ancak sömürgeci özel savaş politikasının yüzünde bu tür söylemler birbirine sık sık çarpır

dan dile getirilirken, neyin amaçlandığı çok açıktır. Nitekim bu savaşta PKK'nin psikolojik üstünlüğü elinde tuttuğu sömürgeci yetkililerin açıklamalarında çokça itiraf edilmiş ve bunun ne pahasına olursa olsun tersine çevrilmesi gerektiği defalarca dile getirilmiştir. Çünkü Kürdistan halkının yanısıra, Türkiye halkı da her geçen gün daha fazla PKK'nin haklığına, bir kurtuluş hareketi olduğuna inanırken, gerçek emellerine olan inancını o kadar kaybetmektedir. Bu durum, oldukça PKK lehinde olan çok önemli bir süreçtir. En azından zarar yarısı kadar önemli ve tam bir zafer için çok avantajlı bir zemindir. Bütün savaşlarda böyle aşamalar yaşanmıştır ve bu durum zafirin uzak olmadığını göstermiştir. Bunun da ötesinde PKK ile TC arasında sürmekte olan savaşın, geçmişin bütün savaşlarından farklı bir niteliğe sahip olduğunu, savaşın tarafların karakterlerinin sürmediğini, yine bu savaşın büyük bir güç dengesi içinde başlayarak bu düzeyde geldiğini özellikle belirtmek gerekiyor. Dolayısıyla bu süreç, geri döndürülemez bir biçimde ileri gelişmelerin yoluna koymuştur.

"Kabus gibi günler..."
"Türkiye yanyor... Türkiye sarsı-

nalımlı olan gerçeğine güven bunalmı da eklenmiştir. Yıllardan beri dile getirilen vaatler bir türlü yerine getirilemediği gibi, halkın mevcut olan yaşam düzeyinin daha da gerile gidecek her gün biraz daha çökmeziği ortaya çıkıyor. "Allah devletimize zeval vermesin" edebiyatına alıştırılan toplum, adım adım "devletin" kendisine düşman olan gerçeğini, her vaadin sonunda çok kötü bir biçimde kandırdığını, çok acımasızca ezildiğini ve hatta insan yerine bile konulmadığını görüyor. Aynı gerçek devletin Kürdistan halkına karşı yürüttüğü imha savaşının propagandası için de geçerlilik kazanmıştır. "Mazlumların kanı yerde kalmayacak ya da eşkyaya pişman olacaktır gibi beylik lafların çoktan beri anlamlarını yitirdiği bilinmektedir. Ancak PKK'nin son günlerde gerçekleştirdiği eylemler karşısında bu laflar bütününlü gültüğe olmaya başladı" biçimindeki sözler de sömürgeci özel savaş cephesinde yer alan bir sesle dile getiriliyor.

Bu, TC açısından ağır bir yenilgi, cumhuriyet tarihi boyunca tanık olunmamış bir karamsar tablodur. Bu gerçek, toplumun ezici çoğunluğuna aynı gibi yansıyor. Artık sıradan insanlar, vaatlere, çok çeşitli iddiala-

menlik sisteminin nihai sonu için tehlike çanlarını çalıyor. Kulakları sağır ederecesine çalan tehlike çanları, sömürgeciğin Kürdistan halkına karşı basurduyu çalın terör ve katliam uygulamalarının esas nedeni oluyor.

Gece ve gündüz imha turları

Karşımızda yürütülen haksız bir savıştır. Bu demokrasi değil ki, çareler tükenmiştir. Haksız, barbar savaşlarda bütün cabalar çareler arayıp bulmak içindir. Aslında kalıcı hiçbir çare yoktur. Çare diye sarılan her şey bir yere kadar gider. Mevcut çıkmazdan-bunaldımdan çıkış sanılan her "çare" geleceğe daha ağır bunalmalar aktır. Bu savas, egemen sömürücü devletler arasında geçmiyor ki, halkın fiili katliamı ya da destegi olsun. Dolayısıyla sömürgeci bir devlet ve onun egemenliğindeki sömürge bir halkın savışı, egemen sömürücü devletler arasında geçen savaşlardan oldukça farklı özellikler taşımaktadır. PKK ile TC arasındaki savaş böyle bir savaş karakterine sahiptir. Bunun da ötesinde dünyada benzerlerine rastlanıyorsa ki aynı gücün savışıdır, bu güçlerin temsil ettikleri gerçeğin bu savaşın sonucunu şimdiden belirlediğini vurgulamak gerekiyor. Nitekim şimdiki kadarki savaş süreci, geleceğin sonuçlarını ilgilie her çevreye yansıtıldığı söylemek durumundayız.

Bu nedenle, imha ya da tasfiye amaçlı bütün çözüm biçimleri sorunu ağırlaştırmaktan, daha fazla kanın dökülmesine yol açmaktan, tahribatları büyütmeğe öteye bir sonuç veremeyecektir. Bunu geçmiş yılların ayasında çokça gördük. Tüm açıklığıyla ortada duran bu gerçeğe rağmen, sömürgeci Türk devletin bu kör siddette ısrar etmesinin altında bir seçeneksizliğin yattığını ve bunun da alınmış bir yenilgi olduğunu görüyoruz. Ancak sömürgeciğin açısından bir umut da vardır. Askerleri koşullarına dayanarak, rakip tarafı esse olasılığı. Fakat bu noktada da belirleyici olan muazzam askeri teknik değil, rakip tarafın, yani PKK'nin çizgisi ve savaş taktikleridir. Karşı taraf bu noktalarla zaafa uğrasa TC'nin her şeyini hasrettiği umudu uzun vadeli olmasa da gerçeğe dönüşmüş olabilir. Bundan dolayı, "kazanamak da kaybetmek de bizim elimizdedir" diyoruz. Yeri gelmişken belirtelim ki, TC'nin kaderi de PKK'ye bağlanmıştır; varlığı-yokluğu PKK'nin gelişme seyirine endekslenmiştir. Bu anlamda savaş henüz sürüyor da olsa, TC'nin büyük haksızlığı şimdiden PKK'nin büyük haklılığına mahkum edilmiştir.

Şimdiki bütün cabalar PKK'ye endeksli olmaktadır, PKK'nin inisiyatifi altında şekillenen koşullarda savaşmaktan kurtulmak içindir. Devletçi basını talimatlarla yönlendirmiş, buna karşılık muhalif basını sürdürmeye çalışmışın bir nedeni de budur. Her şeyden önce şimdiki kadar yapamadıkları kapsamlı katliamlar gerçekleştirilmiştir ve diş koşulları hazırlanmaya çalışılıyor. Bunun için çok yönlü cabalar yürütülüyor, diplomatik seferler düzenleniyor. İtise ve diştise tek ses olarak PKK'ye karşı imha savaşını başarmak için kapalı kapılar arısında gece ve gündüz durmadan senaryolar, kompoz ve provokasyonlar hazırlanıyor. Tansu Çiller'in başbakanlığından önce düzenlediği bazı de-

meçlerde, "Türkiye'nin sorunlarını çözmek için gerekirse Meclis'te geçeleri de çalısın" açıklamasında bulunması tesadüf olmasa gerek.

Koalisyon hükümetinin başı Tansu Çiller, zamanın önemli bir kuruluşları arası ilişkilerde, ordularla görüşmeler ve devlet kademelerinde etkili olan kurumların temsilcilerini ziyaretlere ayırıyor. Bu çabalarla, "mili mutabakat" turları deniliyor. Adı doğru konuluyor, Türk devletinin milli mutabakat sorunu üst düzeyde zaten sağlanmış durumdadır. Hatta bu uluslararası bir mutabakatla da belirli olarak gücündürülmüştür. Yalnız hükümeti oluşturan partiler değil, bütün burjuva partiler, "terör" karşı ortak politika oluşturulmuş da sonuna kadar hazırlanmış defalarca açıklamışlardır. Nitekim bu "mili mutabakat"ın daha fazlasının sağlanmasına kolayca başlanacak bir iş değildir. Yine savaşın sağlığı bu aşamada, devlet kademesinde yapılan mutabakatın topluma indirilmesi ya da dayandırılması da çok zor bir olaydır. Hiç tereddütsüz belirtelim ki, yücüne yürütülen bu çabalar, "mili mutabakat" sağlamak için değil, sağlanan bu zemin üzerinde ortak görüşler etrafında Kürdistan halkının imhasını planlamak ve bunda hedeflenen amaca ulaşmaktır. Bu konuda bir görüşbirliği içinde hareket ediliyor. Kaldı ki, bütün burjuva partileri devleti koruma ve kollama felsefesine dayalı olarak ortaya çıkmışlardır. Nitekim siyasi çözüm söylemine sahip bir HEP'in başına getirilen herkeşce biliniyor.

Çok açık ki, sömürgeci Türk devleti, halkımızın PKK önderliğinde ilerleyen ulusal kurtuluş sürecine dayatıldığı veya dayatacağı kapsamlı katliamları çöplük bir tarzda gerçekleştirme cesaretini gösteremeyecektir. Bu yöneliminde binbir çeşit maskeleyen biçimlerine başvuracaktır. Bununla bir yandan halka her adım attırmaya hedeflerken, diğer yandan da bütün nedenleri PKK'ye bağlamaya çalışacaktır. Eğer tutturmanın koşullarını yaratılabirise, "toplulu katlet, PKK'nin üzerine at" taktiğine iyiden iyide sarılacaktır. Böyle bir taktiğe oldukça da ihtiyacı vardır. Bu onun için çok önemli bir propaganda malzemesi olacaktır. Böylelikle diş kamuoyuna, PKK'nin yürüttüğü mücadeleden bir savas değil, terör ve halk katliamı olduğunu söyleyebilecek ve bütün dünyayı PKK'nin haklılığına dikmeye çalışacaktır. Sadece son bir ay içerisinde sömürgeci güçler tarafından tek tek ve toplu olarak 100'e yakın Kürt insanı katledilmiş ve bu katletme olaylarının da PKK tarafından gerçekleştirildiği yönünde propaganda yapılmıştır.

Tansu Çiller, hemen her açıklamasında devlet adına "ana sefakti"yle herkesi kucaklamak istediğini söylüyor, aynı devletin saldırı güçleri Kürdistan'da ve çocukları bunharca katletmektedirler. Bununla da yetinilmekte, katliam fotoğrafları burjuva basında boyu yenilerke "PKK'nin vahşeti" olarak yansıtılmakta, timsah gözyaşları dökülmektedir. "PKK azdı", "Bunlar insan olmaz" sözlerine benzer manşetler burjuva basında en çarpıcı bir biçimde neşredilmektedir. En akla gelmedik vahşet örnekleri sergilenmektedir. Çünkü bu çağdışı sömürgeci rejime göre en büyük vahşet, PKK'yi iç ve diş kamuoyunda teşhir etmek için en büyük propaganda malzemesidir. Örneğin Hürriyet gazetesinin manşetinde verdiği gibi "Gör Vayla, işte PKK" diye propaganda yapılmak için...

bir yoğunlukta. Gözlerin yalan söylemeyeceği belirtilir. Bir değişim vardır, ancak bu uğruna mücadele ettiğimiz olumlu değişim değil. Tersine bu olumlu değişimin ölüne geçmeyi hedefleyen olumsuz bir değişimdir. Biliyoruz ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, PKK önderliğinde her yıla bir önceki yılı katlayan gelişmeleri sürdürürken sömürgeci egemenlik sisteminde kapanması zor olan gedikler açtı. Açılan bu gediklerden, bir burjuva gazetecisinin deyimle "Türkiye kemisi su alyor." Gün geçtikçe su kütlüsü ağırlaşıyor, brakalım bu ağırlığı hafifletmeye, geminin diplerle batmaya doğru gidisi engellenemiyor. Bunun içindir buncata telaş ve bunca çığlık. İşte, özel savas rejimi, bu duruma nasıl gelindiğinin tek yarı nedeni üzerinde hesaplar yaparak adeta kaybettığı yılların başına dönmek ve çok acımasız bir imhayı, o da olmasa bir tasfiyeyi gerçekleştirmek istiyor. Hitler yan bir değerlendirmeye geçmişinin elinden olmayan yünüşek yanlarını tündend atmayı önüne hedef koyuyor.

"PKK ile sürdürülen savası kesinlikle kazanacağım" şeklindeki sözler, Başbakan Tansu Çiller tarafın-

lıyor..."
"Dört bir yanımı saran bu yangını söndürmek lazım..."
"PKK lideri savas ilan etti. Dediğini yapıyor..."
"Acı gerçek: Devlet işlemleri..."
"Artık adını koymak lazım. Bu bir savastır" vb. başlıklar ve belirlemeler, savasın psikolojik cephesinde yer alan burjuva basından seçmelerdir. Bu sözlerin sahipleri ki, bütün hünerlerini konuşturarak gerçekleri devletlerinin lehine çarpıtmak isteniyor. Nitekim "düşman basını" dışarda bırakılarak "dost basını" Genelkurmay'la brifing verilmesi buna güzel. PKK lehinde anlam veremeye açık deyimler üzerinde bile durulmuş ve bu basına yönelik yine sürecin görevleri dayatılarak kabul ettirilmiştir. Hürriyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, "Toplumun başında bu kadar büyük terör belası varsa, elbette bütün kurullar bu terörle mücadelede üzerine düşeni yapacaktır. Basın da bu kurulların başında yer alır" sözleriyle basın adına özel savas rejimine hizmet etme onursuzluğunu göstermiştir.

Türkiye'nin azınlık askeri, siyasi ve ekonomik açıdan üst düzeylerde

ra tok oldukları için, devletin her türlü vaat ve iddialarına gülmüş görüyorlar. Bunları yorumluyorlar ve gerçeğe yavaş sonuculara ulaşıyorlar. Bütün bunlardan dolayı devlet, savasın etkilediği bütün alanlarda yeni maskelere ihtiyaç duyuyor. Bu maskeler altında mevcut özel savas yönelimlerini barbarlıkta daha da sınırsız kılmak istiyor. Geçmişte çeşitli nedenlerden dolayı yapamadığı imha uygulamalarını bu şekilde yapma amacını taşıyor. Hitler'in yaptığı benzer bir biçimde özgürlük savaşçıları ve onları destekleyen halkımızı yüzüdüzden silmesini hedefleyen "acamasız mahluklar" olarak gösteriyor ve Türk halkını ve askeri de bu psikolojilerin altına çekerek şartlarında çabasını sürrekli bir şekilde yoğunlaştırıyor.

Sömürgeci Türk devleti tüm gücünü harcıyor, topyekün özel savasına bütün kurumlarını, bütün toplumu sahte bir seferberlik anlayışıyla katmak istiyor. Gerçekten de savasın ulaştığı düzey bir zamanların "yıkılmayan devlet" efsanesi imajını yine aynı toplum nezdinde yerle bir etmiş, devlet ölümlük meselesine karşı karşıya getirmiştir. Her gün katlanan gelişmeler, sömürgeci ege-

TC özel savaşının bitmeyen katliamları

Baştarafı 1. sayfada

nak ilçesine bağlı Hıraes köyüne baskın gerçekleştiren ordu güçleri, Abdullah Güler, Sait Şen, Besir Başkul adlı köylüleri kurşunlar, Ömer Çetin adlı köylüyü ise üzerine gaz dökerek ayak öldürdüler. Kurşuna dizilen köylülerin cesetleri parçalandı.

Gabar Dağı günlerdir bombalanıyor, köyler yakılıyor, kadınlar camilere hapsetiliyor, erkekler gözaltına alınıyor, hayvanlar ve yıyacaklar telef ediliyor. Bu baskınların bir devamı olarak 2 Temmuz günü Şırnak ve Cizre arasında bulunan Küpeli Dağı'nda 27 köylü, Türk operasyon birliği tarafından durduruldu. Şırnak Tugay Komutanı Mete Sayar operasyonu yönetiyordu. "Çekilin, arkınızda canlı hiçbir şey kalmamalıdır! Bu... çocuklarını imana getireceğizim!". Şekillenmiş telsezde talimat veren ve insanlıktan nasibini almayan Mete Sayar, bu sözleriyle TC rejiminin kanlı ve çirkin yüzünü açığa vuruyordu. O'nun emriyle 24 köylü arasında kurşuna diziliyordu. Köylülerin katledilmesine karşı çıkan 8 askerden 6 asker ile geriye kalan 3 köylü, kendi deyimleriyle "havada tören" düzenlenerek halledileceklerdi. Ve 9 gün helikopterlerden bilinmeyen yerlere atılarak katledildi. Askeri komutanlığa teslim edilen 2 askerin akıbeti ise bilinmiyor. Ve bu katliam, özel savaşın basın cephesindeki bir numaralı yürütücüsü olan Hürriyet gazetesinde, "23 PKK'lı ölü", "Küpeli Dağı, PKK'ya mezar olsun" başlıkla- rıyla veriliyordu.

3 Temmuz günü Diyarbakır'da Fath Korkut Adana'da ise 61 yaşındaki İbrahim Altunsoy, kontrgerilla tarafından öldürüldü.

Kontregreilla cinayetleri sürerken, aynı gün Mardin'in Dargeçit ilçesine bağlı Çelik köyüne baskın gerçekleştiren sömürgeci ordu güçleri, aramalar yaptı, meydana topladıkları halkı işkenceden geçirdi, evleri silahlarla taradı ve ardından ilçerinde yaşlı ve çocukları da bulunduğu 15 köylüyü katlettiler. Katledilen köylüler, kirli savaşın boyalı basını tarafından, "9 PKK'lı ölü" olarak ele geçil- biçiminde kamuoyuna yansıtıldı. 4 Temmuz 1993 tarihinde Elazığ-Palu kırsal alanında operasyonları sürdüren ordu birlikleri, burad- a 5 köylüyü kurşuna dizerek öldür- düler. Hilvan'da ise bir eve baskın yapan düşman güçleri 2 kişiyi öldür- dü, 4 kişiyi de yaraladılar.

Kürt halkına yönelik imhannın bir- kaç günlük bilançosu böyledir. Ay ay hesaplandığında karışımca çok korkun- ç bir durum çıkar. Bütün bunları yapan ve amansız bir terör estiren sömürgeci Türk devleti. Dünyanın, bütün insanlığın gözleri içine bakıla- rca bu vahşet uygulanıyor. Kürdistan ülkesine ve Kürt halkına yönelik bu vahşi uygulamalar yeni değildir. Yı- larlar süzünü, günümüzde ise şid- det düzeyi daha çok trımandırılmış- tir. Karşılıklı bir savaş, mücadele var- dır. Türk sömürgeçleri bu savaşta tamamen haksız ve çaptığı bir ko- numu temsil ediyor. Savaşı, uluslar- arası kurallara göre yürütüyor. Sava- şın içinde olsun olmasın, sömürgeci Türk rejimi, bütün Kürt halkına karşı topyekün bir saldırı konumundadır. Nitekim Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in "Diyarbakır'da yaptığı konuşmada, bu gerçek açık ve net olarak dile getirildi. Hedef olarak şehirlerde, ovalarda yaşayan halk gösterdi, ortada talimat verdi. Genel-

laya yönelik havadan ve karadan operasyonlar ve imha seferleri sü- zerken, halka yönelik de katliamlar, sürgünler, yakıp-yıkmalara ve tutukla- maların daha da yoğunlaştırılması gerektiğini belirtiyordu. TC rejimine göre önce deniz kurutulmalıdır. Deniz olduğuna göre halk, her türlü yöntemle etkisizleştirilmelidir. Böy- lece gerillaya güç ve can veren aksi önlenektir. Topyekün savaş strate- jisi, denizi kurutma planı hemen hemen bütün ulusal kurtuluş hare- ketlerine karşı uygulanmıştır. Bu plan ve stratejilerin ne kadar hayal bulup bulmadıkları, yine ulusal kurtuluş ha- reketlerinin tarihleri izaha kavuştur- maktadır. Sömürgeci-faşist Türk rejiminin, masum halkı, yaşlı-çocuk, genç-kadın ayırımı yapmaksızın hedeflemesi, onun çözümsüzlüğünün bir ifadesi, son çırpışığıdır.

Kürdistan'da katliam, vahşet, göç

demî tamamen işgal ettiği bir süreçte, sömürgeci Türk rejimi, mücade- leminiz bu gelişimlere karşı topyekün bir savaşla, halkımızı toplu katliamlar- la tehdit ediyor. "Yıl boyunca ope- rasyonel yoğun olarak devam ede- cektir, en kısa zamanda sonuç ala- cağız. Hedefimiz 1993'ün sonuna doğru tüm den bitirmektir. Bunun için gerekirse bazı yerlerde canlı b- rakmayacağız." biçiminde açık imha ve katliam yapma hedefini gösteren genelkurmay talimatına uygun ola- rak sivil ve suçsuz insanlara kurşuna diziliyor, köyler yakılıp-yıkılarak ha- rabeye çevriliyor. Botan, Amed, Bingöl, Dersim ve Garzan dağları yılın başından beri sürekli bombala- nıyor. Son olarak saldırıların doruğa çıktığı 2 Temmuz günü Küpeli Da- ğında 27 köylü ve köylülerin katle- dilmesine karşı çıkan 8 asker, yine 3 Temmuz günü Mardin-Dargeçit bağ-

şım'de, Çorum, Malatya ve daha değişik birçok alanda katliamlar ger- çekleştirildi. 24 Aralık 1978 yılında, aynı zamanda partimizin doğuşuna da bir cevap niteliğini taşıyan, Kürdi- stan'da olağanüstü hal uygulamasının başlangıcını teşkil eden sıkıyönetim uygulamasına ilişkin Maraş Katli- m'nin nasıl korkunç bir tarzda haya- ta geçirildiği, ordu desteğindeki geri- mi mirhakların yüzlerce insanı nasıl hunharca katlettikleri henüz canlı- lığını hafızalarda koruyor. Bütün kat- liamlar devlet eliyle planlanarak, örgütlenilerek çok bilinçli bir tarzda gerçekleştirildi.

Nasıl ki, 1978'in sonları ve 1979 başlarında partimizin çıkışına karşı Maraş Katliamı hayata geçirildiyse, 2 Temmuz 1993 tarihinde ger- çekleşen Küpeli Dağı katliamı gibi Si- vas katliamı da ulusal kurtuluş sa- vaşımıza karşı gerçekleştirilen bir

gattaki özel komando timlerinin, Kür- distan'ın uzak bir alanındaki olaya anında müdahale etme kabiliyetine sahip oldukları söylenirken, yakın mesafede bulunan alana gönderil- meyişi, yine Sivas'taki güvencî güçlerinin olaylara seyrirci kalmaları neyle izah edilebilir? Olayı yaşayan- lardan birinin deyimiyse, gösteri ya- panlara, saldırganı gerçekleştirilene sadece su sıklığıyla kalabalık dağı- lır ve ciddi düzeyde bir felaket gün- de gelmezdi. Başbakan Tansu Çiller, Meclis kürsüsünde olay hakkın- da çok sorumsuzca açıklamalar yaparken, yeni işçileri bakını ise katliamı, dumandan zehirlenerek öl- dürülen biçiminde çok basit bir değer- lendirmeye geçiştiriyordu. Kısacası bu katliam, bir grup insanın kendili- ğinden gelişen doğay bir tepkisi sonucu meydana gelen bir olay bir- kızı değerlendiremez. Bizlat rejim- inin gerçekleştirdiği bir katliam ola- rak değerlendirmek gerekir.

Sivas Katliam'ını seriati-lalilik ike- limine indirmek de doğru bir yakla- şım değildir. Böyle bir yaklaşım, olayı özünden sapırmaktır. Zaten sömürgeci rejimin de hedeflemeye istediği sonuç budur. Bununla amaç- lanan katliam sonrasında gelişecek tepkilerle geniş halk kesimlerini, ay- dınlar, solcuları laiklik, yani kemalist laiklik bayrağı altında toplamak, böy- lece iflas eden kemalist ideolojye, sömürgeci rejime nefes aldırılmaktır. Nitekim çoğu solcuların, aydınların ve alevilerin içine düştükleri hata da bu oldu. Olay, şeriatçılığın, laikliğin bir saldırısı olarak değerlendirildi. Gelişen protostolarca kemalist laik- liğe sarılmak, vazgeçilmez bir çizgi olarak sloganlara yansısı. Bu yakla- şım, şovenizm kokan ve gerçekleri görmeyen, görse bile doğru yakla- şım göstermekten ürken, devlet de- vletleri daha çok savunan, zor dö- nemlerde ona sahip çıkan kemalist mantık olmaktadır.

Sivas Katliam'ını hangi temel yakla- şımla değerlendirilmesi gerekti- ğini, katliamın hangi koşullarda ve niçin dayatıldığı, PKK Genel Se- kreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaptığı kapsamlı bir değerlendiril- mede şöyle ortaya koymaktadır:

"...En çok çarpılın, başka türlü gösterilmeye çalışılan bu olay, Tür- kiye'nin ve Kürdistan'ın devrim ve karşı-devrim çatışmasının temelinde ele almak en doğrusudur. Ki bunu dost da, düşman da biliyor, söylüyor, yazıyor. Bütün sorunların kaynağında her gün yükselttiğimiz mücadeleimiz yer almakta ve bütün güçlümeleri belirleyen temel nokta mücadelemiz olduğuna göre, elbet- te ki Sivas'taki bu gelişmeyi de sa- vaysı geçirmiş temelinde ele almak gerekir. Ama burada ayırt edici olan şu: Sivas'ta karşı devrimci bir yandan 'şeriatçılar' deniliyor, ete yandan 'laik- ler' buna karşı deniliyor. Bir yandan da 'sünni-alevi çatışması' deniliyor. 'İlerici-gerici kavgası' biçiminde yaf- tarlar vurulur bu olay anlatılmaya çalışılıyor. Her ne kadar bu ikilem- lerle geçeriğin bazı yönleri gösteril- mek istenirse de, olay gerçekten dü- zenleniş, hayata geçirilmiş ve sonuç itibarıyla kalırdır..."

Alıntıda da görüldüğü gibi katli- am, bazı yönleriyle etki payı olsa da Alevi-Sünni ayrımının ve çelişkinin bir sonucu olarak ortaya çıkmadı. Gelişen mücadelemiz, halkımız ulu- sal bilinç, temelinde hızla eğiliyor, bir- gütlüyor, birleştiriyor. Geçmişte çok

ettirme, yakma-yıkma bütün şidde- tiyle devam ederken, gerek Türkiye demokratik-ilerici cephesinde ve ge- rekse de dünyada ciddi düzeyde bir tepki meydana gelmemekte, bu vahşi uygulamaları güç sesle kınayan, buna karşı tavır geliştiren bir tutum ortaya çıkmamaktadır. Hiç kuşkusuz Kürdistan halkı, kendi öz gücüne dayanarak mücadelesini sürdürece- ği, düşmanın bütün halkı hedefleyen topyekün özel savaşına karşı kendi öz örgütlenme ve mücadele araça- lını daha geliştirerek partisi önder- liğinde savaşıyor ve savaşıyor. Ama en azından "solcuyum", "ilericiyim", "demokratım", "aydınım" diyenlerin de seslerini yükseltmeleri her Türkiye halkı ve hem de insan- lık onurunu korumak açısından vaz- geçilmez bir zorunluluk ve kendisini dayatan en acil görevdir. Bugün Tür- kiye'de her şey gündemizde yer alan Kürdistan ulusal kurtuluş sava- şı, düşmanın dayattığı topyekün sa- vasha karşı Kürt halkının kararlı dire- nişidir. TC hem katliamı yüzünü gizlemeye ve hem de sorunu örtbas edilebilcek için buğüne kadar oldu- ğuca yapay sorunlar yaratarak, kamu- oyunu asi gerçeklerden uzaklaştır- rak, tali ve önemli maddelerle sava- şa uğraştırmaya çalıştı.

Kürdistan ulusal kurtuluş müca- delesinin giderek derinleştiği, yoğun- ca bir savaşının yaşandığı ve gün-

li Çekirli köyünde 15 köylü en vahşi bir biçimde katlediliyor. Kürdistan- da katliam ve baskınların doruğa çıktığı bir dönemde Sivas Katliamı gerçekleştirildi.

Katliamlar, TC gerçeğinin bir ifa- desidir. Her dönemsel çıkışta, halka katliamların yüzü gösterilercek cevap vermiştir. Tarihi bilgisi olan herkes Osmanlı tarihinin barbarlık, vahşet ve halklara katliam, soykırım oldu- ğunu bilir. Bu gelenek TC devraldı. Denilebilir ki, TC'nin üzerinde şekil- lendiği temel; katliam, barbarlık ve vahşettir. 1915 Ermeni soykırımı ha- rirlardadır. Çerkez Ethem ve ber- berlerdekileri, Mustafa Suphi ve ar- kadaşlarının ne tür komplolarla im- ha edildikleri, etkisizleştirildikleri bi- linmektedir. Komünisti, devrimci ve gericiyle tam bir milli mutabakat sağlanarak, Koçgiri, Ağrı-Zilan, Şeyh Sait ve Dersim isyanlarının 1938'in sonlarına doğru vahşi uygulamaları nasl ezdirildikleri, boğduruldukları hem yaşayanlar, hem bunu büyükle- rinden dinleyenler ve hem de TC gerçeğini okuyup kavrayanların hafızalarında silinmemesine yer edin- miştir. Ve daha sonraki yıllarda Kür- distan halkına uygulanan beyaz katli- am ardından 1970'lere geldiğinde öğrenci-çocuk hareketleri gelişme- ye başladı. Bu devrimci gelişme- lere de nasıl cevap verildiği biliniyor. 1970'ler sonrasında İstanbul-Tak-

katliam niteliğini taşıyor.

Sivas Katliam'ını gerçekleştiri- lmesinin birçok nedenleri vardır: Katliamı yazar Aziz Nesin'in şahsına yö- nelik olarak göstermek, gerçekleri çarpıtmaktır. Çünkü bu katliam, Türk devletinin yürüttüğü özel savaşın bir parçası olarak planlanıp uygulanmış- tir. Sınırlı olarak yansıtılmasına -gö- rüntü olarak- rağmen, katliamın iki gün öncesinden gerçekleştirilme- liydi. Bildiriler dağıtılmış, yerel gazete- lelerde bu yönlü değerlendirmeler yapılmıştı. Bunlar bilinmesinde ra- ğmen, en ufak bir tedbirin alınması- yı şunu nasıl zama etmek gerekir? Olay günü Cuma namazından çıkan 400 kişinin giderek kalabalıklaşması, slo- gan atarak yürüyüşe geçmesi, daha sonra Madımak Oteli'nin önünde bir- kez öfkeli kalabalığın araçları ateşe vermesi, otelden dışarı çıkmak isteyenleri linç etmek istemesi ve uzun otele ateşe vermesi arasında sözün bir zaman süresi geçiyor. Ya- nın otelden dışarı çıkmak isteyen- ler bile, yamalıları için dışarıya bira- kılıyor, gerisin geri içeriye sokulu- yorlar. Hiçbir müdahale yapılmıyor, itfaiye araçları bile çok geç geliyor. Bütün bu olaylar 7-8 saat kadar bir zaman sürüyor. Bir canaze töreni gösterişine bile tahammül et-meyen sömürgeci ordu güçleri he- men hazır-naz tutulurken, sıkça ü- nünden bahsedilen Kayseri ve Yoz-

derin olan Alevi-Sünni ayrımının yeni, ulusal-toplumsal ruh, birlik ve bütünlük almıştır. Katliam Alevi-Sünni çatışması biçiminde göstermek, geçmişi onanayan oyanlar ısrarla tekmerrüt ettirmek, sömürgeci kemalist rejimin istediği bir sonuçtur. Türk sömürgeci-kemalist rejimi, oluşturan yakın döneme kadar, bu yapıyı aynı kök iyi kullanan halkımız böyle parçalamış ve nefes alamaz duruma getirmiştir. Bu gelişki yüzürlü boyunca halkımıza karşı kullanıldı. Kürdistan'ın iki parçaya ayırılmasını temel nedenlerinden biridir bu gelişki. Biliniry, dönemin Osmanlı İmparatorluğu'nun sultanı Yavuz Sultan Selim sünni Kürterli, İran Safvet devleti alevi Kürterli yanına çekerek birbirlerine karşı savaşmıştır. Çaldıran'da bir sonu; ortaya kırmış ve Kasrı-Sırin Antlaşmasıyla Kürdistan resmen ikiye bölünmüştü. Kuyucu Murad Paşa döneminde birlerce alevi ve Ermenin'in kuyulara doldurularak öldürüldüğü bilinen örneklerdendir. Bu katliamlar geleneğinin temel üzerinde inşa edilen TC'nin, mezhep gelişisini hep kullandığı, alevileri destekleyip onlar eyleyi sürümleri kattığı, sünnileri destekleyip alevileri kattığı Kocgiri, Ağin, Şeyh Sait ve Karesim isyanlarında çok barzce yandı. Denilebilir ki, bu gelişki Cumhuriyetin gelişmesinin bir temel dayanağı haline getirildi. Sünni kesime dayanarak şeriatçılık canlı tutulmaya çalışılırken, kemalist laiklik ise alevilik eyleyi geliştirildi. Her iki kesim de, kemalist ideolojinin yaşamasının önemli birer gücü olarak kullanıldı. Kemalist düşüncenin gelişmesinde alevilik önemli bir dayanak yapıldı. Ama alevilerin kemalistlerden gördüğü karşılık ise, hep katliam ve baskıdır, horlanma ve ezilmedir. Sivas, Maraş, Çorum, Malatya'da yaşanan son onbeş yılın katliamları buna örnekler.

Geçmiş tarihimizde yapay gelişki halkanızı birbirine karşı kullanılan TC, günümüzde ise ulusal uyanışın hızla geliştiği bir süreçte bulunuyor. Geliştirilen son katliamla böyle bir sonuç hedeflenirse de, sömürgeci rejimin bunu başarmaya gücü yetmeyecektir. Bu katliamın Sivas'ta gerçekleştirilmesinin nedeninin ulusal kurtuluş savaşımızın bir cevap niteliğini taşıdığı belirtilir. En başta Sivas'a yakın olan ve buradaki halkımız giderek etkisine alan Dersim'de ulusal kurtuluş savaşımız kök salıyor. Erzincan'da gerilla mücadelesi giderek gelişiyor. Bu gelişmeler Kocgiri'yi ve oradan da Sivas'taki potansiyeli etkileyerek, halkı mücadeleye safılarına kanaliz ediyor. Böyle önemli gelişmelerin yaşandığı bir süreçte, böyle bir katliamın yaşanması, bu anlamda düşündürücüdür ve bununla bağlantısı vardır.

Bir de, böyle bir katliam uygulanmakla, gündem yapay sorunlarla meşgul edilmek isteniyor. Hesaba göre katliam gerçekleştirildikten sonra, bir dönem gösteriler çıkacak, olay farklı boyutlarıyla bol bol basında değerlendirilerek gerçekler çarpıtılacak; hatta mümkünse aydınlar, sokulacak, demokratlar, tepki gösteren herkesi kemalist laiklik altında birleştirerek devleti koruma savaşını geliştirilecek ve böylece yeni kurulan hükümette bir dönem ikinçihat hedefleniyordur. Bir Kere, Kürdistan'da tam bir vahşet uygulanırken, gündem bununla meşgul edilecek Kürdistan'da gelişen her türlü vahşi uygulamaya karşı sessiz bir ortam yaratılacaktır. Kemalist laiklik altında birleştirilen bütün kesimler tam bir mutabakat sağlanmaya çalışılarak, kurtuluşun tek güvencesinin kemalist ideolojinin savunulmasında geç-

tiği empoze edilecek ve böylece ulusal kurtuluş mücadelemize karşı, ulusal mutabakat içinde soğuk bir ruh yaratılacak ve temel hedef şarşırlacaktır.

TC rejimi, gelişen mücadelemize karşı gündemi çarpıtacak çok çetemi düzeylerdeki kompoları dönem dönem uygulamaya koymaktan ve bu anlamda mücadelemize cevap vermekten kaçınmadı. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla gazetecilerin röportajı yaptığı ve önemli açıklamaları yaptığı bir dönemde Uğur Mumcu cinayeti patlak verdi. Röportajların Türkiye kamuoyu üzerinde büyük bir etki yaratacağı bir dönemde böyle bir cinayetin gerçekleştirilmesi hem röportajların yarattığı olumlu etkinin önüne geçmeye ve hem de şovenizmin dalgalandırılarak kemalist ideolojii etrafında bir milli mutabakat yaratılmaya çalışıldı. Daha önceleri Mumcu'yu solculukla, vatan haini olarak büyük değerlendiren devlet, bir çırpıda Mumcu'ya sahip çıkarak, onu en büyük kemalist olarak ilan etti, mecliste anısına saygı duruşları yaptı. Cinayet günlerce basında temel konu olarak işlendi. Bir balınanın Karadeniz'de görülmüşü gösterice, hatta ayırlara sürmâşençerle verildi, halk bunlara oyanları hale getirilmeye çalışıldı. Partizim ilan edildi ateskes sürecinin etkin kamuoyu üzerinde yoğunca yansırken, ikinci kez süresiz ilan edilen ateskesin ardından çok kısa bir zaman geçmeden Özal'ın kuşku lu ölümü gündeme geldi. Özal'ın ölümüne Özal'a düşman olanlar bile, millet ve devlet kumbarları içinde Özal'ı kahraman ilan ettiler. Günlerce Özal'ın ölümü, cumhurbaşkanlığı ve başbakanlık seçimi tartışıldı, basın ve kamuoyu bu sorunlarla meşgul edilir hale getirildi. Kürdistan'da yüzlerce köy yakılırken, birlerce insan göç ettirilerek sefalet sürüklenirken, yüzlerce süv ve masum insan katledilirken, Kürdistan'ın dağılı bombalanır ve yakılırken, bütün bu süreçlerin kamuoyuna yansımaları, üzerine perde çekilmesi ikinçihat belirtiriz; yapa sorunlar temel gündem konusu olarak tutuldu, insanlar bu sorunlarla uğraşırıldı. Halkımıza karşı uygulanan vahşet uygulamaları ve kirlenmiş oyanlara karşı durması gereken aydınlar, ilericiler, demokratlar, devrimciyim diyenler rollerini oynamadılar.

Sömürgeci rejimin yapay gündemler oluşturarak, halkın başka sorunlarla uğraştırdığını değerlendiren PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, Sivas Katliam'ına öcalan nedenleri şöyle iddiyolar:

"PKK önderliğindeki devrimci savaşımızın ve ona yönelik özel ve kontrgerilla savaşımızın diyaletliğini, karşılıklı gelişimini sıkıca gözden geçirenler bilirler ki, sık sık gündem sapırılmaya çalışılıyor. Yapay gündemler oluşturularak, toplum bu temel gelişmelerin dışında, başka kanallara kanaliz edilecek uğraşmalarına ve hafıza kaybına uğratılmaya çalışılıyor. Böylece kitlelerin gerek özel savaşın kopuşu ve gerekse ulusal kurtuluş savaşına olumlu yaklaşımı engellenmeye çalışılıyor. Bu bir özel savaş yöntemidir ve sıkça uygulanmıştır. Mücadele tarihimizde böylece başlatılır ve hatta biraz daha derine götürülür, bu ulusal sorun temel bir sorun olarak ortaya koymaya çalışılır. Türk solcuları -ki bunlar kemalizmin son eklenitleri biçiminde bizce değerlendirilirler-, 'Şimdi ulusal sorun zamanı değildir, bir zaman yapıktan sonra Kürterli taviz ve bazı hakları düşürüyor' diyorlar. Burada dikkat edilmesi gereken önemli nokta,

meselenin nasıl örtbas edilmek istendiğidir. Aslında meselenin o zaman da kilit bir mesele olduğunun, azıcık düşünölenler bilirler. Ama şimdi bu düşünölmekten de öteye, çok yonun yaşanılan bir savaş geçirdi.

Bugün kıskırtılmaya çalışılan şeriatçılık veya laiklik gerçekten objektif olarak bu biçimde gündeme gelecek bir sorun değildir. Dikkatle incelendiğinde, ulusal kurtuluş mücadelemizin dine yaklaşımı çok anlamlı ve doğrudur... Ve gerçekten halkımızın ağırlıklı dini kesimleri, dini duygularına, dini düşüncelerine değer veren partimize yüzlerce derin biçiyor, etrafında birleşiyor ve oldukça etkili bir güç oluyorlar..." İşte tam da bu noktada yapay tarikatçılık gibi oluşturalar kullanılmaya dayatıldı. Son iki yılda da hizbikontra diye formüle ettiğimiz çıkışın, Kürdistan halkının başına yeni masalatt edildiğini, bunları eyleyi gerçekleştirilen cinayetlerle yüzlerce yurtsever yaşamını yitirdiğini, bunların tamamen sömürgeci rejim tarafından oluşturulan-beslenen kesimler olduğunun biliyoruz.

Din maskeli örgütlenmenin 12 Eylül faşist rejiminin gelişimiyle birlikte Kürdistan'da geliştirilmek istendiği ve Şii Selamet'in neydeyse tek parti olarak tavan yarattığı, bunun faşist rejim tarafından kendilerine verilen bir görev olduğu, Kürdistan'da teşhir ve tecrit olan kemalizm yerine dini örgütlenmeler ve ideolojiler, halkın dini duygularının ve inançlarının istismar edilmesini istendiği bilinmektedir. O süreçler, çeşitli dönemlerde değerlendirilerek bilimsel bir temelde izaha kavuşturulmuştur. Bu hususa partem başaran ken Refah Partisi'ni katliamdaki rolüne değinmek istiyoruz. Refah Partisi'ni bu katliamın dışında tutmak yanlış olacaktır. Refah Partisi'ni katliamlardaki rolünü ve dinin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı nasıl kullanılmak istendiğini Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, şöyle izah etmektedir:

"...Türk özel savaşını kısa süreli de olsa, nasıl ki halkın dini duygularını

istismar ederek, hizbikontra oluşumunu mücadelemize karşı çıkartmak istediye ve partimizin doğru devrimci taktik yaklaşımına bu tehlikenin bertaraf edilip teşhir ve tecriti sağlandığına, bu kez de aynı amaçla Refah Partisi'nin öne çıkartılıp devreye sokulmak istendiğini görüyoruz. Hizbikontra'nın, İran yanısı Hizbullah'ın çalışmaları ile sızdırılıp kafaları müğlaklaştırarak, gerçek yurtsever katliemleri bir özel savaş yöntemi olarak tarlafımıza açığa çıkartılınca, bu kez yine, dış İslam destekli Refah Partisi devreye sokuluyor. Amaç, bir yandan PKK'yi darbeleyerek zayıf düşürmek, diğer yandan sözümüne TC'nin laik anayasasına karşı halk kitlelerinin dini duygularını yaralanması ve temel etkin güç haline getirmektir. Bel-

lelikle savaşın iki güç arasında uzur bir hesapla, çok sinsi ve planlı bir süreç izleyerek sınırlamak, özellikle de mücadelemizin yarattığı birçok değere konmaya çalışarak Kürdistan'da PKK'nın Türk özel savaş planı çerçevesinde geliştirilmesi veya güçten düşürülmesi durumunda tüm dengeyi üzerine konmak, devrim potansiyelini söz edilen dış İslami devletlerin desteğiyle de, kendi devletinin hizmetine çekmek hedefleniyordu. Hizbikontra bunun öncüsü, Refah Partisi de bugünün olmaktadır.

İşte böylelikle ulusal kurtuluş savaşımızın doğru din yaklaşımı ve dinin olumlu özellikleriyle mücadelemizin hizmetine koşturulması da başa çıkarılmak istenilmektedir. Ve öteye tarikat örgütlenmeleri, giderek hizbullah ad, en son Refah Partisi gibi adları önüllüğünde Sivas olayında, "Şeriat istemiz", iste "Halklara özgürlük isteyenler de anti-şeriatçidir", dolayısıyla "Kürt ulusal kurtuluş savaşını da şeriat karşı bir karşılaşdır", Türk sömürgeçiliğini, kemalist-faşist imha politikasına karşı dengi, şeriat karşıdır, dolayısıyla bütün dindarlar Kürt ulusal kurtuluş savaşına karşı çıkmalı" imay empoze edilmek istenmektedir."

Böyleyse şovenice bir yaklaşımın Osmanlı ve TC tarihi boyunca din maskesi altında geliştirildiği ve bunun son olarak Sivas Katliamıyla tekmerrüt ettirmek istendiği açıktır. Uğur Mumcu ve askerlerin cenaze törenlerinde, yine Bingöl eylemi ardından basın-yayın kurullarında özel savaş gündümü bütün yaygın vasıtasıyla yoğunlaştırılan propaganda kalendarı kemalizm ve şovenizmin kentlerindedir. Kürtler metropol kentlerinde Kürtlere yönelik saldırılar gerçekleştirildi, Kürt-Türk ayrımı yaratılmaya çalışılarak halklar birbirlerine karşı kıskırtılmaya çalışıldı. Bu da yetmedi ve en son mücadelemize karşı olumlu etkilenmelerin yaşandığı bir dönemde ve alanda bilinen katliam gerçekleştirilmesini oldu. Katliam gerçekleştirilmesinde kendilerine "şeriatçiyim" diyenler ile "lai-

ze baktığımızda, çok sayıda benzer provokasyonlar vardır. Örneğin Serhad Eyaleti'nde Azeriler kıskırtılmaya çalışılıyor, hepsine silah veriliyor. Gittikçe karışmaya çalışan bir bela yaratılmak isteniyor. Hakkariler gidirmişe aşiretler karışmaya çıkarılmak istenildi. Güney Kürdistan'da biraz etkili olmaya çalıştı, aşiretçi feodal önderlik hızla Ankara'ya çağırılarak karışmaya dikildi. En son Almaniya meselesi; mücadelemiz 100 bin aşkın kitleyle tarihi bir yürüyüş yaptı, karışmaya bugüne değeri getirilen Solingen katliamı çıkarıldı. Aslında bununla birçok amacı birden yakalamak istediler. İlk sorunu Avrupa gündemini işgal ediyor, onun bu provokasyonlarla sorunu gündemden çıkarmaya çalışıyorlar... Hükümetin dışa yönelik baz politikaları var, onu hayata geçirecekler. Ve bunun için 'Mazlum Türk' pozisyonu yaratıyorlar. 'Türkler yakılıyor', hatta 'PKK, sağcılara birlikte bu olay yapıyor' denilerek, o bildiğimiz diplomatların, kontrgerillayla hareket ediyorlar. Sonuçta bir bakıyorsun ki, sorun, 'Türkler mazlum', Kürtler 'tehlikeli' imajı olarak karışmaya çıkıyor. Türk surunu pna topalayacak ve Türk hükümeti destek tulanayacak ve böylece Avrupa'nın gündemine çıkartılmak istedi!"

Katliamın başka amaçları da vardır. Gerek dünya ve gerekse Türkiye kamuoyuna sürekli aldatarak, kompolarla varlığını sürdüren faşist karaktör bir rejimin, son olarak bu katliamı geliştirirken, birçok olası değeri değerlendirilmesi düşünölmektedir. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, sorunu birçok boyutlarıyla değerlendirdiği ve katliamın diğer amaçlarına yönelik olarak şunları belirtiyor:

"...Tansu Çiller iyi bir laiktir, bu laik başbakana karşı tehlikeler vardır. Dolayısıyla Batı alem Çiller'i desteklemeli, çok tehlikeli şeriatçılara çevrilmiş durumdadır" mesajı yollanmaktadır. Aslında kendisi şeriatçılara birliktedir ve en azından kendi tabanı, taraftarları böyledir. Ama dıştan ABD, Avrupa desteğini almak için böyle bir laik görüntüyü ihtiyacı vardır. Ve nitelikim bu temel devrimci destek almaya da çalışacaklardır. İçeride ise, 'Müslüman Türkiye' sloganıyla bu dini gerici ve karşı-devrimci kesimleri ve kontrgerillayla dayanlara alacaklardır. Ve böylece önünü ve Çiller bir taşla birkaç kuş birden vuruyorlar. Ve bununla kendilerine devleti kurmasını oyanlar.

İşin bir yanı buyken, bir de halk karşı karşıya getiriliyorlar. Saldırıların tümünün köki niyetli olduğunu söyleyemeyiz, halk kıskırtılmış oluyor ve böylece sahte bir gelişki temelinde halk ayaklara birbirine karşı dikilecek. Böylece ortamı kuzuşturarak halk olumsuz temelde tutacaklar. Halkın ulusal kurtuluşu, devrimci savaşı kanaliz edilmemesi engellemeye çalışacaklar ve böylece halkı da etkisizleştirilecekler. Ayrıca aydınları sindirmiş oluyorlar. Bu ka-

Devamı 21. sayfada

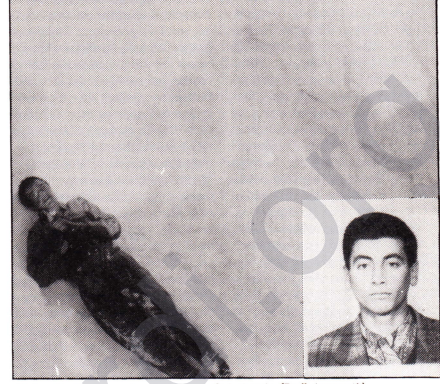
Çarçele'de şahadete erişen şehitlerimiz KURTULUŞUN FENERLERİDİRLER

Şemdinli birliği, ihanet güçlerinin saldırısı üzerine toplanıp yeni bir durum değerlendirmesi yapar. Gerdi-Herki mıntıkasında faaliyet yürüten bu birliğimiz, son gelişmeleri dikkate alarak bir çalışma planı çıkarır. Buna göre Bezelle Taburu'na yönelik eylemde yaralı düşen yoldaşların bir kısmı günlükli bazı alanlara aktarılırken, gidemeyecek durumda olan 7 yoldaş ise Miroz'a gönderilir. Geride kalan 11 kişilik grup ise lojistik ihtiyaçların temini için Şemdinli'nin kırsal alanına açılır. Yapacakları görev savaştan daha kolay değildir. Bir nevi aslanın, kurdu ağzından ekmeği çıkarmak gibidir. Savaş bitmiş ama, gidemeyen grup geri dönmemiştir.

Ay olarak Kasım olmasına rağmen kiş yüzünü iyice göstermişti. Havalari yirmi iyice bozuluyordu. İlk kar yağışı artık. Gökyüzünde kara bulutlar doluyordu. İşte geride kalan yoldaşlar, gövren kıştağında içinde yola koyuldu. Vatandaşın bu ufak parçası üzerine düşman güçleri leş kargaları gibi habire işüyordu. Diğer taraftan binlerce hain örgütlenmiş ve bir avuç özgürlük savaşçısını karşı saldırıya geçirtmiş. Bu hainler adeta kuduzlaşan yaratıkları gibi saldırıyorlardı. Kuzey hattında ise vatan ve insanlık onuru

nu birkaç kemik karşılığında ayaklar altına alan çete köyleri vardı. TC'nin ordu sürüleri de alarmdaydı. Bu tarihi düşmanlara, doğanın vahşiliği yanında ağır hava koşulları da olanak sağlıyordu. İnanc, kararlılık ve yurtseverlik duygularıyla yürekleri sımsıcak olan bu yoldaşlar, ne düşmanın çokluğunu, ne de hava koşullarının kıyamat koparcasına ağır oluşuna bakmaksızın, onları bekleyen görevi yerine getirmenin heyecanı içinde yürürler. Çarçele'nin içine doğru açılırlar. Günlerden bir gün fırtına tüm şiddetliyle esmeye başlar.

Ulaşılması gereken konaklama noktası bellidir. Varılacak noktaya ulaşmak için bütün güçlerini, irade ve inançlarını ayaklandırırlar. Yoğun tipiden dolayı göz gözü görmüyor. Doğanın bir kızı kıyamatidi alıp başını gidiyor. Arkada yürüyen kendi önündeki yoldaşını görmüyor, önündeki de ardına dönüp bakmasına rağmen arından geleni görmüyor. İçlerini rahat edecek tek bir şey varsa, o da birbirlerine olan bağlılıklarını ve yüce yoldaşlık ilişkileridir. Bir de yol hattını ve varılacak noktayı herkes biliyor. Önce dört yoldaş varıyor noktaya. Eskiden sakladıkları kırık odun parçalarını kan altından çıkarıp temizleyerek ateş yakmaya çalışırlar. Odunlar da düşman olarcasına bir türlü ateş almıyor. Büyük bir uğraştan sonra önce küçük ve ardından büyükçe bir ateş yakmayı başarırlar. Her tarafta tipi var, fırtına durmak nedir bilmiyor. Gökyüzü kar yüklü bulutlarla dolu. Köyler yakın ve düşman güçleri var içinde. Bu kara kışta düşmanın çemberi içinde ateş yakılıyor. İlk insanın ateşi bulması kadar sevinçlidir arkadaşlar. Yakılan atez kazanları bir zaferin ateşi gibidir. Ataların kutsalık dercesinde sevdikleri ateş, şimdi kahraman torunları için yaşamdır. Koruyan bir ana gibidir. Ateşin patlayan kıvılcımları, sanki ateşin gülümsemesidir. Ama yoldaşların içlerinden derine rahat değil. Yedi yoldaşın yoldaş. Yedileri düşünmekten kendilerini alıkoymuyorlar. Yediler şimdide nerede, ne zaman ulaşacaklar ateşe? Ha şimdide, ha şimdide diye vakt geçiyor. Ama yine de gelmek bilmiyor Yediler. Sanki zaman kavramı donmuş gibi saatler durmuş, dakikalar ilerlemek bilmiyor. Ya Yediler'e bir şeyler olursa? Ne olacağını insan düşünmek, yüreğine getirmek bile istemiyor. İnsan kabulenniyor. Kararsızlık başını uzatmasına rağmen umut, hep umut galebe çalıyor. Byleli anlarda insan doğasının bir hali

Zağroslarda donarak şehit düşen Sabahattin (Doğubeyazlı) ve Zilan (Doğubeyazlı) yoldaşlar

midir, nedir? Olacakları değil de, olmasını istedikleri beklerler. Gözlerle birbirine ve kendine sormazlık edemiyorsun.

Altı yoldaş, Dörtler'e yakın bir yere varır. Yorgunluktan bitkin düşüklerinden daha fazla yürüyemezler. Bir iki adım atıyorlar ve ardından hemen düşüyorlar. Düşse kalka ancak o noktaya varmayı başarmışlar. Artık hareket edecek takatleri yok. Yağan kar altında, esen fırtınaya kendilerini siper ederek otururlar. Aşırı yorgunluk, uzun süreli uykusuzluk neticesinde istemeye istemeye uyarlar, bir daha uyanmayacaklarını bilmeden. Bu uykusu on uyukuyorlar. Uykuya karşı ne kadar direnseler de göz kapaklarına düşen ağırık basınç gelir. Dünyayı gören gözler kapar. Üstlerinde ne bir battaniye, ne de bir naylon parçası. Habire kar yağıyor üstlerine. Kar bembeyaz bir battaniye olur üstlerinde ve bir tabaka yükselir. Kar bir kefen olur, tabut olur. Bu uykuyu bir ölüüm uykusu.

En sonunda gelen Arif yoldaş ise her iki gruba da yetişmez. Tek başınadır. O da çok yakındır. Ama birbirlerini görmüyorlar. Birbirlerini arayacak durumda da değildir. Amanız şava koşulları aramaya olanak tanımıyor, arayan kayboluyor. Kaldi ki hepsi üç grup, bir anlamda karışmışlar. Ama aynı zamanda bir çeşit varacakları noktaya da ulaşmışlar.

Arif yoldaş, aslen Malazgirtlidir. Malazgirt'e doğup büyüdü. 1991 yılında Şemdinli başına savığı pratigine katıldı. Mavan Karakol basını ve Xan Kürke (Özgürlük Vadisi) direnişine koşuyula katıldı. 1991-92 Başarmaya Mahkumun Eğitim Devresini 3. Tabur'da gördü. 1992 atılımına güçlü hazırlanmak için kendisini alabilirdiğini yoğunlaştırdı. Yaşamda ilkel, savaşta cesur, baskınlarında büyük bir saldıri ruhuna sahipti. Bezelle eylemine en önde saldıri içinde yer alarak katıldı. Yaşamda özerliliği, Akçakönüllü yapıyla saygınlık yaratmıştı. Sürekli eylem ve görev dayatan özelliklere sahipti. Doğal sorunluluk anlayışıyla sorunları ortaya koyup çözüm yolunu dayatırdı. Geleşen ve daha çok gelişme vaat eden yapıyından dolayı kısa bir za-

man içinde manga komutanlığı görevine getirilmişti.

İşte şimdi Çarçele'nin başında deli fırtınaya boğuşuyor. Savurları her tarafını beyazlaştırmış. Kardın silahlı-canlı bir askere dönmüşü. Elleri ve ayakları şişmişti. Elleri ve ayakları artık bir şey tutmuyordu. Güç kar taneçiklerinin saldırısına uğrayan gözleri artık eskisi gibi görmüyordu. Kalkmak istiyor kalkamıyor, yarımdı içinde sesle bağırıyor, yardım için olta sesle bağırıyor, yarımdı emeği düşünüyordu. Düşmandan sorulacak daha çok hesabı vardı. Ama şimdide ne yapabilir? Yanı yarı donmuş bir vücut. Ne ölümsü, ne de yaşiyor. Ölümlü yaşam arasında kiyaşya bir mücadele, adeta boğuşuyor. Fırtınanın Çarçele Dağı başında çikardığı vahş şes, bu boğuşmanın dile getirilmiş güc olan duyguların müdrides. Silahlıya uğramıyor, ama nafiele Eller beyin talimatını dinliyor. Çünkü eller ölümsü, İradesinde doğa tarafından adım adım işkence görürsüne şahadete ulaşmak O'na zor geliyor olmalı. Kendisini silaha vurmak geçiyor içinden, ama yapamıyor, elleri tutamıyor artık.

Dörtler tam da vakitte yanıyorlar. Dörtler'in uyanıdır an safak vaktidir. Dörtler hayal-meyal Arif yoldaşın görürler. Dörtler'in elleri-ayakları şişmiş. Buna rağmen Arif'e doğru koşarlar. Ama bir de ne görürler! Karların üstlerini kapladığı Altılar'in silahları başına baskın. Kafalarından geçirmek istemedikleri bir acı içlerine düşer. Acı giderek büyüyor, bütün güçleriyle kar çeşmeleme çalıyorlar. Kar azaldıkça beledikleri yoldaşların bir donmuş olarak karşılama çıkar. Nasil bir an bu? Nasil dayanılır böylelerine bir acı sone? Nasil yaşanılır artık? Bu duygularla iç içe neye uğradıklarına şaşırırlar. Ancak şahadet için güç verir onlara. Kendi durumlarını böylece unuturlar. Birlikte kaldıkları, birlikte savaştaıkları ve yaşadıkları yoldaşların kar üzerinde boyulu boyunca uzanmışlar. Derinden derine ayakta kalan her bir yoldaş düşüncesine dalar ve bütün anları yıldırım hızıyla gözlerinin önünde geçer.

Karda donan vücutlarınız büyük zaferin bedelidir!

Mardin'in Midyat ilçesine bağlı bir köyde doğup büyüyen ve uzun yıllar burada yaşamını sürdüren Çiya yoldaş, orta yaşlı ve ekonomik olarak normal bir yaşamı sürdürüyordu. Evliydi, çocuklarına da iyi babalık yapmak için bütün gücünü sarfediyordu.

Kürdistan dağlarında gerilla savaş gelişmişliğine ilişkin içte sevinmiş, yaşama daha çok umut bağlamış ve elinden geldiğince hep destigine esirgememiştir. Her zaman gerilla olan yoldaşlarıyla ilişkiliydi. Onların bütün ihtiyaçlarını karşılar, bulduğunda alanda yapılmış görevleri büyük bir sorumlulukla aşıyula yerine getirirdi. Milislik yaptığı dönemde olağanüstü düzeyde bir fedakarlık sergiledi. Bu pratiğinden ve cabasından dolayı gerillalar tarafından da oldukça seviliyor ve saygı duyuluyordu. Halk arasında da sevilen, sayılan ve güven duyulan bir konuma sahipti. Parti ve mücadele gerçeğini erkenden kavradı. Bilince çikardığı bu gerçekleri halka aktardı, alle bireylerini ülke ve mücadeleye ruhıyla yetiştirdi. Halkın kurtuluşu için göze alamadığı hiçbir zorluk yoktu. Bütün varlığını kendisini adanmışı davasına. Hiçbir güç O'nu bu davasından vazgeçiremezdi. Kararlı ve azimliydi.

Faaliyetlerinden dolayı giderek desifre olmuştu. Bu nedenle göze kalamadı. Zaten milislik görevi de artık O'nu tatmin etmiyor, daha fazla düzeylerde düşmanla hesaplaşmak istiyordu. Amaç ülkenin kurtuluşu için daha fazla çalışmak, gerekirse bu uğurda şehit düşmektir. Bütün yaşamını mücadeleye adanmış için daha önceleri de gerillalara öneri götürmüştü. Ancak yaşının ilerlemesi olmuş, yaptığı görevlerde sağladığı başarı ve çocuklarından dolayı bu öneri hep reddedilmişti. Ama artık desifre olmuştu, gerillaya katılması kimsede engellemeydi.

İşte Çiya yoldaş, bu koşullar ortamında eşi ve çocuklarıyla birlikte mücadeleye katılır. Bütün alle bireyleri gerilla olur, alleli artık gerilladır, evi Kürdistan dağlarıdır. Birçok alanda faaliy yürüttükten sonra parti eğitim kamplarının bulunduğu Xan Kürke alanına ulaşır. Bir dönem parti eğitiminden geçen Helele ve Rubarok gibi büyük çaplı eylemlere katılır. Gü-

ney'de bulunan güçlerimiz karşı ihanetçi cephenin TC ile birlikte başlatıldıkları saldırılara karşı büyük bir kararlılıkla savaşır.

Bu savaştan sonra içinde yer aldığı birlikte birlikte, başka bir alana gitmek üzere yola çıkar. Yanında çok sevdiği Xebat yoldaş da vardır.

Xebat (Zübeyir FERHANG) yoldaş, Doğu Kürdistan'ın şinin bir köyü olan Hlori'de doğup büyüyor. Gelişen ulusal bağımsızlık savaşından etkilenerek partiyeye üyesi geçer. 1991 sonbaharında Xan Kürke'deki parti eğitim kamplarına ulaşır. Çeşitli eylemler devrelerinden geçer. Birçok eyleme katılır. İhanetçi güçlerin, özgürlük savaşçılarına karşı başlatıldığı saldırılara karşı en ön saflarda savaşır. Kürdistan halkının birliği önüne engel olarak dikilen ve kurtuluş umutlarını saldıran hainlerden tarihimizin hesabını almak için büyük bir çabını içine girer ve büyük bir nefrette buna kararlıdır.

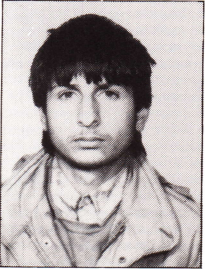
Savaşın bitiminden hemen sonra yapılan planlama sonucunu iki takımın bir güçte Zağroslar'ın öte taraflarına doğru yola çıkar. Çiya ve Xebat yoldaşlar 2. Takım'da yer alırlar. Zağroslar'ın engin yüceliklerini aşkıktan sonra önderinde daha oniki saatlik yol var. Yol adeta bitmek bilmiyor. Yükları ağır, hava koşulları iyiderek kötüleşiyor. Her taraf karla kaplanmış. Fırtına şiddetlendikçe şiddetleniyor. Bu ağır koşullarda Çiya ve Xebat yoldaşlar donarak şahadete ulaşılırlar. Ağır kış koşullarından dolayı doğa için yiğit milatını daha bizlerden koparak başına alır.

Çiya ve Xebat yoldaşlar! Mücadele yaşamızın ve şehit oldu tarızın, biz mücadeleye yoldaşlarımızı daha fazla cesaretlendirdi ve güç verdi. Sizlerle daha fazla gururluyuz, inançlıyız. Anızın mücadeleye bayağımızdır. Size olan mücadeleye bağlılığımızla 1993 yılına bütün gücümüzle yüklenerek, daha fazla eylem, daha fazla örgütlenmeyi yaratacağız. Sizler ulusal birliğimizin harcı, zaferin temel taşlarıdır. Sizlere gerçek bağlılık ancak zaferi yaratmakla mümkündür. Zafer için verdiğimiz sözü, sizlerin şahadeti önünde bir kez daha tekrarlıyoruz.

Sizler, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin adıdeleri olarak hep yaşayacaksınız!

Mehmet yoldaş, Kobani'de gözlerini dünyaya açmıştı. Yaşatılan gibi büyümüş, partimizin geliştirdiği mücadelenin etkisine kalarak, partiyeye cemaletini duyuma başlamıştı. Bir dönem bulundduğu alanda kitleler arasında faaliyet yürütür. Ancak savaş dışında kalmak O'na işkence gibi geliyordu. Gördüğü eğitimleri yeterli buluyordu artık. Savaşa katılma istemini partili yoldaşlara bildirir. İstemi kabul edilince 1991 yılında Kürdistan dağlarına ulaştır. Ve gerillayla kucağa. Düşman kahreden eylemleri yaşam kadar sevdiyordu. 1991 yılında Mavan ve Wergerina karakolları baskın eylemlerine, Özgürlük Vadisi direnişine katılmış, ardından 1991-92 kış eğitim sürecinde 2. Tabur'da takım komutanlığı görevini yürütmüştü. Pratikte takım komutanının siyasi yardımcılığı görevini de yürütüyordu. Cesaret düzeyi Bezele tabur baskını eyleminde doruğa ulaşmıştı. Çok sade ve olgun bir kişiliğe sahipti. Sorunlara çözüm getirmesiyle sevilip sayılan biri haline gelmişti. Zorluklar ne olursa olsun, sorunlar ne kadar yoğun yaşanırsa yaşansın asla darlığa düşmezdi, genç düşünürdü. Bu yapıyla olgun kişiliğin timsaliydi. Fedakarlığına fedakar. Her koşul altında yoldaşlarına hizmet etmek isteyen yoldaş bir pratiğin sahibiydi.

Bir diğer yoldaşın adı **Serxwebûn (Ahmet DEMİR)** di. 1975 yılında dünyaya gözlerini açarak Kürdistan'a merhaba demişti. Doğubeyazıt'tı. Yürtever bir aile ortamında yetişmişti. 1992'nin Mart ayında Zagros'ta kısa bir eğitim gördükten sonra Han Kürk'e alandı. Çok canlı, atak ve girişken. Saldırı ruhu son derece yüksek, görevlere son derece bağlı, alabildiğine direngen ve yaşayan bir kahramandı. Bu soylu özelliklerinden ve Bezele Taburu'na yönelik eylemlerdeki başarısından dolayı, karargah komutanlığı tarafından ödüllendirilmişti. İlk pratiğinde manga komutanlığı görevini üstlendi.

Ercan yoldaş ise Dersimliydi. 1991 sonbaharında gerilla safına katılmıştı. Çevik ve güçlüydü. Hep BKC silahını taşıdı. Diğer ferdi silahlar O'na kişilik geldiğinden taşımak istemezdi. Düşmana karşı büyük bir kını vardı. Dersim'in ve bütün katliamların hesabını faşist Türk sömürgeciliğinden sormak istiyordu. Bezele Taburu'na yönelik baskın eylemine coşkuya katılmıştı. En zor

ve dar koşullarda bile morali hep güçlüydü, moralizetiye asla düşmezdi. Govende çatışmasında yaralı düşmüştü. Çatışma sürecinde ve sonrasında sakatlığı. Arkadaşları için bir cesaret ve moral kaynağıydı. Dersim ve İstanbul'da Türk kültürüne büyümesine rağmen, asimilasyon etkilerinden üzerindeki öylesine hızlı atmıştı ki, Botan'a öylesine bir uyum sağlamıştı ki, O'nu görenler Botan'da doğup büyüyen biri sanırdı.

Bir diğer yoldaş da **Agit'e Zer** yoldaştı. 1989 yılında askerlik yasaıyla saflara katılmıştı. Gürpınarıydı. Oramar-Sate köyü civarında ilk yoldaşlarıyla birlikte Saddam güçlerinin eline esir düşmüştü. Ekim 1989'dan 1991 baharına kadar Saddam rejiminin zindanlarında kalmıştı. 1991 baharında Güney Kürdistan'daki halkımızın ayaklanmasını birlikte boşaltılan zindandan O'la çıkar. Zindandan çıkar çıkmaz hemen Han Kürk'e'de eğitim gördü. Kendisini yeni dönem görevlerine hızla hazırladı. Görevlere bağlı, çalışma disiplinine sahip, savaşı özelliği yüksek olan bir yoldaş. Botan halkının kişilik özelliklerini kendisinde yoğunlaştıran, PKK düşüncesine bunu biçimlendiren ve Bezele eyleminde büyük bir katkı sahibi olan bir militandı.

Çiya yoldaş, Patnos ilçesinde doğup büyümüştü. 1991 Eylül ayında gerilla safına katılmıştı. Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ni 3. Tabur'da tamamladı. Ana hareketli birlikte, Gerdi yerel takımında görev yaptı. Savaş için yaşayan, kendisini tüm gücüyle savaşa veren atak ve çok cesur bir yoldaş. Siniriz bir fedakarlık ruhuyla doluydu. Yürümek nedir bilmeyen bir özelliğe sahipti. Bir işi bitirdi mi diğeriye hemen koşardı. Bezele eyleminde üstün bir başarı sergiledi. Savaşta ortaya çıkan yetersizlere karşı tavır almazdı, hataları affetmezdi. Eylemlerde çok hassastı. İhmalikarlıktan, ürkeklikten nefret ederdi. Bir savaşçının bütün özelliklerini tam tekmi olduğu bir insan aransaydı, bir arkadaşın deyisiyle bu Çiya yoldaştan başkası olamazdı. Normal günlük yaşamda son derece sakin, savaş anında ise gerilim bir yay gibi olur ve fırtına gibi eserd. Savaş anında bütün özelliklerini konuşturarak, bir kaynak gibi akar ve olumlu sonuca dönüştürürdü. Disiplinli, soğukkanlı, olgun ve devrimci ahlağın canlı bir sembolüydü. İşte bu dev savaşçının vücudu domuz ve karni içinde öylesine durmuştu.

Ahtlar'ın karşısına ise, Afrin'in Raco-Yekmale köyünde doğup büyüyen **Rézan** yoldaş. 1992 yılında gerilla safına girer ve özlemle katılmıştı. İlk savaş pratiği Şemdinli alanı oldu. Fiziki olarak zayıf olmasına rağmen büyük bir inat ve direnme gücüne sahipti. En zor koşullarda bile fedakarlığı ve güçlü iradesiyle ayakta durdu. Yoldaşların arasında sevgi ve saygı kazanmıştı. Şehit düşüştü ona kadar hiçbir yoldaş kendisinden acı bir söz duymamıştı.

Vucutları Çarçele'nin zirvesinde

donan yoldaşların sıcak anıları bir film şenidi gibi hızlı hızlı gözlerinin önünden geçti Dörtler'in. Belki uyuyorlar, belki yaşyorlar düşünceleri adlarını bağrıldır, çağrıldır. Nafile... Dörtler karlı kollarını yastık yapıp başlarını kaldırdılar. Nafile... Can başlarından gitti. Uçup göçmüşü göğüs kafeslerindeki yaşam kuşu.

Dörtler'den ikisi Afrin yoldaşın yanına gitti. Firtına içinde yarı cansız, yarı yaşayan halde ölüme boğuşan Arif yoldaş, yanına giden arif yoldaşına bakıp durdu. İlk yoldaş, belki kurtulur diyerek Arif yoldaş dövmeye başlar. Dövüdüğü döveller. Arif yoldaşın yaşaması için dövülmeye gerekliyordu. Yoldaşları O'nun yaşamasını O'nu dövmece kadar istiyorlardı. Duygusalılla o an hareket edilemezdi. Yaşaması için ne lazımsa o yapılıacaktı.

Arif yoldaşın çukukları için ayağa kaldırıp koluna girerler. Fakat hareket edemez. Donmuş, ölmüş vücudu. Oturlurlar, süzler kendisini, hala yaşıyor. Ama bu uzun sürmez. Kim bilebilirdi ki, bu biçimde başlayacak ölüme, bu biçimde başlayacak sonuz yaşam. Kurtarmak isteyen yoldaşlarının kolları arasında şehitler kervanına katılır. Böylece Çarçele bir can daha alır.

Dört yoldaş çukukları içinde Arif yoldaşın cenazesini Ahtlar'ın yanına taşırlar. Her birinin silahını yanına uzatırlar. Yaşamlarını kardan ve tipiden koruyan bir tek yanın parçalarını da öterler Yediler'in üzerine... Doğal tarzda saygı duruşunda beklerler bütün Kürdistan şehirleri için.

Dört yoldaş, herhangi bir köye ulaşmak için yola çıkar. Giderler, ama yol bitmez. Gökyüzü ve yer yüzü tek tabakalılarla kaplı. Tipi durumu. Nice zaman sonra bir ışık görünür. Köyü deri Dörtler, ışık doğru giderler. Işık bir deniz feneri gibi çeker onları. İşığı varmaya az zaman var. Dişlerini tırnaklarına takarak güç bela yaklaşırlar. Yürüme takatleri de azaldıkça azalmış. Ama ne de olsa ışığın olduğu evde dinlenecekler! Açık olan büyük bir kapıdan içeri girerler. Ama avlu çok büyük ve çok geniş. Birkaç adım daha atarlar. Bir de karşılarda ne çıksın: Atatürk!

Zulmün, vahşetin ve binbir acının sembolü olan Atatürk'ün büstüyle karşılaşırlar. Buranın bir Kürt evi olmadığını, bir karakol olduğunu farkeder etmez geriye çekilirler. Silahı dört kişin kendilerine doğru geldiğini gören nöbetçi askerler ise, nöbetçi kulübinesinden geriye doğru kaçıp ateş ederler. Birden ne olup bittiğini anlamadan bütün karakol can endişesiyle geliş güzell ateş eder. Nöbetçi askerler kendi kendilerinden kuşkuya düşerler. Gördükleri hayal miydi, yoksa gerçek miydi? Hayal olsa gözleriyle bu kadar canlı, harekettiği görmezlerdi. Gerçek ise, bu kişiyamete ne nasıl bir gerçek?

Düşman güçleri düşünse ve korka dursun, dört yoldaş omuz omuza sürdürürler yolculuklarını. Oldukça ilerleyiş, acıklım ve yorulmuş bir halde ilerlerler. Nihayet bir eve varırlar. Onlara kapı açılır. Ev sakinleri bu beklenmedik misafirler karşısında hayrete düşerler. Konuk ederler içeri. Ayaklarına yanıp ayakbağlarını zorlaya zorlaya çıkarırlar. Sobaek ateşledekçe ateşlerler. Çay ve yemek getirirler onlerine. Sakin ve candan sohbet ederler. Ev sakinleri meraklı bakışlarla her siperler Dörtler'i. Şişen ve moran ayaklara, ellere ve yüzlere bakarlar. Can kulağıyla dinlerler, dinlemeye doymazlar. Dörtler anlattıkları anlatırlar yüz yıllardır halkımızın çektiği ızdırabı, ihaneti ve devrim kudretini. Donmaktan kurtulan

Dörtler, Diyarbakır zindanında kendilerini yakan Dörtler'den ve bir süre önce donan Yediler'e kadar anırlar. Bu halkın kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur derler. Parçalandıkça parçalanın, soykırımlardan geçirin, zindanlara doldurulan bu halk için ölmek, yaşamaktan daha güzeldir. Bu halkın uğruna ateslerde yanılır, karda donulur, nehirlerde boğulur. Bu halk hepimizin ailesi, bu ülke hepimizin evidir, diye her şeyi anlatırlar. Sonra uyuurlar.

Birdenber kaldırıldılar uykudan. Dörtler gözlerini açar açmaz karşılarda bir çete görürler. Şimdi silahı mı sarılsınlar, yoksa konuşsunlar mıydı? Yoldaşlardan etkilenen çete hemen konuşmaya başlar: "Askerler köye girdi. Askerler köyden çıkana kadar sizler evden çıkmayın. Bana güvenmezseniz de, ben yine siz ihtar etmeyeceğim..."

Askerler köyden ayrıldıktan sonra bir grup köylü düşer onlerine. Kardan yolu açarlar. Dörtler haber alır, yakın bir mesafede kamp var. Artık yolu da bilirler. Yoldaşlarının yakın olduğunu bilmenin, onlara bir an evvel ulaşmanın tarifsiz sevinciyle adeta koşarak yol alırlar. Ve kısa bir süre sonra uyaşlar yoldaşlara. Telsizlerden Yediler'in şahadeti konusulur, acı haber yayılır her tarafa.

Govende, Goste ve Besta'ya bakan Çarçele! Yedi seçkin yoldaş, yedi kahraman ana emanettir. Onları her türlü kötülükten ve vahşi hayvanlardan koru. Onların anlarını bağlılık bir gereği olarak savaşa daha da güçsüzletere irmandıracağız. Yedileri ve bütün şehitleri büyük bir halk zafetine dönüştürüyor işin yaşıyaacağız. Onlar kurtuluşumuzun fenerleridir.

Çarçele şehitleri ölümsüzdür!

ÇARÇELE'YE DAVET EDİYORUM DÜNYAYI

Agrı'dan uçtu coşkuya
Afrin, Van
Muş, Kobani ve Dersim'den
yedi kanatlı yiğit
yeni bir dünyayı taşımak için düştü yola
Özgürlük Vadisi'nden

Kulak kabart sarsılan gökyüzü
dönen dünya

Bak tipi kesti yolu
fırtına kudurmuşcasına esiyor

Burasi Çarçele
kasırğa cehennemi

Ne bir ambülansın var şimdi
ne de kardan gıysilerle koşuşturan hemşireler
yoldaşların can veriyor Çarçele'de
çarpınan kollarında çığlık çığlığa
tüylerim diken diken

Nasıl etsem de susturşam
söyleyin ne olur
Tabur tabur ordular salsam üstüne
yağmur gibi yağdırsam kurşunları
doludizgin estirsem bir savaş kıyameti
biliyorum susmazsın
Ah o gün kopan deli fırtına
biliyorum duymazsın bile

Dört mevsim kardan gelinlik dağları
yabani keçilerin, kurtların bahçesi
ah Çarçele ölümsüzlük çığlığım
vahşi tabiat parçamız
çıldran bir gökyüzünün altında
kardan mezarları içinde yedi canım
silahları
el bombaları
ve sırt çantalarıyla

Sırt çantalarında özgürlük yemişleri
silahlarının içinde taşlırdı ormanları
yeni şehirleri fethetmeye yürüyen
Şemdinli'nin özgürlük bayrağı yediler

Davet ediyorum dünyayı
gelin alın kucak kucak Çarçele'den
yeni dünyanın yıldızları çarşuları
ve işte fabrikaları
koşsun milyonlarca çocuk kanatlınsın

Müddeliyorum analara
Çarçele'ye ayak basan çocuklar büyür
kurmızı bir gül gibi açar şafak gözlerinde körlerin
şakır şakır açılır dilleri dilsizlerin
duymaya başlar sağırlar
getirin ölümlerinizi Çarçele'ye

Zağrosların bağına emanet ettik iki yoldaşı!

Zor bir gerçekliktir Zağros. Asî yüceliktir. Kam alan bagerler ve keşiştiği alandır ülkenin üç parçasının. Sömürgeçlerin süni sınırlarıyla parçalanmış ulusun simgesidir...

1992, yoğün gelişmelerine sahne oldu ve devrim sürecinde gerçekten tarihsel önemde bir yıl olarak yaşandı. Gerilla ve ayaklanmada zafer doğrultusunda büyük gelişmeler kaydedildi bu yılda ve sömürgeci TC faşizminin kırılması derinleştirildi. Mücadelemin gelişimini durduramayan düşman, Güney'deki işbirlikçileri devreye soktu. Ancak Güney Savaşı da düşmana hesapladığı, bel bağladığı birik sonuca şaşıldı. Bu imha amaçlı çok yönlü saldırı, güçlerimizin üstün direnişiyse geri püskürtüldü ve TC, tüm kollarını tüketmiş olarak içerisinde bulunduğu bunalmaya daha da saplantıların kurulumunda.

Savaşı izleyen günlerde konumlanma, kış hazırlıkları ve 1993 yılına güçlü bir yönleme süreci başlatmış bile. Bu nefes nefese yoğun çalışmalar içerisinde **Xebat** ve **Dilxweş** yoldaşlar, büyük özverileri, bitmek tükenmek bilmeyen enerjileri ve Apocu direniş ruh ve coşkuyla yerlerini en önde almışlardı. 1992'nin savaş sürecinde bilenen, çelikleşen yoldaşlarımız, bu kez de Zağros kampızını yeniden oluşumu yönünde hazırlık çalışmalarını omuzlamışlardı. Zordur Zağroslar, ama zaptedilecekti bir kez daha; açık ve kesin...

Xebat ve Dilxweş yoldaşlar, çadır yerlerinin yapımında, erzak çekilme-

sinde, doğanın amansız koşullarına karşı büyük bir direniş ruhuyla, özveriyle, cesaretle, tam bir görev adamı olarak yoğun bir çalışma temposunu sahibiydiler. Bu görevlerini yerine getirirken, Zağros'un ani bastırma fırtınalarından birine yakalandılar. Kendilerini düşünmekten çok, gruptaki yoldaşlarına, o anda orada bulunan iki yurtsever köylüye yardım etme çabasındaydılar. Ancak bu sefer bager üstün gelecekti; bitmek bilmeyen ve giderek daha da şiddetlenen bagerden, soğuktan, göz gözü görmediğinden dolayı yönlerini şaşırmasınlar, Kasım 1992'de yoldaşlarımızı şahadetle buluşmaya götürdü.

Xebat ve Dilxweş yoldaşlar, birer dava, örgüt ve görev adamıydılar. PKK militan ruhunun yetkin temsiliyi yaşamlarında somutlaştırmışlardı. 1992 döneminin ders, deneyim ve kazanımlarında 1993 yılına yönelik güçlü bir hazırlık sürecine yöneldi, Zağros'u fethetme çabalarını, Şahadetleriyle bir yaşam kaynağı, bir azim pınarı, direniş güneşi oldular Zağros'ta. Onların ışıklarıyla yüründü ve zaptedildi Zağros bir kez daha.

Manevi huzurumuzda söz veriyorum bir kez daha: Direnişiniz hep yıl göstericim olacaktır. Söz veriyorum ki, şahadetlerinize yaşam kazandıracağınız Zağros, PKK direnişçiliğinin tarih öbütünde tanığı olacak, sizleri mücadelelemezde yatacacak ve mücadelemezli mutlakla ama mutlakla zaferle taçlandıracağız!

Zağros şehitleri ölümsüzdür!

İşmelerden uzak durmayan Xebat yoldaş, ele geçirdiği parti yayınlarıyla bir yandan Kürdistan geçergini bilimsel bir temelde öğrenmeye çalışırken, diğer yandan devrim ve sosyalizm sorunlarını araştırmaya ve kavramaya yönelik bir pratik sergiler. Oldukça zeki ve güçlü bir kavrama yeteneğine sahip olan Xebat yoldaş, aynı zamanda çevresindekileri de aydınlatarak örgütlemeye ve mücadelelemeye hizmet eden bir konuma getirmeye çalışır. Parti ile doğrudan bir bağlantısı olmasına rağmen duyduğu sorumlulukla hareket ederek, ulusal kurtuluşun bir sempatizanı olarak çalışır. Kendi çabasıyla kendi kendisini eğiterek yetkinleşir ve olgun bir kişiliğe kavuşur.

Xebat yoldaş, lise yıllarında sergilediği engin çaba ve özlü pratiği çevresinde hayranlık uyandırır. Kararlılığı, çalışkanlığı ve tutarlılığıyla arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma sahip olur. Haksızlıklara karşı net tavrı takınır. Çok basit haksızlıklara bile tahammül göstermez ve karşı durur. Zayıf ve haklı olandan yana tavır takınarak mücadele eder. Az ve özle konuşan ama tavrı ve davranışlarıyla çevresindekilere çok şey veren eğitici ve güçlü bir anlatım yeteneğine sahip, olgun bir kişilik sergiler. Partiyi, devrimi, ülkeyi ve sosyalizmi bilince çıkaran bir yapıya ulaşarak işe yitiren Xebat yoldaş, 1989 yılından itibaren Siverek'te elektrik tesisatçılığı ile uğraşarak ekmeğini kazanmaya çalışır. Bu süreçte de mücadeleye bütünleşme temelinedeki çabalarını yoğunca sürdürür.

1990 yılında gelişen mücadeleden etkisi ve yönlendirmesiyle Kürdistan'ın birçok alanında serhildanlar yaşanır. Artık Kürdistan halkı da ayaaktadır. Halk gerillaya kucağı açmış, mücadelesini gerillanın savaşımıyla bitirmişlerdir. Bundan böyle gerillanın mücadelesine güç katacak, onu zaferde destekleyecek ve büyütecek olan serhildanlarıyla ses verecektir. İşte serhildanların etkisi dalga dalga Kürdistan'ın bütün alanlarına da yayılacaktır. 1990 yılının ilk serhildanları en büyük etkisini Siverek alanında gösterir. Halkta ve gençlik saflarında önemli bir hareketlenme yaşanır. Xebat yoldaş, bu gelişmelerin etkisiyle coşkuyla kapılır. Bu coşkuyla 1991 yılının Ekim ayına kadar yoğun bir pratik sergiler. Bu süreçte partili yoldaşlarla da ilişki kurmayı başlar. Şehir çalışmalarına daha da örgütlü katılır. Bildiri dağıtır, pullama ve afişleme yapar. Kitleleri örgütlemeye çalışmaları sürdürür.

1991 Ekim ayının başında Siverek alanında parti çalışmalarını büyük bir sorumluluk anlayışıyla yürüten Xebat yoldaş, artık ARGK safılarına faaliyet yürütmek ister. Düşmanla direkt hesaplaşmak için istemini partiyeye bildirir. Bu istemi parti tarafından uygun görülür ve Kasım 1991 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargahı'nın bulunduğu Xan Kürk'e alınmaya uzanır. Kürdistan tarihine kaynaklık eden Zağros dağılırın aşarak çok arzuldaki ARGK safına ulaşır. Xebat yoldaş, Zağros dağılırın örgütüne adeta bütüncülür. Bu engin ve bir o kadar güzelliikle dolu olan bu muhteşem dağlarda bir halkın nasıl böyle köle kaldığını düşünür. Düşmanların çokluğu karşısında uğradığı onca katliamlara rağmen, Kürt halkının var-

Adı soyadı: ...

Kod adı: **Dilxweş**

Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**

Şahadet tarih ve yeri: **Kasım 1992, Zağros**

lıgını sürdürebilmesinin ancak bu dağlar sayesinde olduğunu görür. Bu anlamda Kürdistan'ın engin dağlarında yürütülen gerilla savaşının başyara ulaşacağına inancı tamdır. Bunun büyük sevincini yaşar. Xebat yoldaş, bu devincini arkadaşlarına, "Şu an belki de dünyanın en mutlu insanı benim. Dağlarla, özgürlükle iç içeyim." sözleriyle ifade eder. 1991-92 kış sürecinin başlarında Xan Kürk'e alınmaya giderek Xebat yoldaş, gelişkin yapısı ve olgun kişiliğiyle kadro eğitimine alınır. Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'ni de atlama geçirir. Eğitimde gösterdiği başarı ve canlılığıyla tüm arkadaşlarının dikkatini çeker. Sosyal gelişkinliğiyle hemen hemen tüm tartışmalarla bilir. Bilgini ve kavradıklarını arkadaşlarına aktarmaya çalışır. Zorlu kış koşullarında hiçbir yılmıncı ve karamsarlık göstermeden devrime olan güçlü inancıyla tüm pratik işlere koşar. Arkadaşlarına da parti çalışmaları moral kaynağı olur. O'nun bu pratiği tüm yoldaşların tarafından takdir edilir. Askeri olarak kendisini yetkinleştirme veren Xebat yoldaş, kısa sürede büyük değer verdiği silaha hakimiyeti sağlar. Güçlü bir gerilla olarak kendisini savaş pratiğine hazır hale getirir.

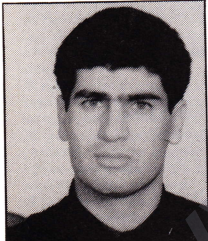
Güçlü bir kış eğitim devresi sonrasında, 1992 yılı sürecinde ana birlik güçlerinde yer alarak, düşmanla bir savaşım içerisinde girerek ve bir yılların hesabını sormak için sabırsızdır. Ana birlik güçleri içerisinde olumlu pratiğiyle bir süre faaliyet yürüten Xebat yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin açısından büyük bir önemi olan ve parti tarihimize en kapsamlı eylemi olan Ruba-rok tabur baskınında yer alır. TC, Ruba-rok'ta cumhuriyet tarihinin en büyük darbesini yerken, Xebat yoldaş da bölgenin tarihi bir eylemde yer almış olmanın büyük sevincini yaşar. O, eylemde kahramanca bir savaş pratiği sergileyerek kendisini askeri yönünden de kanıtlar.

Fakat Kürdistan'daki ihanet, halimiz, ulusumuza ve devrimimize

karşı olan kallesizliği, çirkefliliğini 1980 öncesi olduğu gibi yine ortaya koymaktadır. Sömürgeci TC'nin devrimci savaşımımız karşısındaki çözümlü engellemek için ihanet güçleri saldırıya geçmiştir. Xebat yoldaş, Kürdistan'daki bu ihanete yabancı değildir. İhanetçi güçlerin düşmanla olan çirkin işbirlikleri daha küçük yaşlardayken tanış olmuştur. Bu nedenle ihanete korkunc, bir kin ve öfkesi vardır. Ruba-rok eylemi dönüşlerinde Güney'deki güçlerini salduran ihanet güçlerine karşı kıyasıya bir savaşır girişir. Bu kez ihanetçi güçleri yenilime ve kutsal eylem topraklarımızdan sökülüp atılmayalıdır. Bu inanca ve kararlılıkla Xebat yoldaş arkadaşlarıyla birlikte kahramanca savaşır. Bir aylık amansız bir savaş sürecinde büyük kahramanlıkla sergileyen Xebat yoldaş, savaş sonrasında yine alandaki güçlerimiz içerisinde yer alarak pratik sahaya doğru hareketle geçer.

Xebat yoldaş, 1991 Kasım'ında sevinç ve coşkuyla aştığı görkemli Zağrosları, yine bir yıl sonrasında bir savaş kadrosu, bir gerilla olarak aşmak durumuyla karşı karşıya kalır. Zağrosları ki, Büyük İskender'in ordularına bile geçit vermemiştir. Xebat ve bir grup yoldaş karlarla örtülmüş zorlu Zağrosları aşacak ve notkalanılaşmak amacıyla yürütülenlerine devam etmektedir. Zağrosların zindanlık keşif kesiniğindeki dondurucu soğuktan direnerek hareket eden devamlı ayaklanmalar, artık bir noktadan sonra korkunç soğukla karşı dirençlerini kaybederler. Zağrosların göğsünde iki yoldaş omuz omuz uzanmaya başlamıştı. Derin bir uykuya dالیyorlardı. Bu kahraman savaşçıların birisi de Xebat yoldaştı. Bir yıl önce selamlaştığı Zağroslarda onunlu bir yaşam noktalarıca son nefesini verir, devrim şehitleri kervanında onurlu ve kutsal yerini alır.

"Mutluyum; dağlarla, özgürlükle iç içeyim"

Adı soyadı: **Hasan MEMELİ**

Kod adı: **Xebat**

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1971**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Kasım 1991**

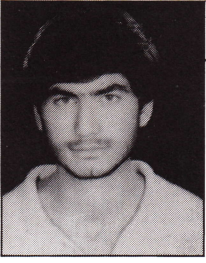
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Zağros**

Yurtsever bir öğretmen ailenin büyük çocuğu olan **Hasan MEMELİ (Xebat)** yoldaş, partimiz önderliğinde başlatılan ulusal kurtuluş mücadelemizin kılı saldırdığı Siverek alanında doğup büyüdü. Siverek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk geliştiği alanlardan biridir. Yine Siverek, 27 Kasım 1978 yılında parti ilanıyla birlikte yerli-ışbirlikçi feodal gerçilikle direkt silahlı savaşına girilen ve gerillanın Kürdistan sahninde geliştirilmesi için bir başlangıç sahası olarak ele alınıp değerlendirilen bir alanımızdır. Buradaki yurtsever yoksul halkımız, mücadeleden etkilenerek kısa sürede bağımsızlık ve özgürlük

ideolojisi etrafında kenetlendi; partiyeye çok saygı değerli kadro ve komutan verdi, bütün varlığı ve gücünü silahlı savaşına güç verdi. Xebat yoldaş da, mücadelemizin yana saf tutan yurtsever bir ailenin birinci oğulu böylelikle sıcak ve olumlu bir ortamda yetişti. Ulusal kimliği tanıyamadı ve yurtsever bir kişiliğe ulaşamadı avantajları bir konuma sahipti. Öğretmen olan babası yurtsever kişiliği tanıdığı gibi, çevresinde oldukça sevilen ve sayılan biriydi. Aile olarak her dönem mücadeleye olan bağlılığı koparmamış ve gereken katkıları sunmakta gücünü esirgememiştir. Ailenin bu konumundan dolayı öğretmen olan babası, 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte açığa alındı. Bir süre sömürgeçlerin zindanlarında kalarak, düşmanın ağır işkencelerine maruz kaldı. Bu duruma rağmen mücadelesine yana olan tavırları değişmez. Her zaman halkın lehine tavrı takınır. Bölgesi bir süreçten geçen Xebat yoldaş, yurtsever duygularıyla hareket ederek güçlü ve özlü bir kişilik sergiler. Ailesi içinde halka ve ülkeye bağlılığı esas alarak hareket eder. Çevresiyle bu temelde ilişki geliştirir.

İlk ve ortaokulu Siverek'te bitiren Xebat yoldaş, bir süre gittiği cezavî ziyaretlerinde usul sorun ve Kürt gerçekliği daha yakından ilgilenebileceği başlar. Xebat yoldaş, işe başladığı yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemiz daha da boyutlanmakta ve sömürgeçlikle hesaplaşmanın yeni bir savaşımı yaşanmaktaydı. Ge-

O, 15 Ağustos Atılımı'nın güçlü saldırı ruhunu kişiliğinde somutlaştırdı!

Adı soyadı: **Erkan MALAY**
Kod adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **16 Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1992, Salara-Benevok üçgeni**

Kürdistan halkı için sömürgeci-lice sikişim "ilk kurşun" olan 15 Ağustos tarihsel atılımının o güçlü saldırı ruhu, çok az kişi tarafından temsil edilebilmiştir. Ağustosların bu şanlı saldırı ruhunu kendi kişiliğinde somutlaştıran Kürdistan halkının seçkin evlatlarından biri de **Erkan MALAY (Ahmet)** yoldaştır. O'nun bu saldırı ruhu öylesine güçlüydü ki, kendisiyle uzun süre birlikte kalmış bir yoldaş, "Ahmet arkadaş saldırı demekti" diyerek, O'nu tanımlamaya çalışıyordu.

Yoldaşların tarafından saldırıyla özdeşleştirilen Ahmet yoldaş, 1968 yılında Doğubeyazıt ilçesinde dünyaya geldi. Babası Doğubeyazıt Beddiesi'nde işçi olarak çalışmaktaydı. O, geçimini zorluklarla sürdüren bir aile ortamında büyüdü. İlk, orta ve lise öğrenimini Doğubeyazıt'ta tamamladı. Lise yıllarında okulun, sade ve sakın kişiliği ile halk

kitleleri arasında sevilip sayıldı. Ahmet yoldaştaki olgunluk ve sadelik yaşıncı çok çok ilersindiydi. Bu nedenle lise öğrenimi döneminde, düşmanın geliştirdiği yozluklardan kendisini korumayı başardı. Halkın değer yargılarına karşı saygılıydı. Bu tutum O'nun tüm davranışlarına yansdı.

Ahmet yoldaş, liseyi bitirdikten sonra Eğitim Fakültesi'ne devam eder. Bu yıllarda uyumlu ve sade kişiliğiyle gençlik arasında da büyük bir saygınlık kazanır. Üniversite yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesine tanışır ve kararlı bir sempatisiz olarak yoğun bir tartışma ve örgütlenme sürecine girer. Ataklığı ve coşkulu çalışmasıyla geniş kitleler ilişkileri geliştirmeyi başarır. Kişiliğinde inandığı her şey karşı güçlü bir bağlılık ve netlik söz konusudur. Kaygıdan ve bireselsizlikten uzaktır. Dolayısıyla inandığı şeyleri sonuna kadar sürdürme ve başarma özelliği vardır. Partili yoldaşlarla ilişkisi sağlamlaştırmaz mücadele safılarına katılma kararını verir.

Ahmet yoldaş, Ağustos 1990'da Doğu Kürdistan üzerinden gerillaya ulaşır, ilk önce Xan Kürkê alanına geçer. Gerillaya katılır katılmaz kişiliğinde inandığı her şey karşı netlik ve kararlılık olduğundan partile çok kısa süre içerisinde bütünleşme başarısını gösterir. Partile bütünleşme tek kelimeyle olağanüstüdür. Sanki daha önce hiç yaşamamış, partile yaşama başlamış gibidir. Sömürgeciğin Kürdistan insanını yozlaştırın, kısırlaştırın, köklerinden koparan etkilerini herkes üzerinde görmek mümkündür. Ana kendisinde belirginleşen temel özellik sadelik, olgunluk ve ağırbaşlılıktır.

Ahmet yoldaş, 1990-91 kişüsüneci partinin Xan Kürkê'deki eğitim kamplarında geçirir. Eğitime katılmı oludukça özlüdür. Bireysel kay-

gırlardan uzak oluşu, eğitim sürecinde azami düzeyde verim alınması yol açar. Eğitim devresi bittiğinde PKK militan ölçülerini önemli oranda yakalar. Artık savaş faaliyetlerine katılmaya hazırdır.

Baharla birlikte yapılan düzenlemede Şemdinli alanında takım komutanı olarak görev alır. Pratikte güçlü, tutarlı ve özlü yapıyla kısa sürede yoldaşlarına kendisini kabul ettirir ve güven vermeyi başarır. Yoldaşların arasında doğal bir saygınlık kazanır. En zor koşullarda bile ön açıcı olmayı, yapıyı sürüklemeyi başarır. Yoldaşlarıyla bir beyin ve yürek gibi yaşar.

Döneme damgasını vuran Mavan eylemine katılır. Mavan'da güçlü, kararlı bir yürüyüşü vardır. Ahmet yoldaşın güçlü saldırı ruhu eylem boyunca tüm yoldaşlarının dikkatini çeker. Düşmanı ezme kararı olan bu ruh öylesine güçlüydü ki, "Ahmet yoldaş savaşta adeta değişiyor, bambaşka bir insan oluyor" tarzında duygularını dile getiriyor yoldaşları. Mavan eylemi O'na çok şey öğretir. Düşmanın çerçeniği çok iyi kavrar ve bu temelde askeri sanatta ustalaşma çabasına ağırlık verir. Mavan eyleminden sonra düşman ordusu güçleri Xan Kürkê (Ozgürlük Vadisi)'ye yönelik askeri bir hareket başlatır. Ahmet yoldaş, düşmanın var gücünüyle yükümlendiği bu savaş cephesinde direnen çok az sayıdaki gerilla güçlerinin içindedir. Savaş boyunca kararlı direnişçi ve iyi gösterici özellikleriyle yoldaşlarına büyük katkıları sunar. Sergilenen destansı direnişte yaratılan "Geliye Azadi Direniş'i"nin yaratıcıları arasında yer alır ve direnişçi başarıya ulaşmasında küçümsemeyecek düzeyde pay sahibi olur. Bu direnişte hem savaşmış ve hem de askeri açıdan kendisini yetkinleştirmiştir.

Geliye Azadi Direniş'i ardından Wergenima düşman karakoluna yönelik eylem gündemleşir. Eylemin planlamasında sorumluluk alır. En küçük bir tereddüde yer vermemek kişilik yürütüşü eylem sürecinde başarılı bir pratik sergiler. Ahmet yoldaş, gelişim sürecindedir. Bu nedenle her adımında ders çıkarır. Çalışkanlığı geliştirmeye daha çok hızlanır. İş gerekli olduğu için yazar, gösteriş için değil. Gösterişten askeri, sade ve olgun bir yarıştadır. 1991 yılında Helena (Alan) Tabur'u'na yö-

nelik gerçekleştirilen eylemde yer alarak, kısa sürede güçlü bir eylem bilançosunun sahibi olur.

Düşmanın Şemdinli alanındaki en güçlü dayanaklarından biri olan alandaki ceteçeliği ve ajanlığı örgütleyen Hakkî Töre'nin için işi kuruna evine yönelik eylem planına ve uygulamasına da yer alır. Bu eyleminden sonra iş sürecine yönelik düzenlemede 2. Tabur bünyesinde bölük komutanı olarak görev alır. Kiş buyuca eğitim olarak görev yürütür. Deneyim ve tecrübelerinin bilgileriyle birleştirerek yoldaşlarının hizmetinde koşar.

1992 yılı Mart ayında yapılan düzenleme ile birlikte ana güç içinde bölük komutanı olarak yerli. Faa-

liyet alanı yine Şemdinli'dir. Geliye Reş alanındaki gücümüzün taktik sorunları üzerinde ikerindeki eğitime katılır. Verilen görevlerin bilincisyle büyük bir sorumlulukla çalışır ve görevini yerine getirmeye çalışır. Genç yaşına rağmen saygın tavırları ve etkinliği özellikleriyle bir taburculuk gücü olduğu doğu bir otonte olur. O'nun bu özellikleri yoldaşların sücümlelelere dile getirmektedirler. "Çok çalışır, çok iş yapardı. Ama hiç hissetmezdi. Çok çalışmak O'nun doğal bir haliydi..."

Ağustosların saldırı ruhunun güçlü bir timsali Ahmet yoldaş, Gostê'ye, Govende'ye, Çarçele'ye yürüyor dudur. Her zamanki doğal halıyla yine sadedydi, kararlıydı, keskin bir yürüyüşünü sahibiydi. Gostê, Govende, Çarçele arasında düşen üçgendeki Benevok mntıkasında 16 Ağustos 1992 tarihinde çetelerle çatışmaya girdi ve burada kahramanca direnerek şehit düştü.

Bu bir tesadüf müydü? Parti safılarına Ağustos ayında katılmıştı. Sadelik, kararlılığı ve güçlü saldırı ruhuna 15 Ağustos saldırı ruhunun adeta sembolü olmuştu. Ve yine 15 Ağustos tarihsel atılımının yıldönümünde onun kervanına katılmıştı Ahmet yoldaş.

İnanç dolu bir yüreği, hastalık sonucu şehit verdik

Adı, soyadı: **Mehmet İNAN**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1993, Zağros**

Ulusal kurtuluş savaşımız, büyük direnişleri, destansı kahramanlıklar ve özverilerle örülmüş süreçleri bir bir başarıyla göğüslemiş ve görkemli bir zafer aşamasına ulaşmış bulunmaktadır. Parti öncülüğü altında ordulaşan gerilla, ayaklanan halk gerçeği yaratılmıştır. Ordulaşan gerilla, ayaklanan halk, zaferi kesin kılmak demektir.

Mücadelemizin bu görkemli gelişmesi, bir bütün olarak Kürt halkının onurlu bir kimliğe, yaşama ve geleceğe kavuşmasını beraberinde getirecektir. Halkımız, Kendi varlığını dayatılan ihaneti, PKK öncülüğü altında mücadeleye atılarak param parça etmesini bilmidir. Bir avuç hain işbirlikçi dışında Kürdistan, bir büyük ulusal birlik ve kendi geleceğini sahiplenme, bu uğurda bir varlık-yokluk kavgasına atılma gerçeğinin zeminini oluşturur. Bölünmüşlük, parçalanmışlık, asimilasyon, göç etirme ve düşmanın bilfişin diğer yok etme politikaları iflas etmiştir. Çinkü halkımız davasını ve ulusal kurtuluş

bayrağını bir daha bırakmamacasına sahiplenmiş ve bağımsızlık-özgürlük yolunda büyük bir kararlılıkla ilerlemeyi bir yaşam nedeni haline getirmiştir.

Bu gerçeği kendi yaşamında somutlaştıran yoldaşlarımızdan biri de **Sabri (Mehmet İNAN)** yoldaştır. Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Daha küçük yaşlardan itibaren, sömürgeci faşizmin azgın celtarlarından vahşi işkencelerle katledildi. Babasının katledilmesinin ardından, düşmana karşı büyük bir kin, nefret ve savaşmak azmiyle dolmuştu. Ancak ailesinin diğer fertlerinin baskısıyla Türkiye metropolüne taşınarak zorunda kaldı. İstanbul'da Deri-İş kolunda işçi olarak çalıştı. Bu genç yaşına karşın özündeki proleter kişiliğin daha da pekişmesine yol açtı. Burada partili yoldaşlarla tanıştı. Kurtuluş davasıyla tanışmış olmanın kaynaktan büyük coşku ve mutlulukla bulunduğu her yerde faaliyetleri yürütmeye başladı. Ancak bu çalışmalar, O'nun mücadeleye tamamen bütünleşmeye, kurtuluş savaşımıza daha ileri düzeyde katkıda bulunmaya, azmini tam etmeye yetmiyordu. Bunun için gerillaya katılmak Sabri yoldaşın için doğal ve kaçınılmaz bir karardı.

1992'de bir grup arkadaşıyla beraber Serhad'da gerilla safına katılır. Kendisini içten içe kemiren bir hastalığı vardır ama, bunu kendisi ve ortamın önünde bir engel olarak görmemez, üzerinde bile durmaz. Sonuçta bir istek ve coşkuyla doludur; partiyi daha iyi tanımak, iyi ve örnek bir savaşçı olmak O'nun yegane arzusudur. Bu arzusu ve isteğiyle gelecek için parlak umutlar vaat ediyordu. Bu nedenle daha iyi bir eğitim görebek kendisini yetkinleştirmesine olanak sağlamak için Xan Kürkê alanına gönderilmesine karar verilir. Bu amaçla 1992 Ekim ayı başlarında Doğu Kürdistan alanına geçer. Ama beraberindeki yoldaşlarla birlikte İnan gerillaları tarafından tutuldu. Aynı günlerde ihanetçi güçlerin saldırısıyla Güney Savaşı da başlamıştı.

Sabri yoldaş, bu talihsiz tutukluk süreci boyunca ağırbaşlı, olgun tavırlar, yoldaşlığı ilişkilerindeki örnek duruma ve bir an önce savaşta katılma tutkusuna ile hemen göz doldürüyordu.

Sabri yoldaş, Güney Savaşı'nın bitiminden hemen sonra serbest bırakılır ve beraberindeki yoldaşlarla birlikte Zağros'la geçer. Zordur Zağros. Hele kışları, onlarca can alan bageerleyle namlidir. Bilinir, tarihte Büyük İskender'in ordusuyla birlikte önünde boyun eğdiği dağlardır. Ve bilinir, PKK direnişçiliği fethetmiştir Zağros'ları da. Bir destandir her yıl yaşanan, bir PKK

direnişçiliğidir tarihe kazınar...

Zağros'taki dönemsel merkezi eğitim faaliyetine en güçlü karşılığı veren yoldaşların başında gelmekteydi Sabri yoldaş. Üstün bir coşkuyla kendisini 1993 yılına hazırlıyordu. Ancak hastalığı yeniden derleşmekteydi. Yine de hastalığına göre çikarmıyor, eğitiminin geri kalmama için gayret gösteriyordu. Sabri yoldaş, ne kadar bu durumu öne çıkarmamaya çalışsa da arkadaşları tarafından hastalığı anlaşılır. Zaten yaşınının son günlerinde tüm hayatına rağmen yine güçten düşmüştü. Ve aynı günlerde Zağros'un bageerleyle birlikte Zazule'ye gitmek üzere yola çıkmaya çalışır. Ama nefes yeltmez. Sabri yoldaş 26 Ocak 1993 günü bayrağı yoldaşlarına devrederek şahadet tacını gyer.

Sabri yoldaşın amansız bir hastalığı yakalanması ve şahadeti, O'nun gibi kararı, coşkulu, azimli bir yoldaş açısından kuşkusuz ki, büyük bir talihsizliktir. Sabri yoldaşın şahadeti, savaş yükseltme ve zaferle taşıma görev ve sorumluluğumuzda daha da blemiş ve pekiştirmiştir. Anısı önünde bir kez daha söz veriyoruz ki, zaferi kadar savaşacak ve Sabri yoldaşın savaş azmini bir yol gösterici kilavuz olarak sonsuz karda yaşatacağız!

■ ■ ■

Kınamı şehit düştüğümde yakarsın

"Düğün kınamı yakamadınız. Sevinciniz yarım kaldı. Üzülmeyin. Sizden bir isteğim, öldüğümde kına yakmanızdır, ellerime kesk û sor û zer bağlayın ve düğünü mezarımın başında tamamlayın" (Hebûn)

Adı, soyadı: Welat Şehmus KAYA
Kod adı: Hebûn
Doğum yeri ve tarihi: Alipnar köyü-
Diyarbakır, 1965
Mücadeleye katıldığı tarihi: Ağustos 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 8 Ağustos
1992, Hazro-Sinê köyü

Bir ülke düşünün ki; insanlığın düşmanlarına bütün doğal zenginlikleri, maddî-manevî değerleri elinden alınmış, tarihin karanlıklarına itilmiş, unutturulmuş, hatta yok olmanın eşğine getirilmiş olsun. Bir halk düşünün ki, bu kayıp ülkenin halkı olup, dilinden edilmiş, kendi değerlerine, kendi gerçekliğine sırt çevirilmiş, duyarsızlaştırılmış, yabancılaştırılmış olsun... Oysa hemen yanıbaşında insanlık tarihine geçmiş uğurluklar boy vermiş, bunların tohumları atılmıştır. Birbirine bu kadar iç içe, yürek yüreğe olup da, bu kadar birbirinden uzak olmak... Acıdır, ama gerçektir. İşte Kürdistan ülkesi ve Kürt halkı böyle bir çelişki ortamının içinde yaşamaktadır.

İnsanlık tarihinin oluşumu şüphesiz kolay, kendidinden, düz bir hat izleyerek oluşmamıştır. Kâleci toplulardan günümüze dek süren ezenle-zedelenen arasındaki ansızın mücahedele, tarih sayfalarına kanla yazılmış nice savaşlar, isyanlar vardır. Özgürlüğe duyulan özlem Spartaküslerden başlayarak birçok kahramanı, öncüyü bu safalara işlemiştir. Halkların bu ezilme yarattıkları mücahedeleler ezilenlerin direniş kültürünün oluşturmuş ve bu direniş kültürünün etkisiyle de halklar inançlarını hiç kaybetmemişler, savaşlarını sürdürmüşlerdir.

İşte Kürdistan gerçekliğine baktığımızda çağla aramızda bir uçurum oluşturduğuna görebiliriz. Geçmiş tarihimiz, köleliğimizin zemin taşlarının oluşturduğu tarihtir. Geçmişin geleneklerimiz direniş kültürü içerisinde bizim yerimizi tarih etmek gerçektir zordur. Kürdistan tarihi Kürt halkı için kaybedişlerin, yitirilenlerin tarihi olduğu için, yitirilen değerleri geri alma savaşımı da kendini hissettirmekte, yitirilmiş yerini kazanışa bırakmaya zorlamaktadır.

Bugün Kürdistan'ın çağla olan kopukluğu, çağla bütünleşme yoluna girmiştir. Ulusal yok oluş süreci ulusal var oluş sürecine dönüşmektedir. Bu dönüşüm önümüzde olmazsa olmaz kabilinden bir görev olarak durmaktadır ve bu görev bilincine halkımızın mücahedeyle dirilişini, yaratıcılığını ve insanlığı yepesi nice değerler kazandıranın mücahedelesi olmaktadır.

Evet, Kürdistan ve Kürt halkının

tarihi, eşi görülmemiş bir donanımlaza rağmen toprağa düşen halk evlatlarının aktıkları kanla, emekle, özgürlüğe duyulan özlemle, alınca, umutla yeniden başlatılmıştır. Bu yeniden başlatılış; başta insanlığımızda, ulusal değerlerimizde, vatanı sahip çıkışta kendisini göstermektedir.

Bir halkın dirilişi esnasında yaratılan kahramanlıklar anlatmak ne kadar zorsa, onları yaratan kahramanları da anlatmak o kadar zordur. Kürt halkının diriliş mücahedesinin kahramanlarından biri de Hebûn yoldaştır. Halkımızın insanlığa adım atışında, ilk tohumları ekerek, günümüze dek yılmadan, tökezlemeden, çekilen acılara rağmen direniş bayrağını hep yükselelerde tutan PKK'nin yüce şehitler ordusundaki yerini almış olan Hebûn yoldaşı anlatmayı; önderliğe olan bağlılığını, inancını verdiği bir söze son nefesine kadar

raz etti. 'Welat yazdıracağın' diye. Kızdım kendisine ama gerilemedim. 'Madem öyle ne okula giderim, ne de başka şey'e diye diretti. Sonunda Welat Şehmus'a anlaştık. Yani daha o zamandan bu ruh vardı O'nda.'

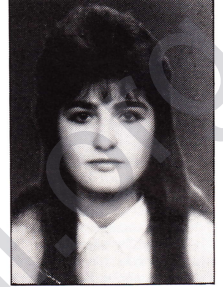
'Abisi ise, O'nun özelliklerini şöyle anlatmaktadır: "Denizler idam edildiği gün çok etkilenmişik. Anneme ve Welat Şehmus'u anlattığımda ikisi de ağlamış. Welat çok kıyıkta ama anlamış... Düğünlere çağrılı olsada, olmasa da giderdi. Canlı, yakın ilişkileri vardı halkla. 'Bu kadar arkadaş nereden buluyorsun' dedimizde gülerdi."

Orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da tamamlar. Hebûn yoldaş, büyüdüğü içindeki yurt ve halk sevgisi de büyümektedir. O'nun bu özelliği kısa sürede geniş bir sosyal çevre edinmesini sağlar. O'nu Diyarbakır'da tanımayan yoktur. Hebûn yoldaş, içindeki yurt ve halk sevgisini

faaliyet yürütmeye başlar. Aldığı görevleri başarıyla yerine getirir. 1987 yılında tutuldu. 2 yıl Diyarbakır Cezaevinde yatar. Cezaevinde kaldığı süre boyunca partiyi, parti çizgisini anlamaya, kişiliğini bu çizgi doğrultusunda geliştirmeye çalışır. Zindanda Mazlumların, Hayriyenin, Kemallerin, Ferhatların direniş gerçekliğini daha yakından anlama ve tanınma fırsatını bulur. Cezaevindeki yoldaşları Şehmus Welat yoldaşın zindan yaşamını oldukça hoşluğa ve militan bir ruh içinde geçtiğini şöyle ifade etmektedir: "Coşkusunu oyuna yansıtırdı. Kapalı cezaevine geldiğinde açık grevi içindeydi ve hemen katılmıştı. Açık grevi 43 gün sürmesine rağmen çok güzel oynanışlarıyla folkloru kaldırdı herkesi. Dolu dolu yaşayan bir arkadaştı." 1989'da zindandan çıkar çıkmaz partiye ilişkiye geçer. Şehir faaliyetlerinde aktif görevler alır.

le görevlendirilir.

Sorumluluk alan olan Silvan-Hazro alanında ajan ve işbirlikçilerin etkisizleştirilmesi, düşmanın hareket

Hülya GÖGER (Dr. Jiyan)

alanının daraltılması, gerillanın işi hareket alanının genişletilmesi çalışmaları bulunur. Gelişen mücahedeleye halk taşırında yoğun çaba ve emek sarfeder.

Parti kişiliği ve çizgisinin yılmaz savunuculuğuyla halkın gönlünde "Komutan Hebûn" olarak tarih kurar. Halka kurdugu sıcak ilişkiler O'nu halkın gözdesi, moral kaynağı durumuna getirir.

Siyasi birikimliliği yoldaşlarına aktarmadaki canlılığı verimli sonuçlar yaratır. Birliği (Şehit Fikret Birliği) katilim beklentilerinin üzerinde olur. Bir yandan inşa-düzenleme-örgütme faaliyetleriyle ilgilenirken, diğer yandan da düşmanı kırsları adım atamaz hale getirmenin yolu olan gerilla eylemliliğini doruğa çıkarır. Komutasi altında bulunan Şehit Fikret Birliği, eyalet genelinde en başarılı biriken ünvanı kazanır.

Hebûn yoldaş, devrimi gerçekleştirecek olan gücün, yani halkın devrime katılmasını önemi bildiğinden, savaş alanında bile halkı yalnız bırakmaz, sorunlarına ilgilenir, halkı partinin yolverici gücüne baki tutulüştür.

En son olarak 15 Ağustos eylemliliklerinin hazırlık çalışmalarında bir karakol baskını sırasında aldığı yara sonucu tedavi olmak amacıyla Hazro yakınlarındaki Sinê köyüne götürülür. Burada bulunduğu evin düşman tarafından sarılması sonucu çıkan çatışmada, yanında bulunan yoldaşları Dr. Jiyan (Hülya GÖGER), Cabbar, Sıyar ve Hülya yeri komitesinden Nedim BAL-VEÇİ ve diğer iki yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek savaşır. Eve bomba atılması sonucu 7 yoldaş da şehit düşer.

Hebûn yoldaş yaşarken bütünleştiği halkıyla, sonsuzluğa uğurlanırken de bütünleşir. Çok sevdiği halkı O'nu yalnız bırakmaz. Cenazesinde annesi Hebûn yoldaşın dileğini yerine getirir ve O'nu Kürdistan'da damat edip kınasını yakarak, sevdiğine kavuşturur.

Hebûn yoldaşın silahe yere düşmedi, asla düşmeyecek. Kürt halkının zafere yürüyüşünde O'Komutan Hebûn" olarak bilinmez şehit yoldaşlarımızla birlikte yolumuzu aydınlatıyor.

Anısına, zaferi yaratarak bağı kalacağımıza söz veriyoruz!

Şehmus Welat yoldaşın resmini elinde tutan eşi ve annesi

sadık kalışını anlatmayı bir görev bilmekteyiz. Özgürlük mücahedelemizde manevi komutanlarımız olan şehitlerimize bağlılığımız uğruna kan dökülmüş mücahedeleyi yükseltmek güçlendirenken, onların kişilik özelliklerini, örnek yaşam ve savaşlarını aktarmamız da önemli bir husus olduğunu vurgulamak gerekmektedir.

Soylu yaşam 1965 yılında Amed'in Alipnar köyünde başlar. Maddi durumu iyi olan yurtsverer bir ailenin en küçük çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Hebûn yoldaş, ailenin ilgi odağıdır adeta. Yurtsverer özelliklere sahip olan aile, çocuklarını da ulusal değerler zemininde büyütür. Hebûn yoldaş daha küçük yaşlardan itibaren sergilediği olgun davranışlarından dolayı çevresinde sevilen birisi olur. Arkadaşları arasındaki sülüm, fark gözetmeksizin herkesle kolay diyalog kurması, örgütleyici bir yapıya sahip olduğunun belirtileridir.

Babası Hebûn yoldaş, 11 yaşındayken nüfusa kaydedilir. Kayıt sırasında Hebûn yoldaş israrla adının önüne "Welat" isminin konulmasını ister. Bu isteğinden diretir ve uzun uğraşlardan sonra adı artık Welat Şehmus olur. Hebûn yoldaşın bu yaşta böyle bir davranışta bulunması herkesi şaşırtmıştır. Bu olayı babası şöyle anlatmaktadır: "11 yaşında kardeş nüfusa çıkarmamıştım. İlkokula bitirip ortaokula kayıt yapmak gerektiğinde nüfus memurluğuna gittik. Adı yazılacağında Şehmus'a itti-

kültür ve sanat etkinliklerine girerek pekiştirmeye çalışır. Kürt kültürünü ve folklorunu araştırır. Diyarbakır'da bir kültür derneğine öğretmenlik yapar.

Ulusal düşüncelerin ilk tohumlarını attığı, ulusal kurtuluş mücahedelemizin kıvılcıklarının dört bir yana sıçradığı bir dönemde, Hebûn yoldaş bu gelişmelerin etkisine girer. Diyarbakır gibi ulusal duyguların sıcaklığının yaşadığı, ama öte yandan düşmanın ızdıran savaş için karargah seçtiği bir yerde Kürdistan devriminin oluşum aşamaları oldukça sancılı olmaktadır. Kürtlülük adına yola çıktıklarını söyleyerek, halkın kanını emenler de bu ortamda ve düşmanın verdiği maskeli hareket etmektedirler. Hebûn yoldaş böyle bir ortamda kendini geliştirmeye çalışmaktadır.

Derken, 12 Eylül faşist darbesi olur. Ülke çapında tutuklamalar, işkenceler, katliamlar vb. insanlık dışı uygulamalar Kürdistan ve Kürt halkı üzerine kara bulutlar gibi çöker. Her yurtsverer aile bu uygulamaların payını almıştır. Hebûn yoldaşın ailesi de tutuklanır ve aile süreli düşmanın baskılarına maruz kalır.

Partizim şansı 15 Ağustos 1984 Atılımı Hebûn yoldaşın yaşamında bir dönüm noktası olmuştur. Bu atılım yoldaşımızı bir canlanmaya, aradığı sorunların yanıtını bulmaya götürmüştür. Kısaca sürede partiyeye ilişki kurup Diyarbakır şehir merkezinde

Çalışmalarının büyük bir bölümünü illegal yaparken, legal çalışma alanlarını da ihmal etmez. Halkın her türlü sorunlarıyla uğraşır; acılara, mutlu-kalınlar ortak olur. Sadece Diyarbakır şehir merkezinde değil, çevre illerde de halkının yanında olur.

15 Ağustos 1991 tarihi Hebûn yoldaşın düğün tarihidir. Düğünün tüm hazırlıklarını Hebûn yoldaşın kendisi yapar. Düğün binlerin katılımıyla 15 Ağustos zaferinin kutlanış gecesi olur. Sloganlar, zılgıtlar, halaylar şanlı Ağustos Atılımı'nın coşkusunu dağlardan şehirlere indirmektedir adeta. Coşuklu kitlenin açtığı bayraklar düşmanı çıldırtmaya yeter de artar.

Ve düşman düğünü basar. Damat ve gelini götürmek ister. Ancak Hebûn yoldaş, düşmanın hevesini kıracağına inanır ve büyük sevdası olan dağların yolunu tutmuştur. Gerillaya giderken annesinin "düğün kınasını sana yakamadım" sözleri üzerine yoldaşımız, "Kınamı şehit düğünüme yakarsın" der ve genillaya katılır.

Hebûn yoldaş, bir süre Haydar Karasungur Eğitim Okulu'nda kalır. Eğitimi sırasında oldukça gelişen ve yetkinleşen Hebûn yoldaş, bir süre de eğitimden olarak okuldaki kalır. Üç ay sonra da Amed Eyaleti 3. Bölge sorumluluğuna getirilir. Bu alanda yüksek devrimci bir irade ile başlanır bir pratik sergiiler, olumlu gelişmeler kaydedir. Şiş sürecinde yapılan toplantıda tekrar aynı görev-

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

14 Temmuz direnişçilerinin anısına aklanarak karşılık vermek, kör tarihe verilen bir karşılıktır

Baştarafı 1. sayfada

kendi öz tarihimize gibi yaşamak ve kabul etmek bir halk açısından, özellikle onun temsilcileri açısından, içine girilebilecek en derin alçaklık, ihanet ve gaflet durumu ifade eder. Bizim gerçekmiş söz konusu olduğunda, maalesef yaşanan budur.

Somut görevimiz, partye bilinc kazandırmak ve onun kanalıyla halka uzanmaktır. Fakat bırakalım bir halkın tarihsizliğine çare olmayı ve katliam tarihinin onun tarihi olmadığını kendisine anlatmayı, tersine bizlere en yakın olan, elle-trnak gibi bağı olmayan gereken tarihi özümsetmekte, onun gerçeğinden çıkarılması gereken sonucu belirlemekte bile zorluk çekiliyor. Bu, katliam tarihi ile kendisini aldatmış olan halkın izdüşümünü safalarımızda yaşamak demektir. Gelişmeyen kişilik, parti tarihinde gafil kişilik işte böyledir. Kişiliği yaratan en önemli öğelerden birisi mücadele ettiği olay ve olgular zincirine karşı koymayı gerçekleştiren, onun ortaya koyduğu bilinc, irade gücü, kin ve öfkesidir. Şüphesiz karşı koymanın gerekçeleri çok önemlidir, inanç ister, yiğitlik ister, büyük hirs ve çaba ister.

Sizler neden ölgünüz? Neden öfkeniz zayıf, çabanz zayıf? Bu çok açık ki, tanınımı yenilmiş kişilikte buluyor. Ve çoğunuz da böylesiniz. Bunun ne kadar kahredici olduğunu acaba anlıyor musunuz? Buna karşılık, basit bir köylü gibi tepki duymak da herhalde kabul edilebilecek bir durum değildir. İkel isyançılık ne demektir? Kendisine yapılan karşı tamamen yenilgiye açık bir biçimde, daha da kötü duruma düşmeye yol açacak tarzda umutsuz bir çışta bulunmak demektir. Ve kendi planlı devrimciğimizden her türlü tecrit ve onun örgütlü çabasından uzak olan günlük devrimcilik de, ilkel isyançının çabasına çok benzer. Şunu bilmek durumundasınız ki, bu kişiliklerin pek yaşama hakkı yoktur. Bunların yaşamaları ne tür bir yaşamdır? Tek kelimeyle değerlendirirsek, düşkünlükler, saygı duyulmaması gereken bir yaşam tarzıdır. Bu, temel bir siyasi kuraldır da.

Yaşamınızı istemiyor muyuz? Elbette ki istiyoruz. Nitekim büyük kavga, yaşamın kendisi içindir. Fakat nasıl? Kelime bulmakta zorluk çekiyorsunuz veya ağır konuşmak pek yakışmaz. Yaşanan büyük acılar, bu

Hayri, "Ben borçlu gidiyorum" diyordu. Onun ardından yürüyenler, bizler borçlu ölmeyeceğiz. Doğrusu budur sanyorum. Onun borçlu ölmesini ben anlayışla karşılar ve anlarını da. Fakat bunun dışında hiçbirisini, hele elinde özgürlük silahlı olup da her türlü direnme imkanına sahipken çok kötü gideni, mezarında da olsa iyi anmayacağımlı belirttim.

çerçeve dahilinde daha iyi anlaşılır. Aslında böylesi acıları yaşayanların karşı koymayı mükemmel yapmaları, bunun için kendilerini oldukça hazırlamaları gerekiyor. Ne var ki bunun beklentilerini göremiyoruz. Bu tam bir trajedidir, şok dediğimiz bir durumu yaşamaktır. Partimizde en yaygın yaşanan bir durum da işte budur. Durumumuz ağırlıklı olarak böyledir. Ya yenilgili bir yaşam tarzındaki mücadelecilik, ya da trajediye açık bir devrimcilik. Bunun ikisini de kabul etmek mümkün değil, ama bunun

yaşandığı da bir gerçektir.

Zindan direnişçiliğindeki 14 Temmuz adımı, ölüm orucuna karar verme diye anılır. Bu kararın değerlendirilmesi ciddi bir görevdir. Kararın, bir halka dayatılan en onursuz baskı ve sömürüden de öteye, onun bir soykırım sürecine karşı gündeme getirilmesinden tutalım kendi tarihine, kimliğine sahip çıkışı amacını taşımaya ve yine kişiyi yönelik her türlü insanlık dışı yaşatımlara, adını ve amacını bile inkar ettirmeye varan dayatmalara, dayanılmaz işkencele-

re karşı gösterilen tepkiye kadar birçok yönü göz önüne getirilebilir. Ağır basan yanın ne olduğu tartışılabilir. Ayrıca içinde hareket edilen partinin o dönemdeki durumu, gücü kadar güçsüzlüğü, umudu kadar umutsuzluğu ele alınabilir. Aynı şey halk için de söylenebilir. Halkın içinde bulunduğu gerçeğin etkileri, yine uluslararası kamuoyunun durumu gibi bunların hepsi birer etken olarak böyle bir kararda nasıl bir rol oynadığı biçiminde bir değerlendirilme tabii tutulabilir. Ama bütün bun-

lar doğru değerlendirildiğinde bile bu kararın ikili yani kendisini ortaya koyar. Bir ölüm kararı! Bazıları bunu bir intihar olarak değerlendirirler. Daha önce Mazlum'un da bir kararı-lığı vardır. 21 Mart'ta ölüm kararı, direniş kararı... Bunun gerekçesi şöyle ortaya konuluyor: "Ancak yaşamı adarsak insanlığı, halkımızı, onun kimliğini ve kişi olarak onurunu korutabiliriz. Onun dışında mümkün olan bir eylem biçimi yoktur." Büyük bir olasılıkla da bu doğrudur. Gerçekten başka bir biçim yok o koşullarda. Yaşamak için, onun için can bedelini ortaya koymak gerekirdi. Bunu bu dönemde yüzlerce kişi yapabilir. Ama o dönem için durum farklıdır. Tabii ki bu eylem kendi koşullarında değerlendirilmelidir. Zaten bir tarihsizlik eğemen. Bu eylemle biriz karşı konulmuş bu tarihsizliğe. Kürt ölgüsünü aşına almak yasadır, ama direnişçilerimiz bu yasağı uymuyorlar, bu ölgüyü inkar etmek istemiyorlar. Bir öcünü parti adına yola çıkmışlar, onun inkar etmek istemiyorlar. Karşı taraf, "bunları mutlak olarak inkar edeceksiniz" diyor. Karşı taraftan kast edilen, sıradan bir-iki jandarma ve işkenceci değil, rejimin mutlak egemenleridir. Bu egemenlerin arkasında da emperyalizm var, Türkiye sermayesi var, Kürt hain işbirlikçileri var. Düşman, toplumu mutlak sessizliğe gömmek ve aldatılmayı önlemek için harekete geçiyor. Partiden zorbela birkaç "artık" kurtulmuş, düşman, onların ne yapacaklarını kestirmeye çalışıyor. Biz bu sahadayız o zaman. Yine en yakın taraftarlar bile kendilerine sahip çıkamayacak kadar zayıf bir durumu yaşıyorlar. Ve hatırı günlerde içeri alınan kitenin büyük bir çoğunluğu teslimiyete eğilimindedir. Gerçek bu. Bu gerçek hayli sindiricidir, iç karartıcıdır, soluk kesicidir.

Bu konularda bazılarını katli yazmaktır. Çok yetersiz görüyoruz. O anın çerçevesi doğru çizilmemiş, burjuva edebiyat gözükleriyle yaklaşılmıştır. Bu da siyasi bilincin yansımalarıdır. Halkın çıkarı açısından tarihe doğru yaklaşılmamaktadır. Halkın, bunun düzeltilmesi gerekir. Bu nedenle gerekçeleri anlatılacaktır. Nasil ki, büyük şehitlerin anısı üzerinde bir provokasyon gerçekleştirilip direniş özünden boşaltılmak istendiyse, ucuz edebiyat bu da temelde yapılmak iste-

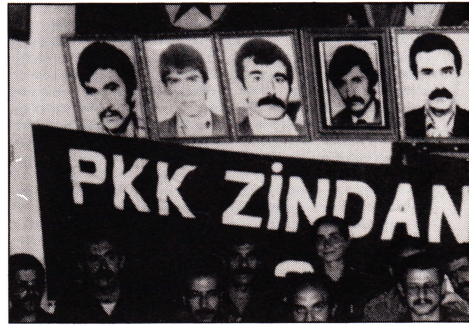
ZİNDANLARDA YENİLMİYEN DEVRİMCİLİK, PKK'NİN

15 Temmuz tarihi, zindan direnişçiliğinin kapsamlı bir biçimde ve yetkin bir temsil gücüne bu sahada değerlendirilmeye çalışıldığı Zindan Direniş Konferansı'nın 1. yıldönümüne denk düşüyor. Zindan Konferansı adı altında yürüttüğümüz bu çabalar ardından bu bir yıllık süreç içinde zindandaki yoldaşlarımızın kendileri konferanslarını geliştirdiler. Zindan cephesini netleştirtiler ve önemli saptamaları zemin hazırladılar. Mücadelede başarıları etkilileri ve bunu tartıştığımız güçlü bir dayanağı haline getirdikleri, bu konuda başları sağladıkları söylenebilir. Özellikle idam ve müebbetle cezalandırılmak istenen yoldaşların ağırlık teşkil ettiği bu çalışmaları, partinin zindan kitesinin çizgiye ve onun doğru

düşünme ve yaşama tarzına çekilmesinde önemli rol oynayabilecek durumdur. Merkezi düzeyde de yine benzer bir gelişme vardır. Yani hemen hemen bütün cezaevlerinde, bu sahada ulaşılan sonuçların özümsetilmesi ve dayatılmak istenen tasfiyeciliğin başı çıkarılması ezici bir biçimde sağlanmıştır.

Düşmanın zindana yönelik baskı, işkence ve daha sonraki rehabilitasyon uygulamalarını dikkate almadan, politikasının sonuçları yalnızca insan haklarının çiğnenmesi biçiminde ele alma ve bu temelde bir karşı koymanın ne kadar yetersiz ve büyük yanlışları da oldu şimdiki daha iyi anlaşılabilir. Özellikle Batı'nın da körüklediği gibi, soruna, sadece işkenceye karşı insan hakları

çerçevesinde bakmak, onun ötesindeki ve esas amacı teşkil eden siyasetten uzaklaşmak, yani depolitizasyonu görmemek demektir. Oysa düşmanın, örgüt yaşamına karşı çıkarma, bireyci yaşamı körükleme, kişiyi kendi can varlığını telafisine düşürme, bundan kalkarak çok sahte bir liberalizm eğilimini geliştirme ve böylece devrimci örgütlerin karşısında işkenceyle sonuç alınmadığı ve bunun yemediği yerde, sahte bir liberalizme zemin hazırlayarak sonuç alma biçimindeki iki yönlü yönteminin çok önemli bir siyasi amaç içerdiği bugün çok daha net gözler önündedir. Dünya genelinde olduğu gibi, Türkiye'de de bu şekilde sonuç alınmaya çalışıldı. Bu yaklaşımla Türkiye solu üze-

oyunacaktık. Sorun buydu. Parti içinde veya adı parti olsa da aslında bir hastalar yığılı olan yapı içinde oyunu direnile hale başarıya götürmeye çalışıyorduk.

Buğün de pratığımız gerçekten biraz yanı-tıratıyor, bir oyuna benziyor. Gerçek olabilmeye için, biraz da insanların gerçek haline gelmesini gerekiyor. İnsanlar, ege aldığımız insanlar, bize gelen insanlar eğer en derin gaflet uykusundan yeni yeni uyanıyorsa, düşünsün ya yoksun kendilerini mi çalıştırdıkları bile henüz netleşmemişse, bu buna oyun da diyemeyiz, ancak karanlıktan korku-ların gelişti diyebiliriz. Korkuluktur bize gelenler. Gerçek devrimi, gerçek değer yüklü militanlar gerek-çesi. Gelen kendine yere atıyor. Ufak bir şey hatırlatırsan sıkıntıya boğuluyor, ülkeye adım atıldığında ikinci gün devriliyor. Bir teoriye bakıyorum, bir de pratiğe bakıyorum; yüzseksen dere-ce terslik görüyoruz. Bu nasıl gelişiyor diye izah etmekte zorluk çekiyorum. Evet, bu anlamda hiç olmazsa oyunu sona erdirmemekte, oyunun sonunu hiç olmazsa gerçekle bütünleştirmek için bütün aktör-lük hünerlerini konuşturduğum. Ve oynanan aslında tek kişilik oyun oldu biraz; bir monolog oldu, halen de öyle. On yıl -daha öncesinde de bir on yıl var- bir oyun oynanabilir mi? Oynanıyor. Çünkü dramın boyutları dehşetli ve çok yıllar ister. Ancak yıllarca oynanabilir. Gafliyi uyandırmak, haini biraz kendine getirmek kolay değil.

Eğer bu olgular tarih kadar eski bir zeminde kaynaklıyorsa, yapılanı mutlaka iyi anlamak gerekiyor. Gelenler bir korkuluk değilse, bu oyunu doğru dürüst takip etme gücünde bile değilse, seyirci olmak-tan öteye ne kadar ilgi duyabilirler? Seyretmeye bile sağlam sonuçlan-dırıyorlarsa, bu kendimiz sonuca götürmeye çalışacağız. Büyük anlar var, mutlaka karşılık vermeye gerekti-riyor. Karşılık vermeye gerekenlere çağrılar var. Halkımız korkunun kor-sunusu iklilerine kadar yaşıyor. So-süzmöna onun adına yola çıkanlar ama kaçınan başka bir şey dü-şünemiyorlar. O büyük yazıflığı de-ğereksin ve anıya karşılık verecek-siniz! İşte burada eylemlen ziyade biraz söylem gücüne büyük önem taşıyor. Benim bu yıllarda en çok başvurduğum silah hitap oldu. Ve ar-dından çözümlemelerle iyi idare et-mek zorunda kaldım. Bu dönem sin-sihali ancak böyle konuşulabilir. Şimdi biraz daha talimatlarla, perspektif-lerle iyi yürütme çalışıyoruz. Bu son zamanları bir gelişmesidir. Da-ha öncesi, bir dereden su getirip ikınayı geliştirmekti. Sonuçları biliyo-ruz: Biraz planlamalar geliştii, ülkele-

rine adım atıldı, ilk kurşunu patlattı-lar, ama kolay düştüler. Ne var ki düşme yürekliliğini göstermeleri de küçümsenemez. Birkaç yıl böyle kurtuldu.

İşte 1982'nin anısına bir kongre düzenlenmesi söz konusu oldu. Bu bir dönüş kararıydı. 1983, dönüşü hızlandırma ve eylem başlatma yılı-dı. Gececik sayılmaz. 1984'te o adına 15 Ağustos Atılımı denilen bir süreç girme; 1985 yılı 15 Ağus-tos Atılımı'nın sonuçlarını yeniliğe götürme, 1986 ise bunun tedbirle-ri bir kongrede ama yıldı. 1987, direniş dahi da sürdürerek silahlı mücadeleyle güçlendirmektir. 1988, kendini ısrarla dayatan iç ve dış en-gellere karşı koyup, silahlı mücade-

bilmelidirler. Bunu özellikle kendi vicdanına karşı başarmalıdır. Tabii, hesap vermek lafla olmuyor. Ba-şarıdan başka hiçbir biçim kabul görmüyor. Aksi halde hepsi borçlu yazılır. Her yıl borç hanesini artır, artır, artır... Bu iflastr. Çok kolay dü-şüyorsunuz; bu bir iflastr. Bir kazan-dırmanın on kaybettiriyorsunuz. Öl-seniz bile ne çare! Bazı müflisler vardır, öldüklerinde ne kadar borçlu oldukları ortaya çıkar. Hayri'nin izi-tüsü bir de budur; yapılırsın, yen-i getirilmeye görevlerin üzüntü-südür. Haydi o koşullarda onlara biz yüklenemedik diyelim -çünkü zin-dan koşulları belli-bel, kalanların durumuna, kendinize ne diyeceksiniz-? Bu konuyu çok vurguladık, sizi

rum. Onun borçlu ölmesini ben an-layışla karşılar ve anlamam da. Fakat bunun dışında hiçbirisini, hele ek-letme özgürlük silahlı olup da her türlü direneme imkânına sahipken çok kö-tü gidene, mezarında da olsa iyi an-mayacağımı belirttim. Büyük eksikli-ği, yetersizlikleri içinde gidene an-maya fazla güç bulamıyorum. O hal-de en önemli sonuçlardan birisi, ko-lay ölmemeyi, borçlu ölmemeyi bil-mektir. Yaşamı bu temelde, mutlak başarı temelinde örgütleyebilemiz-ben başta, sonu çikaramazsınız. Bu can sizde, istediğiniz gibi örgütleye-bilirsiniz.

Beni görüyorsunuz; bu anlara bağlı kalmak için adeta boğazımı yı-tıyorum, sesim zor çıkıyor. Bir mo-

tilirmesi gereken tarihe de verilen en kötü karşılık olur. Borçlu gidebil-mek meselesi söz konusu oldu mu, böyle bir tarih yazıcılığı söz konusu olmaz. Bunun kabul edilimesi im-kansız. Çok eleştirilmeye bu neden-lerdir. Anlaşıyla karşılamak bir tarafta, mutlak gerçeklerin hepimize yeri-ne getirilmesi gerekiyor. Ben de baş-larda bu kadar derin ve tempolu değildim. Fakat baktım ki anılar da-yatıcıdır. O halde inançlarımız ihate-etmek istemiyorsak konuşacağız, çare olacağız. Bu savaşım da da-hiline konuşabileceğin için, imkanı yer-den yere, duvardan duvara vurmak-pahasına da olsa, bir şeyler çıkar-acağız. Beyinde yere canda ne bi-lyorsanız hareket geçirin buna yük-leneceğiz. Nitekim yaşamın diğer büt-ün belirtilerinde adeta dondurarak yüklenildi. Var mı tarihsizliğe karşı başka türlü mücadele biçimi?

Birçoklarınız bu safadınız ama, adeta bögülmüş gereken konum-da-sınız. Bir canınızı ortaya atmış-sınız. Küçük-burjuva satıcı tarzıyla, "ben bu kadını satmam; karşılığın-da bu kadını da PKK'den isterim" diyorsunuz. Gidin bunu başka yerde satın. Burada canlar böyle satılmaz ve karşılığında da böyle yaşanmaz. Bundan kendiniz için sonuç çıkar-a-caksınız. Bizler canları savaşta böyle yatırıyoruz. Anlaşıyla olun. Sizin ba-sit yaşamlarınıza ben ne diye işlerlik kazandıracağız. Büyük dikkatin, du-yarlılığın, kazanmak için iğne ucu ka-dar fırsatın değerlendirilmesinin ürü-nü olan, en basit bir ilişkiye karşı duyarlılığı son haddine kadar geliştirecek sağlanan bu gelişmeleri ne diye sizin bu büyük duyarsızlığınza terk edeyim? Fırsat yakalamak yok! Kendini korumak bile yok! Boşuna ölmek burada suçtur. Senin cenaze-ni bile kaldırmak yaktır. Bu kadar cenazeyi kaldıramıyoruz, düşman ku-kurları atıyor. Bu da bir trajedi değil mi? Bu da bir diğer yazıflı yönümüz değil mi? Kasaplar Deresi, bilmem ne dereleri! Hangi cesetlere ve na-sil dolduruluyor? Eğer gerillamız bu gökmele dağları biraz güç merkezi yapabilirseydi, ölüme de doğru tarz-da yürüyebilseydi, bu derelere bile atılmaydı. Burası benim direniş merkezim. İki elin parmak sayısını geçmeyecek kadar şehit verdik ve anılar da yüce tutulmuştu. Bir direni-şçi, bütün direniş mezlilerinde de kendi konumunu doğru geliştirme-sini bilmek zorundadır. Şunu deme-yeyiz: 14 Temmuz direniş-çilerinin anısı, oldukça borçlu ve iflas etmiş intiharlarla değerlendirile-miz. Bu tarza karşılık verilemez. Bu sonuca mutlaka çıkarcaksınız. Aksi halde PKK'de işiniz yok. Bu şehitleri anmaya hakkınız yok. 14

Bu konularda bazıları kitap yazmıştır. Çok yetersiz görüyorum. O anın çerçevesi doğru çizilmemiş, burjuva edebiyat güçlükleriyle yaklaşmıştır. Bu da siyasi bilinç yoksunluğundan ileri gelir. Halkların çıkarları açısından tarihe doğru yaklaşmamaktan ileri gelir. Bunun düzeltilmesi gerekir.

leyi bir adım daha öteye, silahlı propa-gandadan genillaya ulaşmaktı. 1990, biraz gerillaya benzer bir durumu yaşamaktı; artık biraz da halkı kaldı-rarak kesintisiz ve yenilgisiz hale ge-tirmektir. 1991, bir anlamda halk-ın da köktüli bir taban teşkil ettiği bir gerillayı kalıcı kılmaktı. 1992, biraz daha nitelikli ve istikrarlı halk cephe-sini ve gerilla cephesini oluşturmak-tı. Bu yıllar, küçümsenmesi gereken ve her birisi büyük irade isteyen, büyük çaba isteyen kazanım yılları olarak değerlendirilebilir.

İnsanlar yıllara hesap vermesini

çok eleştirdik. Özgür koşullarda, her türlü direnme silahlı elindeyken borçlu ölmeğin kaç kişi var? Bunun hesabını vereceksiniz. Bu bizim için, düşmanla hesaplaşmaktan daha zo-runlu bir hesaplaşmaktır. PKK'leş-mek, PKK tarzıyla savaşmak o ka-dar kolay değil ve çoğunuzda biz bu onuru bahsedemeyiz. Eğer bu bü-yük direniş şehitlerinin anısına vere-ceğimizi en yerinde bir karşılık varsa, o da borçlu ölmemektir. Hayri, "Ben borçlu gidiyorum" diyor. Onun ar-dından yürütülen, bizler borçlu ol-meyeceğiz. Doğrusu budur sanıyo-

nologla buraya kadar getirdim. Peki size ne oluyor? Çeneyize bile kıya-lyorsunuz. Ben hepimize silahları-ma ve her türlü mücadeleye yönteme-yi savaşımı borçlu imkânı verdim. Tenezzül bile etmiyorsunuz bu imkânlarla mü-cadele etmeye. O zaman kendimizi biraz iyi yargıyalalım. Muhasabeyi doğru yapalım. Bunu yapamazsak ne olur? Oyunun kötü figüranları-ymaktan, başarsızları, güçsüzlery ol-maktan ötürü gidemeyiz. Ve bu da hiç de anlara bağlı kalmamın bir biçimi olmaz. Bu aynı zamanda, bir halkın ve bir partinin tarihi haline ge-

rimci çizgiye çok duyarlılıkla ve çok büyük kararlılıkla sahip çıkılmasına ve özellikle de taktikte yemzeliğe düş-medem bir mücadele verilmeseydi, belki beş-on sefer partii olma-k-tan çıkmıştı.

Geçen yıl bu döneme gördük ki, zindana dayatılan tasfiyecilikte birçok yöntem iyi işe kullanılmıştır. Öncelikle çok acımasız bir işkence süreci ardından tünellen ucuunda sağ-tam bir umut işığı yakılmıştır. Düş-manın, bu "umut işığı"na da tasfiyeciler eline vermesi, tasfiyeciler vası-tasıyla "gahin burada kurtuluş var" diye çok salte bir yanılmayı -ki bu siz-ma biçimindedir- sağlamaya yö-nelmeli, çok aşşık bazı öğeler etmeye ama çok ince bir tarzdaki bun-formüle etmesi, yapıyı ve giderek bütün partii yanılmaya cabalaması söz konusudur. Eğer buna karşı çok sistemli bir yönelim olmasa ve öze-likli de böyle öznel bir sahada ca-laşma zemini bulunmasaydı, büyük

tahribatların güçleri parçalamaya, bü-yük kargaşa içine düşmeye ve hatta silahlı mücadeleyi taşıyıp etme, gi-derek partinin bütün devrimci öğe-lerini çok aşşık yöntemlerle işle-mez ve yürümez duruma gelme tehlikesi vardı. Düşman neredeyse buna başarcaktı.

Zindan alınmadık büyük direni-şin başına getirilmek istenlerse bakalım: Büyük Ötüm Orucu Direni-ş'i'ne 45. günde katılma, söze şuurunu yitirip İstiklal Marşı'nı oku-ma, talimatı uykulama adı altında tek tip elbiseyi yapıya dayatma, içten ve dıştan şebekeler etilyle sağlanan kontrolle yapıyı kendine tam atlat-ma, o tünel meselelerinde katilla-mak kadar giderilecek oyunlar için-de olma; en kötüsü de, çok sahte ve liberal diyebileceğimiz yazı bo-yaşma çok sistemli bir uygulayıcısı ol-ma taktikleri yanında dışarıya çıkan yapıda birseyiyle yanından ilerleyen çok egemen olması, en çok diren-

meden yana tavır alması ve direniş silahlına anlam vermesi gereklerin-oralı bile olmamaları, hatta bazıları-nın çok izgen çıkarak temelinde düzlene düzlene yapıya yönelmeleri ken-dini oldukça dışarı vuran ve partiyi dayatılan yaklaşımlardır. Sabırlı ve siyasi yönü ağır basan bir yönelme olmasaydı, bu çok tırzi özellikle 1989-90'dan itibaren çok sistem-tik bir tasfiyeciliğin bir parçası ola-rak partiyeye epey güç kaybettirebil-irdi. En kötüsü de zindan direni-şçiliğinin tanınmaz hale getirecekti; bu mirası düşmanca hizmet etmenin aracı haline getirecekti. Bunu görüp kapsamlıca değerlendirilmeye çalış-tık. Özellikle 14 Temmuz direniş ka-rarlılığına bağlı olmamın ne anlama geldiğini bütün yönleriyle açmaya çaba sarfettik.

Zindan yapıtı üzerinde kapsamlı-ca durma sonucu, çok meklemiş bazı yaşam biçimlerine nasi sunul-diğini, partinin pratik hatlarıyla birleş-

mekten nasıl çekinildiğini, eğitim sü-recine nasıl kolay kolay gelinmedi-ğini gördük. Ancak ısrarlı cabaları-mız sonuca etkili oldu. "Bizim yaptık-larımız doğrudur, direnişçiyiz" id-diası vardı. İkinci bulundukları yan-lırlığı göremiyorlardı. Yanlırların görmeleri için gittikçe daha kap-samlı yönelimler sonuçta yanlıyı kavratı ve böylece reformizme ve giderek tasfiyeciliğe sonuna kadar açılan kapıları kapatılmaya çalışıldı. Özellikle ki birliğile körüklenen o insan halkları çerçevesinde direni-şçilik, giderek burjuva liberalizmi-ne koşma ve bu konuda meklemiş kişiliklere öncülük etme iyi gö-rüldü, iyi eleştiriyeye tabi tutuldu. Ve sonuçta tekrar partinin çizgisine ve pratiğine bağlanmaya çözüm getiril-di. Yapı bu konudaki yanlıgını gör-dü ve kapsamlı özeleştirelilerle, partiyi bütünleştirmen yoluna açtı. Bu sahada gerçekleştirenler önemli-ydi. Fakat daha kapsamlısının zin-

danlarda gerçekleştirildiğini görüyo-ruz. Hemen hemen zindanin ezici kit-lesinde oldukça güçlü özeleştirelilerle partiyeyi yeniden bütünleştirmeye yönelmiş ve mesafe kaydetmiştir. Çok ileri ka-pasitede bir bilinçlenme ve örgüt ol-maya açıkla kazandırmaya yine bun-pratik görevlere yanıtıma yolunda son bir yıl içinde mesafe alınmıştır.

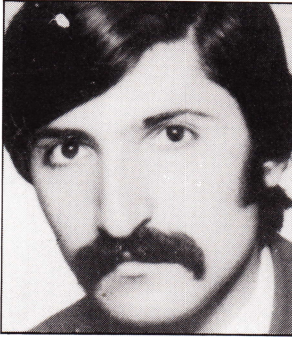
Bu süreci imkansız kılmak için düşmanın dayattığı Eskişehir uy-gulaması vardı. Aslında onun şimdiki da-ha iyi değerlendirilmeye gerekli. Tasfiyeciliğe ölümlük darbe vuruldu-ğünü Eskişehir'in kapsı dışı olarak. Tarihi açımdır, uygulamaları bilincidir. Ya-ni tasfiyeciliğin tasfiyesine yönelme-yi ve bu yolda adım atmaya karşı düşmanın, özellikle özel savaş klipi-nin verdiği cevap, onun adalet me-kanzımlarındaki kontrollerinin ver-diği cevap, görülmüş bir imha ve tasfiye uygulamasıydı. Hükmümetin bir durumu şahması söz konu-suydu. Zaten bu yüzden kıyamet

Temmuz direnişinden parti için çıkarılacak en önemli bir sonuç da demek ki budur.

Kendinizi erkenden yapılandırmanız olacaktır. Hazirlığınız çoktan bitmiş olacaktır. Gittiğiniz yerde propaganda gücünüz, örgüt gücünüz, eylem gücünüz nasıl? Gelen raporlara bakıyoruz, faaliyetler gidenler zenginler evlerini terah ediyorlar. Gerilla birliği günün bilmem kaçta karını yemek geçiyor. Bir PKK'lı böyle olmaz. Bunu bırakacaksınız. Bütün sahalardaki görevler... Bizim adımıza bunu yapamazsınız! Parti safından inka safındır. Fakat en azından karşıdaki de terbiye olmayı bilmelidir. Gençsiniz, yükünüz benden daha fazla ağır değildir. Dünya üzerinde çalışıyor. Ve ABD'nin, Almanya'nın ve diğer birçok ülkenin istihbarat örgütlerinin günlük olarak hareketlerini izlediği açığa çıkmıştır. MIT müstesna, "Apo'nun şu anda nerede olduğunu biliyorum, ama ne yaptığını anlayamıyorum" diyor. En son demeci budur. Düşmanın bu kadar büyük takibi altında yaşıyor. Yeni yaptığımız bile onlar için büyük bir merak konusu. Pekki siz nasıl yaşıyorsunuz? Nasıl yaşadınız? Propaganda gücünüzü bakın, örgüt gücünüzü bakın, eylem gücünüzü bakın, bilemeyeceğiniz bir şeyi söyleyin? Değilseniz, ben ne diye sizi idare edeceğim! Ekmeke kapısı başka yerde de var. Orada rahatça geçirsiniz. Burası ateş sahası, burası, hani tek yarek denilir ya, ondan daha fazla da düşünce yoğunluğunuz, irade yoğunluğunuz. Ben bunları ısrarla bu kadar söyleyemem, siz kendinizi bu kadar yaşayacaksınız! Bunu yapamıyordunuz! Zorlama yoktur örgütlerde, fakat iknayı doğru anlamak gerek.

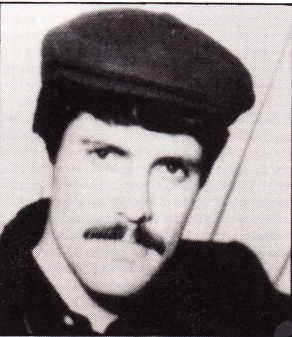
Sen şehitlerin anısına bu hareketi böyle düzenli diye, kimse beni zorlamadı. Ama ben onların amaçları

na geçerlilik kazandırmak için her şeyi ortaya koydum. Kimse beni bu yönde baskı altına almadığı gibi, tersini yaptı. En dost bildiklerimizden, adı komüniste çıkmış olanlardan tutalım, yine adı Kürtçüye çıkmış olanlara kadar, beni bu işten

M. Hayri DURMUS

vazgeçirmek için en akla gelmedik komplolarla benimden her türlü etkisizleştirme biçimlerini kullandılar. Her şeyi yaptılar. Dostlar bile vazgeçmek istiyor. Birakalım dostları, parti içindedirler dahi "ölüme gelmez de bu biçimde direnemez gelemez" dediler. Ya kötü bir intihar, ya kaçış! O da bir şey kurtarmıyor. Eylemleriniz intihara

Akif YILMAZ

hara çok yakın. Oysa 14 Temmuz direnişçilerinin eylemi bir intihar eylemi değil. En büyük ve madda verimliliği gereken bir savaş biçimidir. 14 Temmuz Ölümlü Orucu ve bu savaş biçimi artı rolünü oynamıştır. Geziye kalınlar tam tersi bir eylem biçimi gereklidir. Borçlu gitmemenin, başarılı olabilmeyin, hesabı tam verebilmenin bütün örgütsel tedbir-

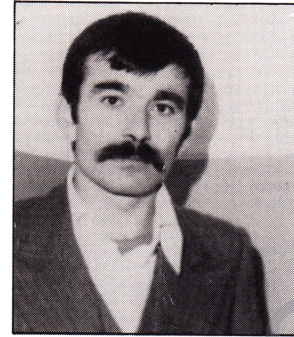
leri, söz tedbirleri, eylem tedbirleri alınır ve böyle gider. Artı. Sonuç budur ve bizim önderlik ettiğimiz PKK'lıleşme de budur.

Maalesef geçen 10 yılda bu konudaki çabalarımızın sınırlı sonuç verdiğini belirtelim. Bu, daha çok da sizin intiharınızla karşı çıktığınız ötürü böyle oldu. Yani halen karşımadaki baskı çok serttir. Özel savaş sistemidir. Ama bunun karşısında, bundan fazla ilerleme olmaz diyen tutumu en tehlikeli tutulardan birisi olarak görüyoruz. Ters söz konusudur. Böyle eylemlerle karşı yapılması gereken, en kapsamlı devrimciğe soyunmaktır. Bunun özellikle kişisel yapısını hazırlamaktan tutalım taktik süreçlerine kadar hepsinin olanak ve birikimini nefes nefese hazırladığımıza ve özellikle de yakaladığımız fırsatları doğru karşılık verme temelinde oldukça değerlendirebildiğimize kesin eminim. Yapılan biraz budur. Başka tutumlar bu dönemleri karşılamak da, kurtarmak da imkansızdır.

Biz Türkiye devrimcilerine bir eylemi yönelirken şunu söyledik: Kötü bir tasfiyecilik yaşıyoruz. Direnişçileri tasfiye edildi, sahipsiz bırakıldı. Ve bazı örgüt adlarını verdim. Bir halka yapılabilecek en büyük kötülüklerden birisi de budur, dedim. Şunu da söyledik: PKK direnişçiliği aynı zamanda zafer kazanan Türkiye direnişçiliğidir de. 14 Temmuz direnişçiliği Türkiye ye yansımıştır. Ardı sıra 15 Ağustos Atılımı'ya idamlar durduruldu. Unutmayalım ki, bu iki eylem olmasaydı, darağaçlarında insanlar sallandırılmaya devam edilecekti. İdamlar ne zaman durduruldu? 15 Ağustos Atılımı sonrası durduruldu, yoksa karar kararı, uygulanacaktı. 200'e yakın PKK'lı ile birlikte Türkiye'nin diğer güçlerinden de birçok kişi gerçekten idam edilmişti. Tasfiyeciliği kabul edenler arasında 12 Eylül faşizminin hükümlerini icra etmesine yardımcı oldular. Buna karşı gelenler ise faşizmin amaçlarının boş çakarılması ve direnişin az çok devam etmesi imkânını hazırladılar. Kendi emeğine saygılı olanlar, kendi direnişçi yaşamına saygılı olanlar için bu çok büyük anlam taşır. Bunun değerini bilin.

Sizler eğer gerçekten partileşmek istiyorsanız, bir yeniden doğuşla karşı karşıya olduğunuzu görmelisiniz. Eğer tarihi iki döneme ayırarsak; biri bundan önceki dönem, diğeri bundan sonraki dönemdir. Sizler bundan sonrasında tarihin içinde yer almak istiyorsanız direnişin anlam ve önemini iliklerimize kadar yayışıp bu temelde bir doğuş gerçekleştirerek yaşayabileceğimizi unutmayınız, bunu gözardı edemez-

ni. Partileşmek açısından çıkarılacak en önemli bir sonuç budur. Genel devrimci açısından çıkarılacak bir sonuç; yeniden özgürlük tarihini oluşturmak, özgürlük tarihinden vazgeçmemek ve onun yenilmez militan olmaları. PKK biraz bunu ispat-

Kemal PIR

lamaya çalıştı. Tüm gücümüzle bunun sorumluluğunu üstlendik. Ve bugün tam istediğimiz gibi olmasa da, buna hatırı sayılır bir başarıya karşılık vermiştik. Bu 10 yılda yapılanlarla tam istediğimiz gibi olmasa da, yine de bizi kendimize karşı saygısız kılmayacak, aksine umutlu kılacak gibi olmasa bundan sonrasında bir-

Ali ÇİÇEK

şarı imkanlarını daha da artıracak bir biçimde da yakalandığı vurgulanabilir. Partileşmeye kesin adım atılmıştır. Bu şehit yoldaşlar, "biz partizim adını inkar etmeyiz" dediler. Biz de, aynı duyulacak karşılık yaratsak ancak bizim karşı verimiz, dedik. Bu biraz başarıdır. Partinin adı uğruna büyük eylem düzenlemek ne kadar önemliyse, onu somutlaş-

tırmak da bir o kadar önemlidir. Böyle karşılıklı verimlere çalışıldı.

Nabî partileşmek demek, halklaşmak demektir. Halklaşma olmadan partileşilemez, tıpkı partileşilmeden bizde halkın kendi kimliğini dahi kazanamayacağını kesin olmasa gibi. Bu konuda da çok şey söylenebilir. Kürt halkının kimliğinden bugün düşman bile habersizdir. Bu noktaya getirildiler. Milyonlarca insan bugün kendi kimliğiyle eylem bile düzenleyebiliyor. Onların adına birçok resmi süreç başlatıldı. Halk uluslararası siyasi süreci etkileyecek duruma da geldi. Türkiye siyaseti üzerinde ağırlıklı etkide bulunmaya kadar gidildi. Bir halkın yeniden doğuşu var. Kimliğiyle, eylemiyle yeniden doğuş. Biz buna ERNK biçiminde bir cevap vermek istedik. Cepheye kavuşan, yeni savaşta kavuşan, siyasi savaşta giren halk biçiminde bir değerlendirilmeye tanınması istedik. Bu bir gerçekçidir. Bu, Kürt halkının yeniden dirliş haykesidir.

Bunun üzerine de çok şey yazılabilir. Bu yıllara bu da sığdırılmıştır. Bir halk yeniden nasıl ölüme döşöğünden kaldırıldı? Ona, "halkım, bir adın vardı, adını unutma" dendi, "gücüsün, gücünü konuşturabilirsin" denildi ve seirihlandırma çekildi. "Savaşabilirsiniz, sevin gücünüz büyütür" denildi ve halk savaşını diyebileceğimiz bir süreç başlatıldı. Tüm bunlar bir halkın somutluk kazanması oluyor. İhanete uğrayış, katliam tarihi kendisine öz ta-

koptu. Halen adalet bakanlığı meselesi çözümlenmiş değildir. Amaç, bizim siyasi hamlemize veya zindandakileri tekrar parti çirginliğine çekme çabalarına darbe vurmak. Yönelemlerimiz bu kadar yaşayacaksınız! Bunu yapamıyordunuz! Zorlama yoktur örgütlerde, fakat iknayı doğru anlamak gerek.

Sen şehitlerin anısına bu hareketi böyle düzenli diye, kimse beni zorlamadı. Ama ben onların amaçları

düzeyde olmadı. Ancak sonuçta önemli olan; uzun yıllardan beri hazırlanan bir tasfiye planının yapıması tasfiye etmesinin kolay olmaması, en üst düzeyde müdahalelerin yapılması, ama partinin teslim olmayan yapısını -bazi sapsallı yanları da olsa- direnişçiliği esas tutum olarak benimsemesini, itiraflarını ve önderlerin tasfiyesi ve ince tasfiyeciliğin çok yönlü açığı çakarılması sonucu mükemmel bir parti militanlığına ulaşılmıştır. Dolayısıyla zindan cephesinin partiyi çok güçlü bir dayanak konumunda tutulması sağlanmıştır.

Günümüzde de zindanlar önemli oranda bizim tarafta ve savaşçılarımızla doludur. Ama hepsi direniş hattı dahilindedir. O bir arak çok yaygınlaştırmak istenilen itiraflık, aktif sömürgeciler aleyhine bir eğitim aracı olarak kullanılacak durumdadır. Pısmıklık Yasası nasıl dündürsa tersine etki göstermemişse öteye gidememişse, itiraflık yasası da

yapıyı eğitimin bir aracı haline getirildi. Biz bu temelde zindanda da geliştirilen konferanslar değerli olduğunu düşünürüz. Özellikle Aydın'ın, Antep'in ve diğer cezaevlerinin geliştirildiği konferanslar çok kapsamlıdır. Siyasi tartışmalar, geçmiş değerlendirmeleri ve geleceği belirleme, yine içine düşülen hatalara karşı eleştiri-özeleştiri silahını kullanma söz konusudur. Bu temelde ilgili düzeyde başanlar bir sonuç ve varılan kararlar vardır. Oluğduca tutarlı, gerçekçi ve devrimci kararlar söz konusudur. Yine hepsi de yerinde olan çağrılar vardır. Zaten partinin genel kararları hepisi uygundur. Sanıyorum bu temelde olumlu bir pratik gelişime beklenebilir. Özellikle parti edebiyatını geliştirirler; legal örgütlenmeler olsun, şehir örgütlenmeleri olsun, bunları besleyebilirler. Zindan eskiden olduğu gibi, şimdi daha da fazla parti için savaşçı eğitime alanı haline getirebilirler.

İlk defa PKK tarihinde zindan direnişçiliğinin böyle yenilmesi, tarihi bir anlam taşır ve öncü güç durumundadır. Zindanlarda yenilime, Diyarbakir zindanında yenilime yenilime devrimcilik, ÖZK'nin yenilime başarılı yürütüşle çok bağlantılı ve onun temel taşlarından birisidir. İnsanlığın onurunu bitirilecek istendigi bir yerde onun savaşının kazanılması, itirafların başarısızlığı uğratılması, yine egemen bireyci yaşamın başarısızlığı uğratılması, umudun devrim lehine ve inancın devrimle bağliik temelinde zafer kazanması tarihi değeri çok yüksek başarılarıdır. Özellikle mevcut faşizmin niteliği göz önüne getirildiğinde değeri daha iyi anlaşılır.

Biz bu konferans çalışmalarını esas itibarıyla böyle değerlendiriyoruz ve onaylıyoruz. Selamlıyor. Hiç şüphesiz bu bir başarıdır; partinin militanlaşma için, pratikle bitinleştirilmeden daha iyi özümsemeyiz, yeni-

den parti ile bütünleşirken tam militan ölçülerle bunu gerçekleştirmek zorunda olmaz. Kararlılık iyidir, çözümleniyedir. Belirliyen görevlere bunu yürütmek imkan dahilindedir. Gerisi biraz zaman işidir, denetim işidir. Eski gibi durumlara düşmemek, bu konuda sürekliliği ve görevlerine işlerlik kazandırmak, bireysel inisiyatifleri doğru kullanmak, özellikle çokça yaşanan çekişmelere girmemek, düşmanın bu konuda yarattığı o çok sıkıntılı ortamı yoluyla deliş arası güçleşiklerde alet etmemek, tek vücut, tek düşünce ve tek irade olmak artık imkan dahilindedir. Parti bunu beklemektedir. Giren doğru yolda da, hızlı adımlarla bunu başarıya pratikle kanıtlayacakları kesindir.

Bu bir yıllık süreçte gerçekleştirilen konferans çalışmalarını nedeniyle zindan cephesine ilişkin olarak böyle kısa bir değerlendirilme yapıyoruz. Özellikle bazı genel değerlendirmeye

kimliğe de bürünme oluyor. Hatta enternasyonalizasyonun da en iyiyataklık eden bir devrim gereğini yaşıyoruz. Eger bu gidışı sürdürürse, bu yürüyüşü de bu savaşta daha da derinleştirir, tarihin ihanete uğramış, unutulmuş halkından devrimin yatağı bir halk çıkabilir ve hem de 20. yüzyıl sona ererken 21. yüzyıla, insan soyunun devrimine beşiklik edecek bir halk olarak kendisini taşıyabilir. Her şey öncünün doğru yürütmesine bağlıdır. Böyle bir halk bir eylem biçimi haline gelmiştir. Ve esas itibarıyla de devrimler bu duruma gelen halklar tarafından kazanılır. Dünya da karşısında dursa, ortalamla büyüklükte bir halk –sayı hiç önemli değil– kendini böyle konuşturan bir halk sürecine girmişse o devrim başarıya gider.

Halkın şiddetine de ulaşmak istedik. Bir halk eğer faşizmin özel savaşımının en katmerlisyle karşı karşıyaysa, onun dili ancak eylemiyle çözülür, iradesi onunla bilinen. Onun savaşma arzusu ve savaşma cesareti, onun var olup olmayacağını temel ölçüsüdür. Bu bütün kökleri ve birim öncü olduğu kadar en çok da bizim halkımız için geçerlidir. Yaşamamız tek ölçüsü savaşabilmesidir. Karşındaki düşman eğer ona mutlak anlamda inkar politikasını ve de onun çok ilerlemişi bu öğütlemesini dayatmışsa, ondan da önce bir yaklaşımı niyeti yoksa, bu halkın yaşamasının ve nefes almasının bile ancak bir koruma savaşıyla mümkün olabileceğini bilmesi gerekir. Bunu tartışmak bile sağma.

Özellikle emperyalist efendilerinin, sömürgecileri sözümüne biraz insafata getirmeyse, sanki Kürtçülük yapılabilmis. Bir halka kimliği kazandırılabilir ve hatta kurtarılabilmis gibi yalanlar haykırılır, üstelik de bazı usuller buna indirilir. Düşmandır, böyle düşünür, böyle yapar. Fakat bir de bir halk adına yola çıkmak da bir tek yumruğunu bile sıkıyama yaşayamayan, dişini bile çıratıp dıretmeyen kişiler, böyle Kürtçü örgütler var. 14 Temmuz direnişçileri bu büyük direnme kararlığına giderken, celladın köpeğine mama getiren örgüt liderleri vardı. Ve bunlar bugün bu büyük direniş ve onun öncü örgütüne dil uzatacak kadar düşmüştürler. Diyarbakır zindanında o gardiyanlara, o işkencecilere yeniden politika bilirdiler. Şimdi yeniden kendilerini "acaba bize de bir rol düşmez mi" tarzında bir konum içine tutuyorlar. Yalnız onlar değil, bu yıllarda örgüt olarak sözümüne varlığını sürdürüyor ve hatta savaşçıları inddia edenler de kendilerine devrimci, demokrat, sosyalist adlarını takıyorlar, ama Avrupa-

da yaşamlarını bir günlük kahvaltılarına bile zarar gelmeyecek şekilde örgütleyecek kadar bireysel çıkarları konusunda hassas davranıyorlar. Değil düşmana bir yumruk atmak, mutlak anlamda "bir şey yapamaz" diyerek kendilerini gaflete dalıyorlardı. Ve be anlamda bu yıllarda bir halkı sadece unutmak değil, kaybetmek değil, hiç saymanın bütün davranışlarını ortaya koydular.

İkel milliyetçilik faşizme sığındı. Daha önceleri de monarşizme sığınmıştı. Günümüzde de emperyalizme sığınyor, ona dayanarak çıkılmaya çalışıyor. Eskinin irili-ufaklı bazı örgütleri 10 yıl sonra, 15 yıl sonra tekrar aynı adlarla ortaya çıkmaya çalışıyor. Neymiş de, emperyalizm, sömürgeçlik PKK'yi terörist ilan etmiş ve PKK tarafından çember giderek daraltılmıştır! Türk militanzımı, özel savaş sonuc almak üzereymiş! PKK'nin dömeni sona ermek üzereymiş! Tam da bu noktada Güney'de bunlar harekete geçerken, Kuzey'de Hizbullah adı altında bir "parti" ortaya çıktı. Kürt adıyla parti kurma çabalarına girişildi. Dayandıkları düşünce de şu: İşle boşluk doğmuş, devlet biraz destife olmuş, PKK ise tutunamıyor ve kendileri bundan doğan boşluğu dolduracaklardır! Serbest koşullarda ve hem de demokratik tarzda bir Kürt partisi kuracaklar! Allah

Kürdistan'da gerillayı böyle tutturmak zafere kadar önemlidir. Kemal PİR'in bu konudaki bir değerlendirmesine de işlerlik kazandırılmıştır. O, direniş gücünü gösterirken, "Bu hareket halk savaşını vererek kurtuluşu gidecektir. Bu on yılda da olur, yirmi yılda da" diyor. "Yirmi yılda kurtuluş" sözü şimdiki gerçekleşeceğe benziyor.

adına da bir parti kurup Kürtleri sözümüne yeniden Müslümanlaştıracaklar! Müslümanlık adına Müslümanlığın da en faşistliğini uygulayanlar en namuslu insanları katlederek egemenlik kuracaklardır! En temel sosyalist görevlere metelik kadar değer veremeyenler, 10 yılı üstü yatarak geçirenen, Kürdistan için sosyalist önderlik taslıyorlar! Kürtlüğü en uçucandan bir ticaret aracı olarak kullananlar Kürtlüğü için hükümet kuracaklar!

Evet, halk adına bir devrinin yapılmak istenildiğini görüyoruz. Ve tabii ki müthiş bir direniş kazanılabilir, müthiş bir savaşım ancak bu-

günü görebilen bir halka karşı bu sahtekarlığı, hem de düşmana ve emperyalizme dayanarak yapmak istiyorlar. Bunları da gördük, fakat kesin olan, halkın, savaşla kazanılan kimliği bunlara kaptırmayacağıdır. Halk adanmaz. Nasıl ki Türk özel savaşının bütün biçimlerine karşı, kendisini kendine kazandıran örgüte amansız bağlılı sürdürüyorsa, "Biz PKK'yız" diyorsa, bütün o demagojik yaklaşımlara da ilgi göstermiyor. Bu da, savaşla yaratılan bir halkın kolay aldatılmayacağını gösteriyor. Böyle bir halk gerçekliğine sınırlı da olsa ulaştığımızı söyleyebiliriz. Halkımız düşmandan zordan başka hiçbir yönteme esas rolü veremeyeceğini, esas aldığı yöntemini görülmüş bir terör olduğunun bilincinde olarak o kişi kendini korumak için şiddete başlamaya zorunluluğunu duydu. Bu temelde korkusunu yenip biraz harekete geçti. Evlatlarının artık düşkünlüğü geride bırakan bir yaşama ve savaşta gidebileceğini gösterdi. Bu önce halka çok ağır geldi. Sonra giderek benimsedi ve şimdiki de bir görev olarak biliyor.

Gerilla da giderek Kürdistan halkının yaşamına giren temel bir olgudur. Onun en gözde savaşçı öğelerini birleştirip yığılter cephesidir. Bu partinin de çabalarının merkezinde yer verdiği bir savaş biçimidir ve bu

zaman en zayıf döneminde, o ise arkasına bütün dünyayı almıştır. Bu bir gerçekçiler. Ve bunun için de sürekli büyüyen bir silahlı mücadeleye yürülmüş, kıyamet kadar baş harcamaştır. Bunun tarihini mutlakla doğru bilmesizdir. Her hangi bir değerlendirmeyle bu konuya yaklaşamaz. İik

silahın elde edilmesinden tutalın onun tasarıma sorumluluğuna, onun ilkeye aktarılmasından tutalın onu kullanacak yüreğin oluşturulmasına ve bu insanı hududtan öteye taşıyacağına kadar, her birisi bir kitaba konu olabilir. Onun için nefes nefese yaşamak, yani olağanüstü çalışma kapasitesini göstermek gerekiyor. Eğer yaşam için tek çıkış yolu bunun başlanmasından geçer denilorsa, onun yüreğini göstericek. Nitekim yapılan da budur. Sonuç, kesintisiz büyüyen bir silahlı mücadeleye geçicek kazandırmaktır.

Sizler bugün silahlı elinize ucuza alıp düşmana doğru dürüst bir darbe bile vermeden kendinizi birlikte onun da düşmana teslim etmekte bu sürece layık olduğunuzu söyleyemezsiniz. En ağır silahları bile hiç kullanmadan düşmana kapırlanlar var. Düşmana doğru dürüst bir darbe vermeden silahlıya birlikte üstü gidiler var. Bu bizim savaşçılığımıza bağdaşmaz. Söylüyoruz size, şu silahlı böyle alamazsınız. Bir daha küçük-burjuva gibi canınızı pazarlamayın. Böyle savaşmamız istemiyoruz.

Eğer böyle kullanacaksanız bırakın silahlarınızı. O silahlara layık olmak için, o silahların nasıl elde edildiğini; hangi sırası çalışsın, hangi ürün veren dönmeyi içinden geçirenlere elde edildiğini bilicesiniz. Bu konuda dürüst olacaksınız, bilincini alacaksınız. Tüm ağırlığını bilerek silahlı elinize alacaksınız. Böyle yapın diyorum. Bu sürece iyikizli küçük-burjuva gibi yaklaşmayın. Böyle yaklaşsanız, sonuçta canınız da gider. Biz bu silahları böyle ucuza kazanıyoruz. Bu sürece sindiricimiz gibi kolay buraya kadar getireceğiz. 12 Eylül faşizmi size dışırdı veya Kürt gerillayı size öldükçe duyarsızlaştırdı. Bunu anladık, fakat biraz PKK şahsıdır; çok büyük yığılterler sergilenen, onların bileşkesi olan bir alandır. Bunu iyi bilicek çıkaracaksınız.

Geçmiştekiler zayıflar, istedikleri gibi savaşamadılar, fakat kötü de ömirdiler. Hiç olmazsa kalın bizler gerillayı tanımlayalım. Böyle bir görevimiz yok mudur? Silahlı doğru tutma görevi, gerillaya doğru yaklaşma görevi nasıl görmezlikten gelindi? Örgütümüz büyük imkânlarla sahipmiş! Bir de bana sorun, yirmi yıllık nefes nefese yaşamın ne olduğunu... Sen bugün eline silahlı aldığın bakma. Daha dün, birakılın eline silahlı almayı, jandarmaya ve polise yataktanmaktan başka bir şey düşünmediğini biliyoruz. Oysa bugün düz kafa tutuyorun, hem de silahlı eylemle! Bunun tarhinesine iyi bak ki, layık olsun, bunun büyüklüğünü yaşayalım. Başına kalkmış şimdiki,

"ben de silah istiyorum, ben de silahşörüm" diyorsun! Peki, nasıl silahşörün? Tarihten haberin yok, silahlı siyasetinden haberin yok, se-definden haberin yok! Bir de savaşmak istiyorsun! Sonra da ikinci gün başa bala oluyorsun! Böyle yaklaşmayın; PKK'de silahlı savaşım

çok ciddi ve kelimelerle izahı çok güç bir iş.

O halde, 14 Temmuz direnişçilerinin anlarına verilecek en iyi karşılık, silahlı savaşta doğru yaklaşım göstermek. Bizim çabalarımıza ne kadar layıksınız demiyorum ama, bu halkın müthiş desteği ve yardımı var. Bütün yoksulluğuna rağmen yarı yarıya artık bu sürece hitmet edenler var. Peki, bütün bunları göz önüne getirmeden siz, nasıl "savaşörün" diyebilirsiniz! Hem de düşmana hiç vermedin! Bakıyoruz, günde beş gerilla orada devriliyor, beş bir başka yerde devriliyor. Oysa beş kişilik bir gerilla birimi bir bölgede hiç değilde beş kişiye bir düşman gücünün varlığına sona erdirmenin ölümi adına bile getirmemlidir. Bunu biraz düşünceksiniz. Gerilla tarhine bakın, eger çok büyük talih, sızkiler olmasa, beş-on kişilik bir gerilla birimi düşmanın bir yandan girer, diğeri yanından çıkar; onun ayalayına varıncaya kadar hedefleyebilir. Gerilla başaran bir kuvvet demektir. Ona bu temelde yaklaşacaksınız.

Şu sorularla karşı karşıyayız: Sadece geri yaşamın ve kültürlüzlüğün değil, tarihsizliğini de halkla toplum olmanın bütün özelliklerini üzerinde taşıyanlar, bunun sonuçları bile çok kötü ödetiyorlar. Ben bunlarla uğraşmak istiyorum ve onları doğru tarhta getirmek için çaba da asla sınırlı da tanımıyorum. Ama biraz gerçekçiler bilenen biraz gayret gelseler çok şey verebilirler. Ancak onlar da seyrektmeden başka bir rolü yükümlüyorlar kendilerine. Bu doğru değil. Ülkedeki karargahlara her gün buradan yığın bir şekilde yöneliyoruz: Yaaptığını, yaşandığını doğru değil. Uyguladığını oradaşma oluyor. Gerilla orduyu böyle geliştirmiyor. Halen bütün gelişmelere yu açan biz oluyoruz. Her çerisi toplumu dahi ölçü alanlar taş çatlasa on yılda oradaşmaya girmişlerdir. Derme caka silahlı ve beş-on kişiyi dağa çıkabilenler bir iki kişi doğu alırlar, hiç olmazsa ordu kurdular. Siz ise, kendi birimizi bile eğitemiyorsunuz. Basit Kürtçü kişiliğin "sen-ben" kavgasını yürütüyorsunuz. Bundan daha ileri bir kavgaçılık bilmiyorsunuz. Bu çok büyük bir gerilik ve utanç verici bir durumdur. Bunu aşacağız. Gerilla vazağçelime. Ondan karzgeçilide her şey biter; ne parti kalır deride, ne de serihandin. Ama gerillanın sürebilmesi de silahın dayandığı siyasetin göz önünde bulundurulmasına bağlıdır. Güçlü siyasete dayanmayan dirençlerim ne duruma getirildiğini biliyoruz. Bu tür di-

ler yapıyoruz. Zindan tarihinin ayrıntılarını bilecek durumda da değiliz. Gelişmeleri ne yaşadık ve ne de bunları ayrıntılı bir biçimle var. Dolayısıyla olgulara ilişkin değerlendirmeler hatalan olabilir. Bunu temel almak gerekiyor; eğer varsa bunları rahatsızlık duzülmez. Mesele, olgular üzerinde değerlendirmeye hatasızna düşüp düşmemek değildir. Temel eğilim konusunda doğru mu yaklaşılıyor, yanlış mı; önemli olan odur. Ve şanıyorum yaklaşım doğrudur. O ayrıntıları belirlemek, her cezaevinin ve hatta her kişiyin yaşadığı olayları ortaya koymak ve yazılı hale getirmek tarihi aydınlatmak mümkündür. Biz buna saygılıyız ve elden gelen yoldaşça desteği de her zaman sunarız. Bu açıdan, bazı bireysel rahatsızlıklar artırmamalı. "Parti beni tanımayadım, doğru değerlendirmedim" biçimindeki endişelere gerek yok. Bu kişiler doğurları rahatsızlıkta ortaya koyabilirler, doğrunun ne

olduğunu partiyeye izah edebilirler. Bir düzeltme gerekçesi parti düzeltilir. Bu konuda herhangi bir endişe olmalıdır. Belki sonunda düzeltme olmaz ama ileride mutlakla olur. Olmduca güven içinde bulunulmalıdır. Yanlış anlaşılma ve gözden kaçırma olabilir. Ama kesinlikle bu belki zamanlama işi olsa da sonuçta haklıyemeyin bulur. PKK tarihi geç de olsa zaten ulaşamadı doğru devrimci tutum olduğunu çok iyi kavratmış. Ve bir bireyle ilişkisi de, sehit düşse bile, bunun telafi edildiği açıktır. Dolayısıyla bazı arkadaşlarımız olası rahatsızlıklarız hıza almalıdır. İşler doğru yola koyalımsın. Hiçbir endişeye mahal vermeden işe koyulmak ve bunun iyi geleceğine emin olmak için de gün geçtikçe pratik görevlerde kendini kendini yetkinleştirmek, içine girilmesi gereken tek doğru tutumdur.

renmelerin sonucu, 1925'ten 1975'lere kadar yaşadığı gibi bir günde düşman tarafından teslim alınmadı. Gerilla ise buna meydan vermemen bir savaş biçimidir, başa-nın emel ögesidir. Fakat gerekenler yapılsa bu rolünü oynar.

Büyük eleştiriler yapıldı. Aynı zamanda doğru da gösterildi. Yine, geniş olanaklar oluşturuldu. Bunlar halen sahibini bekliyor. Partilileşmenin kendisi de öyle, serihland da öyledir. Ama en tehlikeli silah savaşımıdır. Eksiklikler giderilemezse, alanlar gereği kadar işletilemezse, hiç kimse sizleri koruyamaz. Karşındaki militarist güç hiç de küçümsenecek bir güç değildir. Moda oldu, hep askeri elbise giyiyorsunuz, son zamanlarda tıps tıps ükleye de giydürsünüz. Ama düğüne bile böyle gidilmez. PKK'nin direniş değerleri, pratik değerleri özümsemek zorundasınız. Anladık, 12 Eylül sıh şöyle yaptı, böyle yaptı; gerici tarihi, tarihsizlik sizi şöyle yaptı. Ama, size bir değer verdik. PKK'nin yoğunlaşan ifadesi de artık bir anlama geliyor. Olyeşse bir anya, bir tarihi dönüm noktasına karşılık vermek, kendini bu temelde katmakla mümkündür.

Gerilla hiç şüphesiz, bütün iç ve dış engellemelere rağmen ülkenin her alanında oturtuluyor. 2000 yilına kadar da, biraz daha sorumlulukların sahip çıkarsa ve anormal gelişmeler olmazsa sürecektir. Zafer için bütün destekler verilmiştir, kural belirlenmiştir, olanaklar biriktirilmiştir. Kullanılması için doğru bir komuta tarzı, düzenleme ve yürütme gerekiyor. Bu da sizin işinizdir. Kendi işinizi fazla başkalarına yüklemeyin. Bu çok kötü bir küçük-burjuva kurnazlığı olur. Şehitlere, büyük direnişçilere ucuz dayanarak yaşamak olur. Borçları silmenin zamandır. Ve bu da ancak üstün başarılı bir devrimci militanlıkla, özellikle de gerilla savaşımıyla ve savaşçılığıyla mümkündür. Sizlerden bu bekleniyor. Veriler de az değil.

Bütün gerilla yapısı biraz anlaşılabilir olursa biraz kendini aykındırabilir olursa bir erkeken bir zafer de mümkündür. Böylesi bir yürüyüşe, böylesi bir gerillaya bu düşman dayanamaz. Dayanamaması için de tek şart budur, hakkını vermek gerekiyor. Bu temelde yüklenecik. Neysi nasıl kazandığımızı biliyoruz. Parti nasıl ele alıp kazandığımızı biliyoruz. Bu halk nasıl kimliklilikten adını heceleme konumuna ulaştığımızı ve bugünkü direniş getirdiğimiz çok iyi biliyoruz. Ad veremeye kendimden başlamıştım. Bir silah, silah için mermiyi elde etmek için çabalarımız nasıl başladı, nasıl yürütüldü? Bütün bunların değerini çok iyi bileceksiniz. Buna sonuna kadar gereken sorumlulukla önderlik edecez. Bu biraz acıma hafifletir.

14 Temmuz direnişçilerinin anısına böyle birer aklarımlar karşılık vermeye, biliyoruz ki, aynı zamanda çok bir tarihe de karşılık vermektir. İnsanlığa karşı şır tanımaz emperyalist-faşist gidişata da bir karşılıktır. Bu bizim insanlık kavgasında biraz onurlu kiliyor. Alçakgönüllüydük, bu yapıpaca çok küçük bir parçasıdır. Ve dedim gibi, onuru elde bırakmamamın savasımıdır. Kendi yaptığımız bakıyorm, namussuz demesinin diye bu kadar çalıştım; yoksa ne kadar sosyalistler, demokrat desinler diye değdi. Yine ne kadar alçaktır demesinin diye, ne eylemi buraya kadar taşıdım. Yaşamı böyle yürümlüydük, böyle sürüldük. Layık olmaya çalıştık, doğru saktik edid. Bize şehitlere birçok şey yakatıydı. Bu da vasyetlerine karşılık vermeye çalıştık. Halk birçok değerini adadı, ona da iyi sahiplik etmek istedik. Sizden daha fazla

can varlığınıza bir günlüklik, bir gelişme çaresi olmaya çalışıyoruz. Bütün bunlar sorumluluklarımız gereğidir.

Düşman yine zindanlar üzerinde kahredici baskıyı sürdürüyor. Yargısız infazlar devam ediyor. Sözde faşist meşhul cinayetler, günlük olaylar halini almıştır. Özel savas zaten bütün şiddetle sürüyor. Fakat en iyisi şudur: Bütün bu saldırılara karşılıksız

me şahsında halk demokrasisini, sosyalizmi zafere götürmeyi en önemli bir kadrolama çabası olarak görüyoruz. Özellikle reel sosyalizmin sonuçlarının çıkardığı derslerle sosyalizmin bu yönü bir yorumuna başan şans verdimiz istiyoruz. Öncelikle sosyalizmi sürekli kılacak bir militan tipi ortaya çıkarmayı parti bünyesinde başarma ve bunun müca-

tında asla fırsat vermeyeceğimi tekrar tekrar vurgulamak isterim.

Hiçbirinin ağalık taleplerine, küçük-burjuva bürokratik taleplerine yer vermeyeceğim. En büyük savaş sizin bu yönde isteklerinize, bu yönlü tehlikelerimize karşı vereceğim. Bu cephedeki savaş bir an bile unuttuğumuz güteceğim. Tehliken farkındayız. Sizin toplumdand aldığ-

revimizin, partinin militan ve çalışanlarının böyle bir ordulaşmayı yaratmalarını oluşturma vurgulayalım. Ordulaşmaya büyük bir tutkuya sarılıyoruz, ama doğru temelde... Vuruş tarzının kesinlikli esasları, ama çok kapsamlı çözümler, özellikle siyasileşmesi öncelikle taşınmasıyla bu yöledir.

Bu temelde biz genelde bütün direniş şehitlerini; sadece PKK'nin ve Kürdistan'ın değil, başka Türkiye genelinde ükelerin direniş şehitlerini anısına böyle bir on yilla karşılık vermeye çalıştık. Hiç şüphesiz bu on yilda bu büyük şehitlerin anısını etmiş vardır ve belki de belirleyicidir. Daha fazlasına da yapmam istedik. Ama bilinen nedenlerle gerçekleşen budur. Bundan sonra, bizi daha da iddialı kılan bu gelişmelere dayanarak, geleceği çok daha güçlü kazanmaya çalışacağız. Bu olanaklarla bundan sonrasını daha güçlü kılmak mümkündür. Anıların çıkarılması gereken en önemli sonuç; geçmişte içine düşülen zaafalar, eksiklikleri telarlamamaktır. Şimdi böyle bir fırsat da yakalanmıştır. Bu iyi değerlendirilirse, geleceğin kazanılması daha da kesinleşir. Bu iddia büyüktür, çabası da büyük olacaktır. Üzerimize düşeni gerçekten çok mütevazice ve bir emekçinin alçakgönüllülüğüyle yerine getirmeye çalıştık. Büyük iddia, büyük çaba, büyük bilinç, büyük kararlık ve büyük yürekli ustalığı da gösterilecek, görevlerin gerekleri yapılmaya çalışıldı.

Bütün bu eleştirilere rağmen, PKK yapısında birleşenlerle, bundan sonra da yola devam etmek isteriz. Ama eleştirilerin gereklerini yerine getirilmesinden de vazgeçmeyiz. Bunun kısa sürede olması hepimizin yararına olur, hepimizin başan şansını artırır. Mutlaka bu temelde karşılık vermeyiz. Diğer tüm dost güçlere de PKK'yi bu temelde bir güç olarak değerlendirmeleri gerektiğini söylüyoruz. Özellikle birlikte kurtulmaya mahkum olduğumuz, olmamız gereken Türkiye halkı ve onun öncü güçleriyle birlikte savaşımımız bundan sonra doğru temelde geliştirilmeye de özen gösteriyor. PKK pratiği kendini biraz kanıtlamıştır, halklar için ne söylese onu yapar. Buna Türkiye devrimciliği de hiç olmazsa bundan sonra biraz karşılık vererek iyi bir yoldaş müteffik, olmasa da iyi bir dost müteffik olmayı bildirdik. Her düzeyde ortaklaşa savaşım, doğru bulduğumuz ve istediğimiz bir tarzdır. İnanıyoruz ki bundan sonra Türkiye cephesinde gelişmeler daha farklı ve istenilen doğrultuda olacaktır. Çok yüksek değer biçtiğimiz Türkiye direniş şehitlerine, çıkışımız, en az kendisi direniş şehitlerimiz kadar onların anısına da bağlayabileceğimiz bu şehitlere de vereceğimize en büyük karşılık, PKK'yi böyle savaşın öncü güç haline getirmektir. Dolayısıyla onlara da anısına verilen söze bağlı kalmış gibi buna gereklilik de kazandırmıştır.

Bu temelde diyorum ki, bütün Türkiye ve Kürdistan'ın direniş şehitlerinin anısı ölümsüzdür. Yine, 14 Temmuz direniş kararlığı başımızın temeldir ve bu temelde verdiğimiz söz; artık zaferi esas alan, ondan başka hiçbir gidişata şans veremeyen, halkımız tarafından da artık bu donemde mutlaka öncülen ve kabul edilen bir devrimciliğe yol almaktır. Biz bundan sonra bu temelde yeni bir dönemci yakalayılabildiğimiz emiz. Ve bu temelde de diyorum ki, bütün direniş şehitlerinin anısı, 14 Temmuz direniş kararlığı, zaferle başımızdır. Bu zaferin çalınma tarzı bütün çalışmalarımıza yön verecek ve başacaktır.

brakmıyoruz. Bireysel şiddet eylemlerinden öteye çok kapsamlı ve giderek bizi topyekün halk savaşına yaklaştıran biçimler geliştirmeye sürdürüyoruz. Bu bizi biraz avutuyor. Eskinin büyük telaşı, endişeleri biraz zayıflamıştır. İşlere biraz daha tahammüllü, planlı yaklaşma fırsatını bulabiliyoruz. Zaferi garantileyecek taktik çabalar söz konusudur. Mevut düzene karşı onuru ve namusu kurtaralım yaklaşımı, yerini zaferi kesinleştirilme, onun başarılı adımlarını peş peşe atalım biçiminde bir yaklaşıma terk etmiştir.

Doğru değerlendirilmeli bu sürece de. Mesele, başaşağı bir gidişata, yine çok acımasız bir işkenceli ortama dur demek değildir. Ondan da öteye, bunlarla birlikte giderek peşini adınlarla ve barından başka bir sonuca fırsat vermeyecek bir çalınma tarzıyla, onun özellikle örgüt ve kadro gücüne, örgüt düzenlemesine, taktik belirlenmesine, önderliğine, komuta düzeyinin doğru teşekkülüne başarı şansını verdimizdir. Bugünün en belli başlı çabaları bu yönlü görevleri başarmaya yöneliktir. Nasıl ki ilk savaş, umudu kazandı, daha sonrasında de umudu diri tutma savası idiyse, şimdi de bu umut adımı adım gerçekleştiriyor. Bu hem heyecan vericidir ve hem de çok gerçekçi olmayı gerektirir. Savaşta duygusal değil, gerçekçi yaklaşımaya şart kilar.

Bütün bunları partiye özümsetmeye çalışıyoruz. Partilileşmeyi oldukça derinleştirerek, gücümüzü, gücümüzü doğru kadar yakın geleceğin de sorunlarına karşılık verecek öncü güç durumuna getirmek istiyoruz. Parti içindeki militan çözüm-

delesini kesintisiz verme konusunda oldukça bağı kalmıştır. Bu tutum halen de yoğunca sürdürülmektedir.

Halkın eylemi olmadan, bir devrimci partiden bahsedilemez. Parti eylemiyle halkın eyleminin iç içeliğine yüksek değer biçtik. Bugün ulaşılan safha iyi bir safhadır. Halk partiyeye oldukça bağlandı gibi partiyede elestretiliyor. Bu iyi bir şeydir. Partiyeyi eksik buluyor, kadroyu eksik buluyor, eleştiriyor gibi, kabul edilmeye yanni doğru mü tavır alabiliyor. Bu halkımız olgunluk düzeyinin iyi olduğunu gösterir. Bürokratik yapılanmalara kolay teslim olmayacağı; feodal, küçük-burjuva bürokratik tutumlara, kemikleşmelere belli bir karşı çıkma konumuna geldiğini gösterir. Bu önderlik tarzıyla bağlantılıdır. Kısacası, savaşın halk gerçekliği iyi yoldadır ve öncü ile bağlantılıdır da doğru temeldir. Bir partinin ancak ve ancak bir halkı özgülüştürdüğüne öncü sınıfta layık olabileceği, demokratik veya sosyalist diye değerlendirilebileceği biçimindeki yaklaşımımız gereğe yaktir. Parti her şeydir, halk da ona kul köleler anlayışını mahkum ediyoruz. Partiyeyi ısrarla o noktaya getirmek isteyenlere karşı savaşımız kesintisizdir. Partinin basit bir hizmet aracı olduğunun, esas olanın ise halkın sağlanan özgürlük düzeyi olduğunun iyi biliyoruz. Bu konuda çok dikkatliyiz. Partinin haltın kopuk, kendi başına bir çıkar ağıt olmasına fırsatı tanımıyoruz. Reel sosyalizmin öncüsü olduğuna şüphesiz, yer vermiyoruz. Bunun da çok çok iyi bilinişmesi gerekir. Bu büyük sapmaya özellikle de kendi sorumluluğumuz al-

nız özelliklerin bu konuda çok tahrik edici olduğunu biliyoruz. Serbest bırakıldığında her an partiyeyi bir ağalar örgütü veya küçük-burjuva köylü kumazları örgütü durumuna getirme tehlikesinin büyüklüğünün farkındayız. Bu savasım sürecektir. Az savaş verelimdi, daha da verilecektir. Doğru kavrayalım ve on göre doğru partilileşelim. Bunun ölçütü de, dediğimiz gibi, feodal kalıtlardan olduğu kadar, her türlü sömürgeci etkilerden de arınıp halk gerçekliğine bağlılığa ulaşmaktır. Parti-halk ilişkisini doğru bir çözüm getirecek ilerlemeye, bir de bu yönüyle çözümlemeye yüksek değer biçiyoruz.

Bütün bunlar için halk ordulaşmasının temel olduğunu söyledik. Ordulaşma başlı başına büyük bir olaydır. Ordulaşmada gerçekleşen bir partidir, bir halkın kendisidir. Bir parti ordulaştıkça partileşir; yine bir halk ordulaştıkça halklaşır. Bu en çok bizim için geçerlidir. Dolayısıyla biz ordulaşmayı, halklaşmanın ve partileşmenin en temel odağı olarak görüyoruz. Ordulaşma uğruna geliştirilecek savaş; halklaşma savaşımın, halkın özgürlük savaşımın ve bunun parti öncülüğündeki başarısının en temel ölçütlerinden birisidir. Ordulaşmaya bu nedenle büyük değer biçiyoruz. Ordulaşma sürecini bütün yönleriyle ele alıyoruz. Onu salt bir askeri ağıt olarak değil, yoğunlaşmış siyasal olarak, gelişmiş örgüt olarak, tutturulacak temel vuruş tarzı ve savaşçılığı olarak üzerinde kapsamlıca duruyoruz. Bunu başarmamız oranda partileşmenin ve halklaşmanın zaferinin kesin olacağını söyleyebiliriz. O halde, en temel gö-

KURTULUŞ ORDUMUZ ARGK BÜTÜN KÜRDİSTAN'DA VURUYOR VE KAZANIYOR

23 Haziran 1993

■ Gercüş'e bağlı Kantarê köyü korucularına yönelik atılan pusuda 1 korucubaşı ve 1 korucu öldürülürken, 1 korucu da yaralandı.

26 Haziran 1993

■ Hakkarî'nin Şemdinli ilçesi Deme (Düzümaç) köyü karakolu gerillaların saldırısına uğradı. Yeni inşa halinde olan ve içinde asker bulunmayan karakol tamamen tahrip edildi.

■ Beşirî'de gerilla güçlerinin düzenledikleri baskında 1 polis ve 1 asker öldürüldü.

■ Şemdinli'nin Xiznê köyünde 2 çete ölüme cezalandırıldı. Çete reisi ise ARGK gerillaları tarafından esir alındı.

■ Gabar'da askeri tabura giden ve yolda mayına çarpan bir askeri araçta bulunan 3 asker ölümlerine, 1 astsubay da yaralandı.

■ Bitlis'in Mutki ilçesinde gerillaların pususuna düşen konvoydaki 4 araç imha oldu. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

■ Sason'da 3 kişilik gerilla birimi ile TC ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düşerken, 1 subay, 1 asker ve 1 polis de öldürüldü.

■ Muş merkezinde bulunan bir fabrika ve fabrikaya ait olan 4 araç yakılarak imha edildi.

■ Bestler alanı Bireci mntkasında sömürgeci TC güçleriyle ARGK birlikleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Çatışmada 5 gerilla da şehit düştü.

27 Haziran 1993

■ Siirt'in Kurtalan ilçesinde polis ve özel timlerin barındığı Sağlık Ocağı, ARGK gerillaların roketli saldırısına sonucu tümüyle tahrip oldu.

■ Siirt-Batman yolu üzerinde bulunan TEKEL'E ait bir binaya yapılan roketli saldırı sonucu bina büyük hasara uğradı.

■ Ağrı'da düşman güçlerine ait bir tankın mayına çarpması sonucu tankın içinde bulunan 4 asker öldü.

■ Şemdinli-Masro çeresinde ARGK gerillaların düşman güçlerine attığı pusuda düşmanın verdiği ölü ve yaralı sayısı tespit edilemedi.

■ Doğubeyazıt'ta karayolunu kesen gerilla güçleri kimlik kontrolü yaptılar. Duru ihtina ummayan bir araç tarandı. Tarama sonucu araçta bulunan 1 polis ölümlerine, 2 polis de yaralandı. Devlet güçleri kontrol arından yol üzerinde bulunan Aspa ve Dinlenme Tesisi'nin basarak işyeri sahibi Yusuf Batır'u gözaltına aldılar.

■ Adana'da akrabasının düğününden dönerken, polis tarafından durdurulan ve kimlik kontrolü arından öldürülen Ahmet Poyraz'ın cenazesine 20 bin kişi katıldı. Cenaze töreni daha sonra serhildana dönüştürüldü.

■ Gabar Dağı'nda operasyonlarını sürdüren düşman birlikleri ile ARGK gerillaların karşılaşması sonucu gün boyu devam eden bir çatışma meydana geldi. Çatışmada inisiyatif elinde bulunduran gerillalar 17 düşman askeri öldürdüler, çok sayıda askeri yaradılar. Çatışmada 1 gerilla da şehit düştü.

■ Yüksekova-Oramar mntkasında ki dağlık kesimde sömürgeci güç-

lerle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 5 gerilla şehit düştü. 2 subay, 1 başçavuş, 2 onbaşı olmak üzere toplam 12 asker öldürüldü. Çatışmada 9 asker de yaralandı. Düşmana ait 1 adet M-27 ve 1 adet G-3 silahlarına el konuldu.

28 Haziran 1993

■ Batman'ın Sason ilçesine bağlı Koçkaya köyü Hosner (Uluğaç) mezrası korucubaşısı Mikail Başaran'ın yakınlarının ARGK gerillaları tarafın-

dan rehlin alınması üzerine toplam 32 korucu silah bıraktı.

■ ARGK güçleri tarafından kaçırılan Erzincan CHP İlçe Başkanı İsmet Türkmen TC devletine ajanlık yaptığı gerekçesiyle cezalandırıldı. İlçe başkanıyla birlikte kaçırılan diğer 2 kişi işe serbest bırakıldı.

■ Dersim'de kaçırılan 3 TC askeri, Dersim İHD yetkilileri aracılığıyla serbest bırakıldı.

■ Bitlis'in Kovans (Çobansuyu), Sap (Dikmen) ve Kutlu köyleri, korucular ve askerler tarafından ablukaya alınarak 4 saat tarandı. Saldırıda Salih-a Mat adlı kız çocuğu yaralandı.

■ Botan'da gerilla güçlerinin yola döşediği mayına çarpan 1 panzer imha oldu.

■ Botan'ın Bestler mntkasında pusuya düşen düşman ordu birliklerinden 4'ü öldürüldü.

■ Uludere'de düşman taburuna yönelik ARGK gerillaların yaptığı baskında 20'nin üzerinde asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düşerken, 1 milis ve 4 gerilla da yaralandı.

■ Cizre-Şirnak arasında bulunan bir düşman taburuna yönelik saldırıda 11 TC askeri öldürüldü.

■ Elazığ'ın Maden ilçesi merkezindeki elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

29 Haziran 1993

■ Gabar'da ARGK güçleriyle, düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 6 asker, 1 üst rütbeli subay öldürüldü, ayrıca 1 helikopter de düşürüldü.

30 Haziran 1993

■ Ergani'nin Ziragê köyünü basan düşman güçleri 7 evi yakılar.

■ Pervari'nin Yeniyadın köyü İğneli mezarındaki İğneli Jandarma Taburu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 11 astsubay olmak üzere toplam 11 asker öldürüldü, 8 asker işe yaralandı. 11 gerillanın şehit düştüğü eylemde 8 adet G-3, 1 adet MG-3 ve 1 adet 82'lik top gerillaların eline geçti.

■ Uludere yakınlarında gerilla güç-

leriyle Türk ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada Hasan GÜLLÜ adlı gerilla şehit düştü.

■ Diyarbakır'ın Çermik ilçesi Yukarı Şeyhler köyü otobüsünün gerillalarca durdurulup, kimlik kontrolü yapılması arından çıkan çatışmada 1 asker, 5 sivil öldü, 5 asker işe yaralandı. Yine çatışmada 1 gerilla da şehit düştü. Yukarı Şeyhler köyünde meydana gelen çatışma arından TC birlikleri Aşağı Şeyhler köyünü basarak köylüleri köy mey-

danında işkenceden geçirdi.

■ Hakkarî'nin Yüksekova ilçesinde ki 1. Dağ ve Komando Taburu gerillalar tarafından tarandı. Ayrıca PTTY'e ait radyolink istasyonunda 3 bekiçi rehlin alındı.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesi Tekke Mahallesi Uğurboran sokakta devriye gezen polis otosuna silahlı saldırı düzenlendi. Saldırıda 1 polis öldürüldü, 2 polis de ağır yaralandı.

■ Mardin'in Misuriyê (Yalim) köyü Zinarê (Malabega) mezrası korucularıyla ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 1 korucu ve 6 yakanlı öldürüldü. Çatışmada 4 kişi de yaralandı.

■ Erzurum-Erzincan karayolu, Sansa mevkinde gerilla tarafından kesilerek kimlik kontrolü yapıldı. Asker taşıyan aracı sahibi, 1 ajan ve duru ihtina ummayan 1 kişi olmak üzere toplam 3 kişi öldürüldü.

■ Erzurum'un Çat ilçesi Haraba köyü yakınlarında bulunan TEKEL tuz fabrikası gerillaların saldırısına sonucu büyük hasara uğradı.

■ Çermik-Yükarı Çatak mevkisinde düşman askeri taşıyan 1 otobüs gerilla güçlerinin pususuna düştü. Çıkan çatışmada düşman güçlerinden 4 asker öldürülürken, 4 asker de yaralandı. Çatışmada 1 gerilla da şehit düştü.

1 Temmuz 1993

■ İstanbul-Bağcılar'da TC devletine ajanlık ve işbirliği yapan Cemal Boyuntemiz ve Raşit Aslan'a yönelik saldırıda her ikisi de yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

■ Pazarıcık'a bağlı Esmepur köyü Oruçlar mezarında koruculuğu daha önce reddetmiş olan Mustafa Doğan TC güçleri tarafından öldürüldü, eşi Ayşe Doğan işe ağır yaralandı.

■ Mardin'in Derik ilçesi TC güçlerine roketatar ve havan toplarıyla saldırıya uğradı.

■ Adana'da Şakirpaşa Mahallesi'nde Oturan özel tim elemanı Kadir Yitikler'e yapılan silahlı saldırıda evde bulunan bir kişiyle birlikte yaralandı.

■ Genç-Palu arasındaki kırsal alanda ARGK gerillalarıyla TC ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 2'si astsubay olmak üzere toplam 9 asker öldürüldü. Çatışmada 5 asker de yaralandı.

■ Van'ın Çataek ilçesi yakınlarındaki Kato Dağı'nda operasyonun döneme düşman güçleri gerillaların pususuna düştü. Pusuda 3 korucu öldürülürken, 2 astsubay, 2 er ve 1 korucu yaralandı.

■ Batman'ın Gercüş ilçesi Dİfne korucu köyünde ARGK gerillaları 1 korucuyu ölüme cezalandırdılar.

■ Siirt'in Baykan ilçesi Çantaşı köyünü basan gerillalar, korucubaşı Süleyman Keşmir ile oğlu Firat Keşmir'i esir aldılar.

■ Adana'nın Mithatpaşa Mahallesi'nde bulunan ana elektrik trafosu ARGK şehit gerillalar tarafından bombalandı. Bombalama sonucu trafoda ağır hasar meydana geldi.

■ Şirnak-Uludere karayolu ARGK gerillalarınca kesildi. Eylem esnasında 1 özel tim aracı imha edilirken, 1 araç da saldırı sonucunda büyük hasara uğradı.

■ Eruh'a bağlı bir korucu köyüne yönelik yapılan eylemde çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 2 korucubaşı yaralandı, 2 silaha el konuldu. Eylemde 2 gerilla da şehit düştü.

2 Temmuz 1993

■ Gabar Dağı'nda operasyonlarını sürdüren düşman güçleri 27 köylü ve köylülerin katledilmesinde karşı çıkan 6 askeri katlettiler. 24 köylü kurşunlarla öldürülürken, 6 asker ile 3 köylü işe helikopterden atılarak öldürüldü.

■ Batman'ın Sason ilçesinde Acar (Harende) köyü jandarma karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında çok sayıda asker yaralandı. Karakolda büyük hasar meydana geldi.

■ Gerilla güçleri Hakkarî'nin Çurkoca ilçesine basarak; hükümet köyüne, adıyla, malı, kaymakamlık ve Milli Eğitim Şubesi'nin roketatar ve otomatik silahlarla tarayarak tahrip

ettiler. Ayrıca köy hizmetleri şantiyesini de ateşe vererek yakılar.

■ Şirnak'tan, Bağır Dağı'nda devam eden operasyona özel tim taşıyan 1 araç gerillaların pususuna düştü. 8 özel tim elemanı öldürüldü, 9 korucu da esir alındı.

■ Kerboran'da Çelik Karakolu'na yönelik gerilla baskınında 32 düşman askeri öldürüldü. Baskında 1 adet MG-3, 1 adet B-7, 1 adet G-3, 1 adet dürbün ve birçok askeri malzemeye gerillalar tarafından el konuldu. Eylemde 4 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kod isimleri şöyle: Sipan (manga komutanı), Bargiran (manga komutanı), Piling (gerilla), Refik (gerilla).

■ Hazro'da gerilla güçlerinin korucu taşıyan bir otobüse pusula atmaları sonucu 6 köy korucusu yaralandı.

■ Bismil yakınlarında bulunan YSE şantiyesini ARGK gerillalarınca basıldı. Baskında 10'dan fazla araç imha edildi.

■ Ağrı Dağı'nda çıkan çatışmada 1 uzatmalı çavuş ve 3 asker öldürüldü.

■ Sarıkamış-Kağızman arasındaki Kuloglu kesiminde gerillaların pusula atması sonucu 3 araç tamamen imha edildi. 1 araç nehre uçtu. Çatışmada toplam 45 TC askeri öldürüldü, 60 asker işe yaralandı. 6 adet G-3 silahlı, 10 adet G-3 şarjörü, 1 adet kasatara, 5000 adet M-16 mermisi, 1 adet MG-3 serpidi ele geçirildi. Çatışmada 3 gerilla şehit düştü.

■ Ağrı'nın Patnos ilçesi Gomanurê (Çiçekli) köyü yakınlarında düşman güçlerinin kurduğu pusuda 2 gerilla şehit düştü. Gerillaların isimleri şöyle: Rûbar (Mehmet ŞERİF) ve Dişwar.

■ Adana'da TC güçleriyle girdikleri silahlı çatışma sonucunda sağ yakanan İbrahim KUTLU (Kernal) ve Fahri ÇELİK adlı gerillaları daha sonra düşman güçleri tarafından vurularak şehit düştüler.

■ Şirnak'ın Güçlüköy ilçesine bağlı Hıraes köyüne baskın düzenleyen düşman güçleri, gözaltına aldıkları Abdullah Güler, Sait Sen, Beşir Bağkul adlı köylüleri kurşunlandı. Ömer Çetin adlı köylüye de gaz döküp yakıtından sonra bombayla parçalayıp öldürdüler. Bir köylü de yaralı olarak gözaltında tutuluyor.

3 Temmuz 1993

■ Adana-Karasu Mahallesi'nde İbrahim Altunsoy (61) kontngerillalar tarafından öldürüldü.

■ İğdir şehir merkezini basan ARGK gerillaları cezaevi, köy hizmetleri binası ile Kurtuluş İlköğretim Okulu'nu roketatarlarla tahrip ettiler.

■ Diyarbakır'ın Bağlar semti Göçmenler Caddesi'nde Fatih Korkut adlı kişi kontngerillanin silahlı saldırısına sonucu öldürüldü.

■ Çukurca'nın Çayırli ve Üzümlü köylerini basan gerilla güçleri 1 korucubaşı ve 3 korucuyu esir aldılar.

■ ARGK gerillaları Beşir'in Beyçayırı Jandarma Karakolu'nu bastılar. Kesin sonuç hakkında bilgi alamadık.

■ YSE'ye ait bir araç, korucu köyü olan Bosat'a giderken gerillalar tarafından yakıldı.

■ Hazro kömür ocağının gerilla birliklerine kapsıldı, ocaktaki bütün dinamit, fitil ve kapsüllere el konuldu.

■ **Mardin'in İdil ilçesinde ARGK** gerillaları 1 panzeri imha ettiler. Ölü sayısı hakkında kesin bilgi edinilemedi.

■ **Doğubeyazıt-Karaburun'da** yapımı süren askeri bülük binası gerillalar tarafından imha edildi. Saldırıda, bina bekçisi de öldürüldü.

■ **Sarıkamış'taki gerillaların** pususu ardından TC ordu birliklerinin başlatıldığı operasyonda düşman güçlerinin tekrar ARGK gerillalarının pususuna düşmesi sonucu 5 asker öldürüldü, 7 asker de yaralandı. 1 helikopter ise açılan ateş sonucu yarı aldı.

lerinin düzenlediği baskında 2 kişi öldürüldü, 4 kişi de yaralandı. Ölenlerin isimleri şöyle: **Hüseyin Baraç, Mahmut Dede.**

■ **Hani'de Nêrib köyü** korucularının yoluna düşen mayına, korucuların taşıyan 1 traktörün çarpması sonucu 4 korucu yaralandı.

5 Temmuz 1993

■ **Van-Başka'le'de** TC ordu birliklerinin sürdürdüğü operasyonlarda gerilla güçleriyle çıkan ve 2 gün süren çatışmada **Çektar** (Diyarbakır) ve **Rénas** (Mardinli) adlı gerillalar şehit

kardeşliği" vb. sloganlar attılar.

Dersim'de 4 bin kişi olayı protesto ederken, polis silahlarla kitleye saldırdı. TC güçlerinin saldırı sonucu çok sayıda kişi yaralandı.

■ **Mazgirt, Ovacık, Cizre** esnafının Sivas katliamını protesto etmek amacıyla kepenk kapatıldı. Ayrıca İstanbul'un birçok yerinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. Yine söförlere kontak kapatarak katliamı protesto ettiler.

■ **Adana'da** 2 Temmuz'da düşman güçlerine vurulan 2 gerillanın cesazesinin kaçınılmasını protesto eden

çok 4 kişi öldü. Ölenlerin isimleri şöyle: **Mahmut Aydemir, Fadile Aydemir** (6), **Ayşe Yıldız** ve ismini öğrenemediğimiz 1 çocuk.

■ **Mardin'in Derik ilçesinde** düşmanları ait kurum ve kuruluşlara yönelik gerilla baskını ardından, düşman güçleri Derik'ti top ateşine tuttular.

■ **Eruh'un Çıray bölgesinde** bulunan Tonika Memira Karakolu, ARGK gerillalar tarafından basıldı. Baskın esnasında 1 adet MG-3 ve 1 adet M-23 silahlara el konuldu, çok sayıda düşman askeri de öldürüldü.

■ **Kızıltepe ilçesinde** düşmanlarla işbirliği yapmakta olan Kadri ve Ruveyda Tunç adlı 2 kişi ARGK şehir gerillalarınca ölüme cezalandırıldı.

■ **Kozluk'un Sema korucu köyüne** yönelik gerçekleştirilen eylemde 8 adet silah, 40 adet şarjör, 1200 adet kalesnikof mermisi ve 1 adet telsiz gerillalar el koydu.

■ **Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Keru, Torx ve Silind köylerinden** toplam 6 korucu yakını gerillalar tarafından rehin alındı.

■ **Van'da Meydan yaylasına düşman güçleri tarafından yerleştirilen mayınan basan Eruh Yılmaz** (20), **Burhan Yılmaz** (8) yaralandı.

8 Temmuz 1993

■ **Bitlis-Diyarbakır karayolunda** bulunan Tanyar Jandarma Karakolu gerillaların saldırısına uğradı.

■ **Bitlis-Şirvan arasında** gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 10 düşman askeri öldürüldü.

■ **Batman'ın Kozluk ilçesinde** Fikri Çelik adındaki kişi, PKK adına para toplayıp zimmetine geçirmek, partiye ve şehitlere ihanet etmekten dolayı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ **Bitlis ile Siirt arasında** kalan kırsal alanda gerilla güçleriyle düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 2 er öldürüldü, çatışmada 1 üstteğmen ve 3 er de yaralandı.

■ **Elazığ'ın Palu ilçesine** bağlı Gükder nehiyesine basan gerilla güçleri, düşmanla işbirliği yaptığı tespit edilen 1 kişiyi ölüme cezalandırıldı. Olayda 1 kişi de yaralandı.

■ **Mardin'in Ömerli ilçesine** bağlı Yestê (Duşyolu) köyü kırsal alanda TC güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 8 gerilla ve 1 milis şehit düşerken, 4 düşman askeri öldürüldü.

■ **Şemdinli-Bêzêl Taburuna** ait düşman askerlerine gerilla birliklerinin attığı pusuda 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

9 Temmuz 1993

■ **TC'nin Kürdistan halkına** karşı uyguladığı katliamlara sessiz kalan Birleşmiş Milletler'e yönelik Avrupa'nın çeşitli şehir merkezlerinde gösteriler düzenlendi. Bonn'da BM binası, Paris'te UNESCO binası, Stockholm'de BM Komiserliği işgal edildi. Cenevre BM binası önünde de gösteriler yapıldı.

■ **Mardin'in Ekinözü ilçesinin** Sinekli ve Aşağıçemeler köyleri arasında kırsal alanda gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan ve uzun süren çatışmada 62 düşman askeri öldürülen, 10 civarında düşman askeri de yaralandı.

■ **Diyarbakır'da** gerilla Lice ilçesinde Seren köyü kırsal alanında meydana gelen çatışmada, ARGK birlikleri 2 düşman panzerini imha ettiler. Düşman güçleri Lice ilçesinde etrafa rastgele ateş açarak **Örfür** adlı bir kişiyi öldürdüler.

■ **İğdir'in Tuzluca ilçesine** bağlı Gedikli köyünü basan gerilla güçleri 2 korucuyu kaçırdılar.

■ **Mardin'in Ömerli ilçesine** bağlı Mermarê (Tekyuku) korucu köyü, ARGK gerillalar tarafından basıldı.

Eylemde 1 korucu öldürüldü, 4 korucu da yaralandı.

■ **Mersin'de** karayolında ait bir şantiyeye basan ARGK şehir gerillaları, iş makinelerini, jeneratörleri ve şantiyeyi yakarak imha ettiler. Hasarın 1 milyar lira dolayında olduğu belirlendi.

■ **Cizre'de** bulunan karayolının şantiyesi imha edildi. Şantiyeye birlikte 3 araç tamamen yandı. Düşmana 1,5 milyar zarar verildiği bildirildi.

■ **Ağrı'nın Cümcağay bucağına** bağlı Gezeg (Akdana) köyünde oturan Abdurrahman Kocaman ve oğlu **Ömer Kocaman** kimliği belirsiz kişilerce öldürüldüler.

■ **Siirt'in Eruh ilçesine** bağlı Yanılmaz ve Göründoruk köyleri TC güçlerine top ateşine tutuldu. Saldırıda Göründoruk köyünden 1 kişi öldü, 1 kişi de ağır yaralandı.

■ **Siirt'in Şirvan ilçesi İskambo (Ormanbağı) köyünde** korucu yakını 3 kişisinin gerilla güçlerine kaçınılması ardından, İskambo köyünde bulunan 6 korucu silah braktı.

■ **Bitlis'in Mutki ilçesi yakınlarında** yol kesen ARGK gerillalar bir süre propaganda yaptıkları sonra 4 korucu yakını esir aldılar.

■ **Bingöl'ün Yedisu ilçesine** bağlı Kabaoluk korucu köyüne yönelik yapılan gerilla baskınında 3'ü korucu, toplam 5 kişi öldürüldü.

■ **Bingöl'de Köy Hizmetleri'ne** ait bir dinamit deposu gerillalarca basıldı. Baskında 11 işçi rehin alındı. Daha sonra 3 işçi serbest bırakıldı.

■ **Erzincan-Dersim karayolunu** kesen ARGK birlikleri 2 tankeri ateşe vererek yaktılar.

■ **Diyarbakır, Bismil, Dicle ve Erğani'de**, 5 Temmuz 1991 tarihinde düşman güçlerine katledilen **Veat Aydın** ve 10 Temmuz'da **Veat Aydın**'in cenaze töreninde düşman saldırısıyla katledilen, kepenk ve kontak kapama eylemi yapılarak anıldılar.

■ **Bitlis'in Baykan ilçesine** bağlı Herbeles (Çelikli) köyünde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışma çıktı. Çatışma hakkında kesin bilgi alınmadı.

■ **Diyarbakır'ın Silvan ilçesindeki** Malabadi Köprüsü yakınlarında bir şantiyeye baskın düzenleyen gerilla güçleri 2 kepeyi yaktılar.

■ **Ağrı'nın Taşlıçay ilçesi** yakınlarındaki E-23 karayolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü yaptıkları sonra, cezavene bileme değiştirilmeye giden askeri bir araca kurdukları pusuda 7 askeri öldürdüler.

■ **Dersim şehri** merkezi yakınlarında düşman panzerine gerillalarca açılan ateş sonucu 3 asker öldürüldü. ■ **Kozluk'a** bağlı Herbelo korucu köyüne gerilla birlikleriyle düzenlenen baskında 2 korucu öldürüldü, eylemde 1 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerilla, 1974 Unzuçayır-Kozluk doğulu, **Hozan** kod adlı **Öztemir DOĞAN**.

■ **Yüksekova'nın Oramar mevkiinde** operasyona çıkan düşman güçlerine karşı gerilla birliklerince 2 gün üst üste atılan 4 pusula eyleminde 11 üstteğmen olmak üzere toplam 19 düşman askeri öldürüldü.

10 Temmuz 1993

■ **Batman'ın Sason ilçesine** bağlı Pekse (Şahini) korucu köyünü basan gerillalar, 5 korucu yakını esir aldılar. Köyde bir süre propaganda yapan gerillalar daha sonra 2 kalesnikof tüfek, 2 tabanca ve 1 adet telsiz el koyarak kır çektirdiler.

■ **Dicle ilçesine** bağlı Dilikan köyü korucularından 1 korucu öldürüldü.

■ **Van'ın Özalp ilçesine** bağlı Düğakirtali köyüne düşmanı yönlendiren mayına basan 1 çoban ağır yaralandı.

■ **Dargeçin'in Çelik köyü** karakoluna yapılan gerilla baskını ardından TC güçleri Çelik köyünü helikopterlerle bombaladıktan sonra, 15 köyü yağma ettiler. Kurşuna dizilerek öldürülen köylülerin isimleri tespit ettiklerimiz şunlardır: **Zulfer Akkurt, Dikran Kavakçıoğlu, Mehmet Kavakçıoğlu, Alaattin Aacar, Kumri Tosun, Elvan Aacar, Fahrettin Acar ve Enver Acar.** Bombalama sonucu çevre köylerden Çelika Aliyê Remo'da 20, Serkarê'de ise 4 köylü öldü.

■ **Herakol'da** düşmana ait 1 helikopter gerillalar tarafından düşürüldü.

■ **Pervari karayolunda** düşen mayına çarpan düşman aracının içindeki 1 subay ve 3 asker yaralandı.

■ **İdil ilçe merkezinde** gerillaların düzenlediği baskında 2 düşman askeri öldürüldü. Çok sayıda düşman askeri ise yaralandı.

■ **Aralık-Iran hududunda** mayına basan 1 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ **Doğubeyazıt'ta** Emin Kotan adlı bir ajantın evi ve arabası ateşe verildi.

4 Temmuz 1993

■ **2 Temmuz'da Palu'daki** gerilla pususu ardından sürdürülen operasyonda düşman güçleri 5 köyü yağdırdılar.

■ **Hakkari'nin Çukurca ilçesine** bağlı Uludere bölgesinde gerilla güçleriyle korucular arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 3 korucu da yaralandı.

■ **Diyarbakır'ın Erğani ilçesine** bağlı Ziyaret köyü korucuları ile gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 köy korucusu yaralandı.

■ **Silvan'ın Malabadi köyünden** Batman'ın Zila köyüne gitmekte olan **İhsan Seyar** (26) kişi kişinin saldırısı sonucu öldürüldü.

■ **Mardin'in Ömerli ilçesi** Xizne köyünü basan korucular **Mehmet Gül** adlı köylüyü öldürdüler, 4 köylüyü de yaraladılar.

■ **Hilvan'da** bir ev TC ordu birlik-

leri düzenlediği baskında 2 kişi öldürüldü, 4 kişi de yaralandı. Ölenlerin isimleri şöyle: **Hüseyin Baraç, Mahmut Dede.**

■ **Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde** düşman güçleriyle çıkan çatışmada 5 gerilla şehit düştü. Çatışmada şehit olmuş gerilla kök isimleri şöyle: **Heza, Welat, Jiyan, Serhilan, Hozan.**

■ **Hozat'ta** Amubka Karakolu ARGK gerillalarına basıldı. Baskında 2 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı.

■ **Kemaliye'li** karayolu gerillalar tarafından kesildi. Yol güzergahındaki 1 şantiye yakıldı ve şantiyedeki 2 telsiz de el konuldu.

■ **Pervari'ye** bağlı Kezan köyü korucularının yoluna düşen mayına basan 1 düşman askeri yaralandı.

■ **Sırnak'ın** kırsal kesiminde çıkan çatışmada düşman birlikleri çok sayıda kayıp verdi. Çarpışma sonrasında ise Şirnak-Eruh karayolunda düşman konvoyuna pusu atan gerillalar, düşmana büyük kayıplar verdirdiler.

■ **Cizre ve Silopi halkı**, TC güçlerinin Kürdistan'da sürdürdüğü köy yakma, boğaltma, göç ettirmeleri ve operasyonları kınamak amacıyla çeşitli eylemler düzenledi. Çocukları yürüyüş yaparak, kadınlar tencerelelere vurarak, esnaf kepenk kapatma protesto eylemine katıldılar.

■ **Uludere-Sırnak ve Uludere-Beytüşşebap** karayolı günboyu ARGK güçlerine denetim altında tutuldu. Uludere-Sırnak istikametinde güden 1 helikopter ise düşürüldü.

■ **Sırnak'ın İdil ilçesi** Serê Gir (Kuyulu) köyü yakınlarında düşman pususuna düşen **Selim OKAN** ve 2 bayan gerilla şehit düştüler.

5-7 Temmuz 1993

■ **Devlet kontrolünde** meydana gelen Sivas katliamı ardından başta Sivas olmak üzere Türkiye ve Kürdistan'ın birçok yerinde kepenk kapatma ve protesto eylemleri yapıldı.

■ **Sivas'taki** protesto gösterilerinin de kitle "PKK buraya", "Tek kurultuş gerilla", "Yaşasın halkların

halk gösteri yaptı. Düşman güçlerinin halkın üzerine ateş açması sonucu 70 kişi yaralandı, 100 kişi gözaltına alındı.

■ **Muş'un Malazgirt ilçesi** kırsalında meydana gelen çatışmada şehit düşen **Mehmet TUNÇ** adlı gerilla, **Mazgirt'in** Gölağlı köyünde 3 bin kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

■ **İsviçre'nin Bern kentinde** Kürdistan'daki TC katliamlarını protesto ederken, TC konsoloslüğünden **Şemsettin KURT**'un cenazesi yaklaşık 3 binin kişinin katıldığı törende sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde Antep'te toprağa verildi.

■ **Hakkari'nin Yüksekova ilçesine** bağlı Gürkavak yolunu kesen gerilla birlikleri, 1 korucuyu esir alırken, 12 korucuyu da etkisiz hale getirip silahlarına el koydular.

■ **Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde**, karayollarına ait bir araç gerillalar tarafından yakıldı.

■ **Batman-Sason arasında** bulunan Cacase nehiyesine gitmekte olan bir traktörün yolu düşen mayınlarla çarpması sonucu, traktörde bulunan 2 kişi öldü, 1 kişi de yaralandı.

■ **Hani ilçesi** Koyunlu köyü Eşkin mezrası yakınlarında mayına basan 1 kişi öldü, 1 kız çocuğu da yaralandı.

■ **Diyarbakır'ın** Şehitlik semtinde bulunan askeri lojmanlara ARGK gerillalar tarafından silahlı saldırı düzenlendi. Saldırıda 2 asker yaralandı. Askerlerin rastgele tarama yapmaları sonucu ise 4 kişi yaralandı.

■ **Maraş'ın Ekinözü ilçesi** kırsalında devriye gezin düşman güçlerine yönelik gerilla saldırısında 1 çavuş öldürüldü, 1 er de yaralandı.

■ **ARGK gerillaları**, Sırnak'ın Silopi ilçesindeki polis lojmanları, Ziraat Bankası, Hükümet Konagi, Emniyet Amirliği gibi sormürcü kurumlara yönelik saldırılarla bulundular.

■ **Baskın ardından** TC ordu birliklerinin ilçeyi havan topları ve roketlerle taramaları sonucu 2'si ço-

■ Ağrı'nın Hamur ilçesine bağlı Keçale (Bekleme) köyünden 2 köylü, köy korucular tarafından öldürüldü.
■ İzmir-Karşıyaka'da polisler bir eve düzenlediği baskında 11 bayan 2 kişi öldürüldü. Öldürülenlerden birinin ismi **AKIF ÖRÜC**.

11 Temmuz 1993

■ TC güçleri, Cizre şehir merkezini tank ve top ateşine tutular. Olay da 1 kişi öldü, 20 kişi de yaralandı.
■ Hizan'a bağlı Şiriz'de düşman karakolu basıldı. Kesin sonuç öğrenilemedi.
■ Kerboran'da koruculara ait minibüs ARGK gerillaları tarafından atılan pusuda 1 korucu öldü, 7 korucu da yaralandı.

■ Hamur'a bağlı Musabeg korucu köyünü ARGK gerillalarının basması sonucu 4 korucu öldürüldü.
■ Doğubeyazıt-Iğdır karayolu ARGK gerillaları tarafından kesilerek, propaganda ve kimlik kontrolü yapıldı. Eylemde 2 gazete dağıtım aracı da yakıldı.
■ Doğubeyazıt'ta gerillalar tarafından ilçece ahlaka aykırı işlerde bulunan iki kişinin yeri ateşe ve rölerek yakıldı.

■ Yüksekova-Sinova evlilerine operasyona çıkan sömürgeci TC güçlerine, ARGK gerillalarının pusu atması sonucu 11 subay, 81 asker olmak üzere çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü bildirildi.
■ Bitlis'e bağlı Şexuman köyü karakolu gerillaları tarafından basıldı. Karakol, içindeki askerlerle birlikte tamamen imha edildi.
■ Bitlis'in Yolbilen köyünü kuşatan TC ordu birliklerine saldırın gerilla birlikleri çok sayıda düşman askerini öldürdü.

■ Kaşuri mntıkasındaki Zawita köyü korucularına yönelik yapılan eylemde korucubaşı ve oğlu esir alındı. Daha sonra gerillalar tarafından teslim alınan koruculardan 7 adet kalaşnikof, 3 adet dürbün, 49 adet şarjör, 1400 adet kalaşnikof mermisi, 3 milyon 700 bin TL ve 59 kurucunu kamulaştırdı.

■ 21 Haziran tarihinde TC ordu güçlerine gözaltına alınan Diyarbakır ili Çınar ilçesi Kerkatik köyü imamı **M. Sıddık Öncü** işkenceyle katledildi.
■ Cizre-Nusaybin yolu üzerinde bulunan düşmana ait 4 panzer tamamen imha oldu.

12 Temmuz 1993

■ Erzincan'da, NATO'ya ait olan ve 3. Ordu'ya yakıt ikmal eden pompalama istasyonu gerilla güçlerince basıldı. Baskında istasyon ateşe verilirken, karşı koyan 2 bekiçi öldürüldü, 2 adet G-3 silahına da el konuldu.
■ Kızıltepe'ye bağlı Armut köyünde 1 ajan, ARGK gerillaları tarafından ölüme cezanlandırıldı.

■ Sason-Batman karayolunu 3 saat boyunca denetleyen ARGK güçleri, daha önce düşmanla birlikte çalışan 5 kişiyi cezalandırdılar. Koruculara ait 3 araç yakıldı, düşman karakoluna ait 9 büküyü tıppancı imha ettiler. Aralarında DYP İl Encümeni üyesinin de bulunduğu 6 kişi de gerillalar tarafından rehin alındı.
■ Cizre şehir merkezine düşman birlikleri ve korucu Tatar aşireti güçlerince açılan ateş sonucu 1 kişi yaşamını yitirdi. Ayrıca 9 kişi de yaralandı.

13 Temmuz 1993

■ Ağrı'nın Aralık ilçesinde, düşman karakoluna yönelik gerilla birliklerince yapılan saldırıda ölüm ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.
■ Aralık ilçesinde düşmanın 1 radarını imha edildi.

■ Diyarbakır şehir merkezinde 1 polis otosu tarandı. 1 polis ağır, 4 polis de hafif yaralandı.
■ Muşta korucuların bulunduğu köy yoluna düşen mayın patlaması sonucu 1 korucu yakını yaralandı.
■ Dargeçit ilçesinde korucuların taşıyan 1 minibüs gerillalar tarafından tarandı. Tarama sırasında 1 kişi öldürüldü, 2 kişi de yaralandı.

■ Ağrı'nın Hamur ilçesi Gundik köyünde 1 korucu ARGK gerillaları tarafından ölüme cezanlandırıldı.
■ Siirt'in Baykan ilçesi Çukurca köyüne bağlı Şeman mezarısını basan gerilla güçleri, 8 korucunun silahına el koydular.

■ Ağrı'nın Diyadin ilçesinde Jandarma Karakolu, Emniyet Müdürlüğü ve polis lojmanları gerilla güçlerince tarandı. Saldırı ardından düşman güçlerinin ilçeği rastgele taramaları sonucu 1 ev yandı. Evde bulunan SHP Belediye Meclis Üyesi, Belediye Başkan Yardımcısı **Hacı Burhan Çiççi** ve ailesinden 5 kişi yararak öldü.

■ Bingöl'ü Yayladere ilçesinde bulunan PTT, kaymakamlık, belediye binası ve posta ofisi ait 10 araç ARGK gerillaları tarafından ateşe verildi. Çıkan çatışmada 2 özel tim elemanı öldürüldü.

■ Çukurca ilçesine bağlı Güzereş (Cevizli) köyü Hané yaylasında çıkan çatışmada 1 asteğmen öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.
■ Siirt'in Eruh ilçesi Dikboğaz köyü civarında bulunan ARGK (14) adlı çoban bulduğu bombanın patlaması sonucu öldü.

14 Temmuz 1993

■ Şırnak'taki gübre fabrikasında barınan askerlerden 2'si gerillaların

teşler yakılarak anıldılar.

■ Manisa'da düşmanla işbirliği yapan Fahrettin Gök adlı kişi ARGK şehir gerillaları tarafından cezanlandırıldı.

■ Diyarbakır'da zihinsel özürlü olan **Rabiya Kükükdabaşı** "dur" ihtarına uymadığı gerekçeyle askerler tarafından taranak öldürüldü.
■ İdil, Kozluk, Beşiri, Kortalan, Diyadin ve Doğubeyazıt ilçelerinde ve Beşiri'nin İkizbuğ nahiyesinde, düşmanın Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla kepenk kapatma eylemi yapıldı.

■ Mardin'in Yukarı Sêb (Kumur) köyü, koruculuğu kabul etmediği gerekçeyle TC ordu birlikleri tarafından basıldı. Baskında düşman tarafından 20 ev yakıldı.

■ Lice'nin Sisi (Yolcu) köyü düşman birliklerince basıldı, köylülere işkence yapıldı, evler tahrip edildi.
■ Maraş'ın Elbistan ve Ekinözü ilçeleri arasında bulunan Nergete köyü yakınlarında gerilla güçleri ile düşman güçler arasında çıkan çatışmada 1 asker, 1 korucu öldürüldü. Çok sayıda düşman askeri de yaralandı.
■ Bitlis-Norsin ilçesine bağlı Serê Golê (Göbâş) nahiyesinde Has-köy'e gitmekten olan bir minibüs yolu kesilen mayına çarptı. Olayda korucu yakını olan 2 kişi ölümlen, 1 kişi de yaralandı.

■ Batman'ın Sason ilçesinde yol kontrolü yapan gerilla güçleri Sason Belediye Meclisi Üyesi Süleyman Çiççi'yi rehin aldılar.
■ Batman'da Avurdos (Kaşayla) korucu köyüne yönelik ARGK gerillaları tarafından yapılan baskında 2 korucu öldürüldü.

■ Hakkarı'nın Çukurca ilçesine bağlı Xawûte (Orman) köyünü baskın

17 Temmuz 1993

■ Çukurca Alay'ına gerilla birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Baskında ölen ve yaralanan TC askerleri sayısı hakkında kesin bilgi alınmadı.
■ Derik'te bulunan düşmana ait bir radar gerillalar tarafından imha edildi.

18 Temmuz 1993

■ İznit-Gezbe'de 1 tren ve İstanbul-Sefaköy'de 1 okul, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla, şehir gerillaları tarafından ateşe verildi.
■ Batman'ın Beşiri ilçesine bağlı Kayatepe ve Başaran köyleri ilkokulları gerillalar tarafından yakıldı.
■ Adana'da bir trafolya yönelik ARGK Çukurova şehir gerillaları tarafından baskın düzenlendi.
■ Gercüş'ün Hermes (Yakılı) köyü düşman güçleri ve Midyat'ta Alikan aşiretine bağlı korucular tarafından basıldı. Baskında 2 ev ateşe verildi.

19 Temmuz 1993

■ Bingöl-Genç'te boşaltılan Avrek köyü karakolu gerilla güçleri tarafından yakıldı. Daha önce bu karakoldan malzeme taşıyan araçlara yönelik eylemlerde 3 kişi öldürülmüştü.
■ Mardin'in Nusaybin ilçesinde bulunan ve düşmanın askeri birlik seviyatında kullandığı Alman (Çağaç) Köprüsü gerilla güçlerince havaya uçuruldu.

■ Doğubeyazıt ilçesinde 3 resmi araç gerillalar tarafından ateşe verilerak yakıldı.

■ Derim'in Ovacık ilçesi yakınında bulunan Beşevler mntıkasında operasyona çıkan TC askerlerine gerilla

zenlenen roketatarı baskında 2 kişi ağır yaralandı.

■ Beşiri'ye bağlı Esansa (Kanikule) köyüne baskın düzenleyen gerillalar köy ikkolununu ateşe verdiler.

21 Temmuz 1993

■ Muş'un Altnova köyünde 1 ajan gerillalar tarafından cezanlandırıldı.
■ Cizre'nin Bezire köyünde 1 ajan ve ajana yardım eden 4 kişi gerillalar tarafından cezanlandırıldı.

■ Siirt'e bağlı Guherkê, Mehine ve Bizinekê köylerinin düşman uçakları bombalanması sonucu 1 köylü öldü, 1 köylü de yaralandı.

■ Kortalan ve Beşiri halkı, 14 Temmuz şehitleri anısına yürüyüş yaptı.
■ İdil-Midyat karayolu üzerinde TC ordu güçlerine gerillalar tarafından atılan pusuda çok sayıda düşman askeri öldürüldü ve yaralandı.
■ Şırnak'ın Aslan Başak Karakolu gerilla güçlerince basıldı. Baskında 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Meydan ve Kavakbaşı nahiyeleeri arasında gerilla ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş, 9 asker, 6 korucu öldürüldü. 4 gerilla şehit düştü. Çatışma sonrasında düşman güçlerinin yaptığı operasyonda 29 köylü öldürüldü.

■ Dargeçit ilçesinde Değerli köyü muhtar **Hüseyin Ergen**, İvan köyü korucular tarafından yolu kesilerek kurşuna dizildi.

22 Temmuz 1993

■ Kars'ın Kağızman ilçesine bağlı Hewesor (Didekaç) köyünde Milazım Karadağ adlı ajan, ARGK gerillaları tarafından cezanlandırıldı.

■ Nusaybin'de asker dengesi yerinde olmayan **Faik** adlı bir kişi TC askerleri tarafından kurşuna dizildi.
■ Cizre'de Behmer (Bozalan) köyü muhtarı Mehmet Rişi Inveren düşmanla işbirliği yapması nedeniyle ARGK Cizre Komitesi tarafından cezanlandırıldı.

■ Doğubeyazıt ilçesine bağlı Nurşin (Bayrettin) köyü düşman güçlerince basıldı. Köyde çok sayıda ev ateşe verildi.
■ Düşman birlikleri Uludere'nin Min-jin köyüne düzenledikleri baskında 2 evi ateşe verdiler, 1 dükkanı yağmaladılar. Dükkan sahibini kurşuna diken düşman güçleri 6 köylüyle de yaraladılar.

■ Ağrı'ya bağlı Çat korucu köyüne yönelik gerilla güçlerinin düzenledikleri baskında 3 korucu öldürüldü, 4 korucu evi ateşe verildi.

24 Temmuz 1993

■ Şırnak'ın Silopi ilçesine bağlı Gite köyü civarında gerillanın kurduğuş pusuda 15 düşman askeri öldürüldü, 2 askeri araç imha edildi.

■ Şırnak'ın Silopi ve Cizre ilçeleri arasında bulunan Nerduş Köprüsü üzerinde 1 düşman panzeri imha edildi. Bu eylemlerin sonra düşman uçakları Xırap Reşkê, Bilind Dara, Şêve Sor, Xolan, Dader köylerini bombaladılar. Bombalamalarda 3 kişi yaralandı.

■ İran ordu birlikleri Güney Kürdistan topraklarına girerek, yerleşim alanları dahil birçok alanı bombaladılar.

■ Perşmerge ve İran birlikleri arasında çıkan çatışmada 4 sivil öldü, 5 İran askeri de esir alındı.

■ Silvan ilçesine bağlı Çiçika köyü, Boğat köyü korucular tarafından basıldı. Baskında Sêvê Nivak (40), 12 yaşında bir çocuk ve 1 köylü kurşuna dizildi, evler ateşe verildi.
■ Lice'ye bağlı Derxust (Dibek), Ginezur (Çağdas), Çermê Elikan (Bır-

Devamı 21. sayfa

saldırısı sonucu öldürüldü.

■ Iğdır'in Aralık ilçesine bağlı Yenidoğan Jandarma Karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 9 er, 1 astsubay ve 1 korucu öldürüldü, 5 asker de yaralandı. Karakol yakınlarındaki PTT'ye ait tele istasyonuna da saldırı düzenleyen gerilla güçleri 1 bekiçiyi öldürdüler.
■ Bitlis'e bağlı Hizan ilçesi Şiriz (Avsar) köyü jandarma karakoluna gerillalar baskın düzenlediler. Baskında karakol tamamen imha olursa, ölü ve yaralı sayısı hakkında kesin bilgi edinilemedi.

15 Temmuz 1993

■ Diyarbakır E-Tipi Cezaevi'nde 14 Temmuz 1982 tarihinde girdikleri ölümlü ortamda şehit düşen **Kemal PİR, M. Hayri DURMUS, Kemal YILMAZ, Ali ÇİÇEK**, ölümlerini o gün eyleminin 11. yıldönümünde Adana'da kepenkler kapatılarak, sokaklarda a-

gerillalar 6 korucuyu rehin aldılar. Daha sonra 4 korucu serbest bırakıldı.

■ Van'ın Çaldıran ilçesi Geltzek köyüne yönelik gerillalar tarafından yapılan baskında 11 korucubaşı toplam 9 korucu rehin alındı.
■ Diyarbakır-Bağlar semtinde 2 ayrı yere molotof atıldı.
■ Silvan'da 5 işyeri gerillalar tarafından tarandı.

■ Diyarbakır merkezinde devriye gizen bir polis otosunun taranması sonucu 3 polis yaralandı.

16 Temmuz 1993

■ Mardin'in Dargeçit ilçesinde koruculara yönelik düzenlenen şoförler kontak protestosu.
■ Çukurca Serê Sevê Tepesi'nde gerillaların döşediği mayına çarpan düşman birliklerinden 1 astsubay, 1 çavuş ve 1 onbaşı öldü, 3 asker de yaralandı.

la güçlerince pusulaştırılması sonucu 14 düşman askeri öldürüldü, 16 düşman askeri de yaralandı.

20 Temmuz 1993

■ Ağrı'nın Taşlıçay ilçesinde subay lojmanlarına gerilla birliklerince yapılan baskında 1 astsubay ve 5 asker öldürüldü. Lojmanlarda ağır hasar meydana geldi.

■ Diyadin'in Koço köyünde bulunan düşman karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 10 asker öldürüldü. Karakolda önemli tahribat meydana geldi. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

■ Ergani Petrol Pompalama Tesisi gerilla güçlerince basıldı. Tesiste büyük hasar meydana geldi. 2 adet G-3 silahına ve 1 tabancaya el konuldu.

■ Şırnak'a bağlı Uludere ilçesi Hilal kasabasında Abdurrahman Bilgin'e ait eve kimliği belirsiz kişilerle dü-

TC özel savaşının bitmesini ...

Baştarafı 5. sayfa

dar aydın katledilmesi, 'Aman bir daha gitmeyin, halka sahip çıkmayın, devlete tapınalın polisler bir adım atmayın. Özgürlük mücadelesinin karşılığı çok ağırdır, fazla ilerleye gitmeyelim' anlayışını geliştirmek ve böylece her zaman olduğu gibi, aydınların devletin sığınağına çekip, onları istediği gibi kullanmak istemektedirler. Bu katliamlar diğer bir amacı da budur. Yani aydınların son zamanlarda artan etkinliğini frenlemek ve tekrar devlete bağlamak ve esasta da dedikleri gibi, Kürdistan'daki katliamları ortbas etmek, dünya kamuoyunu Kürdistan'a bu katliamlar nedeniyle yönünlaşacaklığını böyle sahte gündemlerle ve gerçekleştirdikleri katliamlarla çarpıtıyorlar...

Burada Aydınlık gazetesi ve Aziz Nesin'in açıklamalarına yönelik de bir iki noktaya değinmek gerekir. Aziz Nesin'in zaman zaman, insanlarını dini inançlarına yönelik tahrik ettiği açıklamalarda bulunması oldukça dikkat çekicidir. "Ben ateistim, peygamberi ve Kuran'ı tanımam" vs. türden düşüncelerini zaman zaman vurgulaması, hem de en can alıcı sorunların gündemi ısgal ettiği dönemlerde bu tür açıklamalarda bulunması ve basının da çarpıtıyaya yönelmesi bu tür provokatif ortama zemin sunuyor. Aziz Nesin ve yandaşları ateist olabilirler, Kürdistan ve İslam'lı benimsenemeyebilirler. Bu onların düşünceleridir. Ancak bu durum, halkın düşünce ve inançlarını rencide edici, gerçekleri çok sekte bir yaklaşımla değerlendirmeye hakkını kendilerine veremez. Aydınlar düşüncesinin, İslam dünyası ve bütün Müslümanlar tarafından tepkile karşılanan Şeytan Ayetleri adlı kitabı, düşünce özgürlüğü adı altında yayınlatarak tali sorunlara ugratması, önemden temel sorunları üzerindeki durmasını doğru bir yaklaşım değildir. Kaldı ki Salman Rüşdü, basına verdiği demeçte, "Ben kitabımın yayınlanmasına izin vermedim. İran rejimi nasılı ki kitabımı kendi potansiyel amacı için kullanmışsa, benim kitabımı izinsiz yayınlayanlar da provokatif amaçlarını hayata geçirmek için kullanmışlardır" diyor. Kendi kitabının yayınlanma hakkını vermemeyen bir yazarın yitirdiği ısrarla yayınlatmak niye? Yayınlamayı gerektirecek o kadar ciddi bir durum da söz konusu değildir.

Bu noktada şunu da vurgulamak gerekir ki, bugüne kadar Türkiye devrimcileri, ilerici ve aydınları, din sorununa doğru ve çözümlü bir yaklaşım gösteremediler. Halkın önemli bir potansiyelinin din etkisi altında olduğu bilinmektedir. Bu kesimlere yönelik doğru bir politik tutum belirlenmemiş, dine çok sekteye kalkışmış onları, bu kesimler dışına itmiştir. Öyle ki Türkiye'de devrimcilik, marksistlik nerdeyse Alevislerle sınırlı tutulmuştur. Bu da, Türkiye devrimcilerinin ve aydınlarının ciddi düzeydeki bir yetersizliği olarak ortaya çıkıyor. Aydınlık gazetesinin bu yetersizliğe düşmemesi, artık doğru bir yaklaşıma soruna yönelmesi, halkın inanç ve düşüncelerini istismar edecek yaklaşımlardan uzak durması önemli ve gereklidir. Bu, bütün devrimciler, aydınlar, demokratlar için geçerli olan bir tutumdur. Yine, mademki Pir Sultan Abdal Şö-

lenleri gerçekleştirecek, o zaman burada tedbir alınması gerektirir. Kuşkusuz Pir Sultan Abdal Şölenleri her yıl yapılmaktadır ve bugüne kadar da ciddi bir sorun da ortaya çıkmış değildir. Ama yine de, Refah Partisi ve MHP örgütlenmesinin güç olduğu bir anda tedbirlerin geliştirilmesi gerektirir. Bu tedbirler ciddi bir tarzda geliştirilmesi ve katliamların gerek aydın, halk ozanı, sanatçı ve öğrenci katledildi.

Katliamların çıkarılması gereken sonuçlar vardır. Bu sonuçları doğru irdelemek ve devrim mücadelesine sahip çıkmak önümüzde duran en ciddi görevdir. Katliamlarda yaşamını yitirenlere verilen en iyi karşılık da budur. Katliamların çıkarılması gereken sonuçlar somut ve net değerlendiren Abdullah ÖCALAN yolbaşın açıklamalarının bir bölümü, buraya aktararak konumuzu noktaltıyoruz:

"... Dini kendi karşı-devrimci emelleri için kullanırların doğru tanımak gerekir. Kendi iğrenç sınıf çıkarlarını din perdesi altında kim gizlemek istiyor? Bunları görmek, devletin ve hükümetin bu konuda yaklaşımlarını anlamak ve görmek gerekir. Sözde laik olan devlet, aslında dini nasıl kullanıyor? Heme dine ilgisiz olmalıydı. Yine laikle olmalıydı. Haldede laikliği nasıl kullanmak istiyor?

Dolayısıyla devlet, hükümet, kemalizm, laikliğe sahip çıkıyor. Hem kemalizme sahip çıkıyor, hem devlet için anti-kemalist çevrelere güya yaratılmak isteniyor. Bütün bunlar demagogidir. Bu demagogi yönlere iyi kavramak gerekir. Bunun yanında aleviliğin tarih boyunca direnişçiliğini, yine Kürt-Alevi iç içeliğini ve ulusal kurtuluş mücadelesinin bunu en anlamlı biçimde birleştirdiği çok iyi görmek gerekir. Öte yandan ilerici/çevre devrimciliğini, sosyalizmin, Kürt-Alevi olgusuyula ancak hayat bulacağını, yaşama geçebileceğini iyi görmek gerekir. Bu konuda birlikteliği iyi birleştirecek halkların mücadelesi birlikteliğine ulaşmak, bu temelde bir gerçekliği ısrarla vurgulamak, hem iyi anlaşılacak ve hem de gerçekleri çok iyi yerine getirecek durumdur. Bunlar önemli bazı gerçeklerdir.

Ayrıca PKK'ye dayatılan katliamların niteliğini asla göz ardı etmemek, PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşını, Kürdistan'daki büyük altüst oluşu çok iyi değerlendirmek gerekir. Bu arada katliamları, Kürdistan'ı boğaltma çabalarını, Ermeni katliamları bile geride bırakan yaklaşımları ve bu konuda temel görevleri bir an bile göz ardı etmemek gerekir. Şahte demokratik, laiklik yaklaşımlarını çok iyi görmek, bu konuda kavramlara doğru içerik ka-

zandırmak kadar, mücadele içinde sahip oldukları yere göre yaklaşım göstermek gerekir. Eğer bütün bu konularda doğrular yakalanır, yanlışlar, demagogiler, her türlü sapmalar boşa çıkarılırsa, devrimci görevlerimizize doğru yaklaşımsız oluruz. Ve bu temelde halklarımız dayatılan provokasyonları, katliamları boşa çı-

karmış oluruz. Böylece halklarımızın gündemine eşitliği, özgürlüğü esas alan birliktelikler, devrimci savaşım ve onun zaferi sığdırılmış olur..."

Sivas Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin ve Kürdistan dağlarında katledilenlerin anısını yaşatmaçımız; belirtiyor, onların birer devrim şehidi olarak anıyoruz.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlık ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerimizin sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanıtılma yeterisiz kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya gecikmeli olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetelerde yer verilebiliriz. Elbette kahraman şehitlerimizin buna layık değildir, her biri ne kadar tantılsa yine de azdır. Savaşın бүтүмүсү sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluk gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanyanlarını; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, an vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

Kurtuluş ordumuz ARGK bütün Kürdistan'da vuruyor ve kazanıyor

Baştarafı 20. sayfa

lik) ve Darakol köylerini basan düşman güçleri köyüleri işkenceden çekildikten sonra evleri ateşe verdiler.

■ Silvan'da Mehmet Erze ve İsa Bozan adlı bekçiler kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.

■ Silvan'ın Gilgilo köyünü basan kimliği belirsiz kişiler **Behçet Aşıcı (45)** adlı köylüyü öldürdüler.

■ Batman'da 3 kişi uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaralandı.

■ Siirt'in Şivan ilçesine bağlı Xarê, Beytêrin ve Mudur köyleri arasında gerilla güçleriyle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 TC askeri, 2 korucu öldürüldü, 6 asker yaralandı.

■ Çarşamba 3 gerilla da şehit düştü. ■ Gerilla güçlerinin Şemdinlil'in Çatalca köyü yakınlarındaki Durak jandarma karakoluna düzenledikleri baskında 1 düşman askeri öldürüldü, 3 gerilla da şehit düştü.

■ Ağrı'nın Eleşkirt ilçesine bağlı Çatalpaşa korucu köyüne yönelik gerilla güçlerinin düzenledikleri baskında 11 köy muhtar 3 korucu öldü-

rüldü, 1 korucu yaralandı.

■ Elazığ-Tatvan seferini yapan bir yolcu treninin Genç ilçesi Suveren karakolu civarında gerillaların düzenlediği mayına çarpması sonucu 2 düşman askeri öldü, 2 asker ve 1 sivil yaralandı.

■ Silvan'a bağlı Bayrakbaşı köyünde korucu evini basan gerilla güçleri 1 işbirlikçiyi cezalandırdılar, 3 korucu yakını da rehin aldılar.

■ Silvan'da Boşat köyü korucuları Çiğil köyünü basarak 2 köylüyü öldürdüler, ekinleri ateşe verdiler.

■ Solhan ilçesine bağlı Tutel korucu köyünü basan gerillalar 2 korucu evini ateşe verdiler, korucu hayvanlarına el koydular.

■ Şemdinlil'in Sisê köyü kırsalında gerilla pususuna düşen düşman birliğinden 24 asker öldürüldü, 1 adet 5'lik top gerillaların eline geçti, 3 gerilla eylemde şehit düştü.

■ Bagok dağında meydana gelen çatışmada 4 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı. Şehit düşen gerillaların isimleri şöyle: **Mazlum** (Nusaybini, 1993'te katıldı), **Kemal**

(Bismilli, 1992'de katıldı), **Lokman** (Kürtalari, 1993'te katıldı), **Diwar** (Nusaybini, 1993'te katıldı).

■ Suruç'ta E-24 karayolu üzerinde bulunan bir benzinistasyonu gerillalar tarafından ateşe verildi. Ayrıca 1 adet 14'lük tabanca ve 8 milyon TL'ye el konuldu.

■ Suruç ilçe merkezinde DYP ilçe binası ateşe verildi.

■ Bingöl'e bağlı Dere Kur köyü köyünün gerilla güçleri tarafından basılması sonucu 3 korucu yakını rehin alındı, 1 tabanca, 50 tabanca mermisine, 20 kalesnikof mermisine, 20 mazer mermisine, 1 radyo ve 1 teybe el konuldu.

■ Çaldıran'ın Egekümte korucu köyünü basan gerilla güçleri koruculara ait 8 evi ateşe verdiler.

25 Temmuz 1993

■ Derik'in Pınarak köyü yakınlarında **Şehmus Çoban** ve **Hüseyin Kaya** adlı kişiler korucular tarafından öldürüldü.

■ Tatvan-Reşadiye arasında bulunan Birik karakoluna yönelik gerilla güçlerinin düzenlediği baskında 24 TC askeri öldürüldü, 14 asker de yaralandı.

■ Diyarbakır'da **Sedat Çelik (21)** **Abdullah Sapan** adlı yurtseverler kontrol elemanlarına silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

■ Urfa'nın Siverek ilçesine bağlı Karakoyun köyüne baskın düzenleyen kontra elemanları **Mehmet Suari**, **Ahmet Suari**, **Ebubekir Suari** ve **Izzettin Delen** adlı köylüleri öldürdüler, 3 köylüyü de yaraladılar.

Abdullah ÖCALAN

PKK'ye dayatılan tasfiyecilik ve

TASFİYECİLİĞİN TASFİYESİ

Weşanên Serxwebûn 60

ÇIKTI!

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:.....
Adres:.....

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30

Almanya dışı:

DM 32

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58

Almanya dışı:

DM 62

Abone hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 31 13

50471 Köln

Not: Bu fişi doldurarak ödeme mabzuku ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalayınız.

V.i.S.d.P:

Ayşe Engizek
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Yazışma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A.\$

30.00 S.

90.00 bfr.

16.00 dkr.

14.00 ffr.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

İspanya

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

16.00 skr.

4.00 sfr.

16.00 nkr.

Komple devrimcilik, komple kişilik ister

Baştarafı 24. sayfa

kötü bir yetişme tarzıdır. "Nereden başlanmalı" ve sizi "nasıl yaşatmalı" sorularına hep karşılık bulmaya çal-

"...Kendinizi ilişkin yaklaşımlarınız, "mükemmel", "dokunulamaz", "sarsılamaz" biçimindedir. Sanırım çoğu arkadaş yeni gelmiştir. Fakat burada mesele tüm partidir ve inançtır. Mesele dürtüst olup olmama ve zorluklara katlanıp katlanmama da değil; nereye ve nasıl yaşama, görevlere nasıl karşıla, tavır almalı ve her türlü soruna nasıl yaklaşım gösterilmeli meselesidir..."

şıyor. Fakat yine de yetmiyor. Bir yaşıntıdır kurmuş olduğunuz. Buna göre, "nasıl yaşama" sorusuna dahi heniz yanıt vermemişsiniz. Bu sorunun cevabı bizim için köklü bir sorun. Nitekim bizim yaşama sorusuna yanıt vermemektedir. Ve bu da, yaşama karşı işlenen büyük sapkin-

Askeri kişilik; kendini bütüne, yürütme ve hedefi biçme gücü veren kişiliktir

Sizi nasıl düzeltelim? Kendine sevdamıza bu kadar güçlü olduk-tan sonra... Fazlaca kendinize düş-künlünüz. Bu kişilikte, devrimci doğ-rultuya hükmetmemiz çok zordur. Düzenin emrine girer, kurnazlık ya-zır -bu PKK düzeni de olabilir- kendini götürmek eski kişiliktir; za-fere de götürmez. Bir yıl önce ne işek şimdi de o denli olmaya çö-tür. Karagahlarla konuşuyor. Ça-baları var. Buna rağmen çok zor yalıyorlar. Siz işe halen devrimci cid-diyete alışmışsınız. Kişilikleriniz bir bebek kişiliği gibi ve bu da çok kötü. Sizi ürtükletme istemiyor ama, tam askeri düzene girmez olsaydı, sizi böyle tuttu yorgunluk gereke-çektir. Başınızda saç bile kalmazdı; çekip almak gerekecekti. Ama o za-man da yere düşerdi. Biz de bir şey yapamazdık. Kişilikleriniz zaten yıkılmak üzere. Emri anlamamız, ken-dini hazırlamamız; bunun için ağlar-sızlar duruyor. Dayanma ve direnme gücü bazı yönlere güçlü ama, be-nim dediğim anlamda zayıf. Bir tara-fınız sıvrılmış, buna karşılık on tara-fınız dümsüştür. Bir taralinız sıvrıl-mesi bazen zararlıdır. Komple dev-rimcilik işe, komple kişilik ister. Gü-çe götürüyor, niye bizi den çok işle-gü komutanlar ve komple kişilikler içe-riyor? Fırsat ve olanaklarımız içe-rinde uzuc yormak egemen yan olmuştur. Bu duruma getirilmiş ama, şimdi bakıyoruz ki, ben bir gün ken-di başına bıraksam döktürülür. Zaten birbirine girmez ve kendilerini koy-vermeye hazır insanlar. Bunun için zaten düşman iddiazına değer ver-iyor. Düşman, "Bir kişinin cabala-nyla zorbela ayakta duruyorluk, yok-sa dağılır" diye. O yüzden de, hiç-bir hak vermez istemiyor. Bu biraz da sizin zayıflığınızdan kaynaklan-yor. Savaşçılık çok güçlü olsaydı,

lğa dayanıyor.

Kendi yaşam pratliğimiz, yedi yaşından şimdiki kadar, başarmaya çalıştığımız emtel husus, "nasıl yaşama" sorusuna verdiğimiz kap-samlı cevaplardan geçer. "Nasıl ya-sama" sorusuna güçlü yanıtlar ye-tiştiriyor. Sizin içinde, yedi yaşın-dan şimdiye kadar, ne verilişmiş onu alıp kabul etmişsiniz. Bu, size yaşam diye ne sunulmuş, onu kab-ül etmenizden, esas almanızdan ve onun üzerine yeni hayaller, yeni rü-yaları, yeni çabalarla devam eden-i-mizden kaynaklanıyor. Kendinize kabul ettirilmiş yaşam ölçüleriniz var, zorlanıyorsunuz. Ayrıca vur-muyorsunuz, kırmıyorsunuz. Zaaf-ıman etkisiyle, bunların gücüne, "bir gün daha böyle gitsin, biraz daha böyle gitsin" diyerek, sürüklenip gi-diyorsunuz.

Devrimleşmemizin temel ne-denlerinden biri de, yaşama karşı-bölgesi bir yaklaşımınız olmasdır. Bu fakat doğru değerlendirilmez teme-linde devrimci kararlar alıyor. fakat yaşam sekinlik çok berbat ol-duğu için bu kararları karıştıyama-yoruz. Bizim en büyük kişiliğimiz, sıvasıyla ve askeri ordulaşmadır diyoruz. Çok şey hazırdır, fakat sonra bakıyoruz, son derece kö-türüm! Bir inşa adı altında bozma-ya. Hem de iyiyetlice yapıyor. Bu hamacla bir çaba biçimidir. Bunda ısrar etmek demek, o çokça geçerli olan, "biz adam olmayız", "inşa ede-meyiz" anlamına gelir. Bunu da ka-bül etmemiz halinde kaybederiz ve-ya her şey boşta gider.

düşman çoktan dize gelmiş olurdu.

Yeterliğe ulaşmaktan bahse-diyorum. Öğrenmiş olduğunuz pek çok husus ancak yeteri bir kişilikle anlam ifade ederler. Bir de çok kötü bir durum oluştu. Bu değerlendiril-me-lerden bir şeyler öğreniyorsunuz ama, gittiniz yerde çok kötüye ulaş-ıyorsunuz. Bazen birçok öğümüz hastalığın daha da derinleşti-mesi malmaze olarak sunuyor. Hal-buki buradaki uygun zemimde mil-litan sorumluluk gerektiriyor gibi kav-ransaydı, yalnız şimdi değil, buna göre çok önceden bazı temel ihtiyaçları giderirdiler. Koşullar ve imkanlar bu na uygundu, ama görevlerin üzerine bu kadar yalnızla mümkün olmaz-dır. Bunun sebebi kim, nedenleri ne-dir? Neden ısrarla hastalıklı tipler geliyiyor. Biz bunu hak ettik mi? Bu mümkün değil. Tamam, çok kötü değilsiniz, her iyiyetlisiniz, ama bütün bunlar durum kurtarıyor, yaşamı kurtarıyor. Duruma karşı-laşma şekilleri farklı. Eksiklikler asıla-bilir, fakat sizin sandığınız gibi değil. Biz doğru temelde katkı sunmak için çalışıyoruz. Söz vermişiz biraz bu gerçekleri karşılayabilmelidir.

Kendinize ilişkin yaklaşımlarınız, "mükemmel", "dokunulamaz", "sarsılamaz" biçimindedir. Sanırım çoğu arkadaş yeni gelmiştir. Fakat burada mesele tüm partidir ve inançtır. Me-sele dürtüst olup olmama ve zor-luklara katlanıp katlanmama da değil; nereye ve nasıl yaşama, görevlere nasıl karşıla tavrı almalı ve her türlü soruna nasıl yaklaşım gösterilmeli meselesidir. Bu arada kişilik son derece hazırlıklı tutma ve nereye ne yapılırsa sorusuna tam cevap verile-bir düzyete getirilmez. Sizi bu bir mil-litan haline gelmedikçe hata yapar-sınız, gittiğiniz her yerde yetmez bir yaklaşım içinde bulunursunuz. Çün-

kü savaş durumunu yaşıyoruz. Ço-ğunlukla da fiziksel ihmaly oluyor. Fakat çoğunuz bu geçerin farkında bile değilsiniz. Aslında hatalar siz-den kaynaklanıyor. Dedim gibi, adim-ları tam derinliğine atmadığınız için bu böyle oluyor. Sonra da, "vey neden böyle oluyor" diye yakınıyorsunuz. Ama sen savaş geçergini anlamadın, savaş geçerginin gereklerine göre adım atmadın ve bu sonuç doğdu.

Şimdi bunu önlemli diyoruz.

Kişilik kontrol edilmezse, dehşetli sonuçlara götürür

Şimdi başka sorunlar da tar-ışılabilir. Ben hep buna yönelme gereğini duyuyorum. Bir sıyasi duru-ma karşılık vermek, daha oldukça belirlenmiş taktik hedeflere yönel-mekle komple kişilik ister. Böyle ol-mayınca şimdiki kadarki durumlar tekrarlanır. Bütün alanlarda kişilik kesinlikle kontrol edilmezse, günü-müz koşullarında dehşetli, kaybedi-ci sonuçlara rahatlıkla götürülebilir. Yani kişilik şey öldükten sonra on-dan her şey beklenir. Bu nedenle kişiliklere göz-kulak oluyoruz.

Gelinen düzyete bakıldığında; or-du kurulumlaşması, parti kurulumlaş-ması, tersine alışlagelmiş bireysel tarz egemen olmuştur. Hem de bu kendisini, en acemi bir şekilde, her türlü genlikle, sapsarlarla yaşatacak tarzda sürdürüyor. Baştan beri, eğer alınan bir görev varsa, en azından fazla hata yapmadan işleri yoluna sokarlar diyoruz. Fakat gelinen aşama, savaş gerçekliği bunun böyle olduğunu gösterdi. Bunun nedenlerini kapsamlı anlamaya ve çare bulmaya çalışıyoruz. Bir Kurt kişiliğinin açığa çıkarılması ve mü-mküne yaşatılması ancak böyle ola-bilir. Söz veriyorsunuz, ama bu sözü-nize bağlılığı ve başarma azminizi zayıf görüyoruz. İyiyetlisiniz ama zavalısiniz. Sözüünüzü hayata geçi-recek güçte değilsiniz. Güç yeter-sizliğiniz var, kişilik yeter-sizliğiniz var. Sizi nasli yeniden doğru ya-şama yoluna sokmalıyız? PKK yapısı, bazı yeni adımlar atarken, bu sorulara cevap vermek zorunda kalıyor. Ben yanlış düşünürsam, doğrusunu orta-ya koymalısın. Benim iddiazımın çok ağır olabilir. Tartışmaya da su-nur. Zaten iddiazlarımız güçlülüğü söz konusu olmasaydı, durum daha farklı olurdu.

Sonuçta götürülen cabaları tüm gü-cümle sürükleyen olur. Bu doğrul-tuyu, bu çizgiyi yürüten iyi gelişmeler bu çabalar sonucudur. Çoğunuzun içinde bulunduğunuz durum ise, de-ğerler değer katma değil, değerleri kemirmekdir. Gelen savaş, gelişen militanlık ister. Militanlık düzyetin, belki beş yıl önce çok iyi iş yapardı, on yıl önce mükemmeldi, fakat yeni süreçte göre çok yetersiz. Sürece cevap veren militan ve hatta sonra-sıya yeterli olan militan geliyiyor. Çok açık ki, bu bilgi üzerine ka-patacak militan lazım. İşte onun ne-denini nasıllı bulmaya buluyoruz.

Kendimize sorulam ve yaptını tam verelim. Kendinizi, benden daha fazla feda etmek istiyorsunuz. O zaman bu işe yanıtınız tam olsun. Durum-buz çok mu kötü, iflah olsun bir du-rumda mısınız, biliyoruz. Gerçekten çok kötüsünüz, tedavî etme-lyiz. İnsanlar bu kadar ruhsal olma-mal. "Benden adam olma" deme-meli. Biz bunu da tersine çeviren ve ıspatlayan bir harekettir. Eğitimle adıklarınız acaba bu dediklerimiz karşı-layabilir mi? Biz daha sonuç alı-yamıyız için ne yapabiliriz? Ne zayıflık-larınız ve hastalıklarınız varsa söy-leyin. Sizden de adam çıkısın. Size

Eğitim derslerinin temel amacı bu-dur. Öyleyim ve öyle yola çıkalım.

Bu ne kadar algılandı bilemiyo-rum. Askeri kişilik, bu temelde dev-rimci tarzda kendini büyütme, yürüt-me ve hedefi biçme gücü veren kişiliktir. PKK'nın bütün alanları sa-vaş alanları olarak değerlendirilme-li-dir. Biz her alanda bu kişilikle yü-rüyeceğiz. Onu başarmak yetenek-leri kendimize yaratacağız. Mevcut olanla yetinmeyiz. Yetinsek kaybe-diriz. Bu ise kendinizi, özellikle bey-ninizi çok verdiginizi sanıyama gö-türmesin sizi. Aslında bu iş için bey-ninizi daha çalıştırmamızdır. Ben-

ce beyniniz bu işlere kapalı. Gele-neksel yaşam tarzı sizi uyusukluğa çevirmiştir. Kendinize saygınız var-sa, bu durum aşmamız zorundadır. En önemli devrimci gelişme budur. Olaylar ve sorunlar karşısında sizi ba-saramaz bulmaya getiren durumu sa-ğınız mı, bunu yerle bir ettiniz mi, bilin ki en büyük çabayı sergilemiş, en önemli olana ulaşmışsınız. Kendinizi bu temelde kararlaştırmalısın. So-nucu böyle aldınız, sağa-sola, şuraya-buraya yüklenin; her alanda göre-yüsten. Tabii kendinizi böyle aşamaya getirmişseniz bu olmalı. Gerçeklik de budur.

güvenmeliyiz ve yola, çizgiye sok-mada başarılı olmalıyız. Yani, adam olmakta ısrarlı olmalıyız. Yüzeysel ve kendini aldatma biçimindeki bir duruma savaş cephelelerine gitme-mesiniz, yazık olur. Hiç olmazsa yar-yarıya başlarız. Önem her zaman var. Düşman da, zaten sizi rahat bi-rakmaz. Düşmanlar her boydan sava-şına başarıya götürülebilir. Bu yedirir de, ıçırır de, yaştır da, umutlandır da, gururlandır da... Niye bunu tercih etmeyelim! Kişiliğiniz niye bunu bar-sarmıyor? Ne engel var? Hangi vaz-gelime çıkıyoruz var? Aşmayacağı-nız ne gerilginiz var? Sanmıyorum.

"...Çok köklü bir dönüşüme inanın; ki biz inanıyoruz. Sahte yaşam tutkularını ezdik. Biraz da fetihçi olun, tuttuğunuz koparan olun. Sanki tırnaklarınızı sökmüşler; hepinizin durumu adeta tırnakları sökülmişler durumu gibi. Tabii tırnaklarınızı partiyeye değil, düşmana geçirin. Biz demiyoruz İstanbul'u fethedin; bizim sizden istediğimizi, kendinizi fethedin..."

Halk evladına düşmek yakışmaz

Son yıllarda gelişen bir hastalık da, düşmandan almadığınız parti-den alma biçiminde ortaya çıkıyor. Bu da, gerçekten tehlikeli bir durum ve buna iyi parmak basmak gere-kiyor. Zorbela bir araya getirdiğimiz savaş ve devrimci yaşam olanakları-nı bireysel yaşam imkanlarına çevir-mek istiyorsunuz. En tehlikeli de-bu. Buna yıldır ben bu olanaklar, siz daha iyi savasmasını diye hazırla-dım. Fakat siz ne yapıyorsunuz! En amansız anlarda, tarihi rollerin oynanması gereken yerlerde yan gelip yatıyorsunuz. Örneğin bir karagah, en tarihi rolünü oynamak, başarmak ve ordulaşmayı sağlamak durumun-da olan bir yer. Fakat durum ne, on-lar ne illi uğraşılıyor.

Kişilikleriniz savaşta göre forma-syon kazanmanız; savaşta aç değil, tam tersine uzuc yaşama aç. Aslında bundan kaçınıyorsunuz. Zindan ç-kişilerde bunu biraz daha yakından gördük. Özellikle bizlere yaşama de-ğil ucuz bir yaşama göre dikiyorlar. Belki yaşama susamışsınız. Ama bu çok yanlış. Bu yaklaşım böyeleri için dü-zene kul-köle olma götürüyor. Oysa ş-u anda biz, sadece savaşla doyulabili-riz. "Bugünü de kurtardın" felsefesi nereye götürmüştür? Çok basit bir tatmin olma götürüyor ancak. Ve hele de bu partinin değerleriyse,

öyle vazgeçemeyeceğiniz hazinele-riniz olsun. Hayır, her tarafınız sö-kük-dökük içinde, bitmiş. Öyle sev-dalancılacak çok az şeyiniz var. Fet-hedilecek şeyler daha fazla. Biz her şeyi fethetmekle kazandık.

Türklere bakalım, Türk egemen-lerine bakalım. Anadolu'ya geldikle-rinde işne ucu demir bir şeyleri bile-yoktu; bir taraları, bir köyleri ve bir şehirleri yoktu. Ama şimdi, Anado-lu'da her şey Türk egemenlerindir. Bunu nasli yaptılar? Önce akincılar-la girdiler. Bizim bir şeyler yapmak için beldelediklerimiz Çaldıran da, Ma-lazgirt'i onlar en büyük savaşları verdiler, önce buraları fethettiler, daha sonra İstanbul'u fethettiler. Her şey onları. Fakat sizin bir şeyiniz var mı? Bir işiniz bile yok, iş bile bulamı-yorsunuz. Hastalıkları bir kişiliğiniz-den başka hiçbir şeyiniz yok. Bu da gerçek. Onun için diyoruz ki, neyi beleyeceğimiz! Hiç olmazsa size, yaşamınızı fethetmek gibi bir rol düş-mekle, öyleyse fethedin! O kadar insan işsiz olduğu suçlularla yığılmış diyoruz. İnsan bu tabloya bakal-ın ve dehşete kapılır. Buna nasli tah-hammül ediyorsunuz? Nasli böyle yaşıyorsunuz? Dehşete karşılan-ması gereken duruma, soğuk su iç-er gibi bakıp gidiyorsunuz. Tabii, böyeleri sorumluluk sahibi olmaz.

İşte siz, burada kaybediyorsunuz. Amansız olmanız gereken yerde, mutlak fethedilmesi gereken yerde orlak bile olamıyorsunuz. Bedavadan elinize kim ne verir? Bir isteyin ba-kalım, size bir şey veriyorlar mı? Ö-yüyle, fethetmek zorundasınız.

çok konuşuyor. Maalesef ş-u anda durum. "Düşmandan koparak yaşarız" biçiminde değil, "partimiz-den bir şeyler koparak yaşayacağı-z" diyorlar.

Hikaye şimdi bu. Tehlikeli bir hi-çkaye. Hepsini de, "en iyi partilicilik bu-dur" biçiminde yapıyor. Benden da-ha fazla da kendine layık görüyor. Bu değerlerle böyle yaşamız. E-ğer komuta diyorsanız komuta dü-zeyi yok; yine teori ve tecrübe düzeyi de yok. Ben bunun böyle olmadığını her bakımdan ıspatlayabilirim. E-ğer gerçekten PKK ileleşme ve komutan-laşma diyorsanız, bizim söyledikleri-mizden mutlak sonuç çıkaracak-sınız. Yani ikizliyi önümüze gerek yok. Yapamıyoruz alçağ gönüllüğe itir-af da edebilirsiniz. Ama "varım, bir şeyler yapabiliriz" diyorsanız, bu sözüniye de samimiyetiniz, bir-birini aldatmayalım. Çeşitli yetenek-ler, olanaklar, sorumluluklar var, kullana-biliyorsunuz. Halbuki tam tersi olma-lydı. Çok sınırlı olanakları kapı, on-ları on kat üretmek gerekiyordu, doğru tutum buduydu. Bana bir verildi-mi, onu kisa bir sürede on yaparım. Benim için yapmıyorsunuz. Yani dev-rimcilik diye bellediniz, kendinize yaklaştırdığınız militanlık için bu böy-leler. E-ğer böyleseniz militan olabi-rirsiniz; partinin bir temsilcisi veya

bir görevlisi olabilirsiniz. Aksi halde yalan olur, aldatma olur. Sıradan, basit bir savasçılık da bu amaç çerçevesinde yürür.

Bu savaşta böyle hükmetmeliyiz. Ben daha fazla açmak istemiyorum.

“...Standart olmaktan, dolayısıyla düzenin kalıplarından kurtulmayı sununuz. Bu nedenle çok çarpıksınız. Yüreğinizde de büyüklük yok. Eylemiyle ve diliyle ses verenler kendilerini pek dinletmediler. Nektim bir orkestra gibi değil, sıvrısinek gibi ses çıkarıyorsunuz. Benim gözlemim, izlenimim böyledir. Yeni sesleriniz, sıvrısineklerin saldırısını, hücumunu anımsatıyor: Kulakları tırmalayan rahatsız edici bir ses...”

Aslında çok yönlü açılabiliriz, ama özü konulmuştur. Askerleşiyorsunuz, siyasetleşiyorsunuz, düşünce ve ideolojide bir seviye kazanıyorsunuz. Bunlar, bu çerçevede olur. Burada her şey altüst olur, tepelekle olur. Doğru hedefle, doğru yürüyüşle yeniden kim kazanırsa, o yürür gider. Bunu böyle anlayacaksınız. Gençsiniz, fazla yorulmamışsınız.

Bu temelde başarmak en iyisidir. Burada 13 yılını tamamladım. Döne dolaşa yine aynı şeyi tekrarlamak zorunda kalıyordum. Hiç kimse bana, “kendini böyle çalıştır, böyle yürüt” demedi. Bana emir-buyruk verilmedi, imkan fırsat da verilmedi. Düşündüm, buluşturdum, bir araya getirdim, yaptım, eğittim ve yürüttüm. Oysa sizin için her şey hazır. Hedefler de belirlenmiştir. Buna rağmen “yürüyeceğim” diyorsanız, bunu nasıl kabul edebilirsiniz? Peki ya sizlere

sırdan başla derseneydi ne yapardınız? Veya halkın bir evladı olarak, herhangi bir sahada tarihi bir sonuç al derseneydi ne yapardınız? Abilecek miydiniz, yoksa daha iki adım atmadan düşecek miydiniz; halk ev-

ladına düşmek yakışır mı? Biz bu kadar amansızlıklarda başarıldığımızı göre, biraz dürtüst yaklaşırsanız, partimizin bu politikasına söylediğim çerçevede biraz dikkat ederseniz kesinlikle benden fazlasını başarabilirsiniz. Sormak gerekiyor, bırakalım benden fazlasını yapmayı, benim yaptıklarımı ısrarla bozmakla nereye varırsınız? Size böyle bozma işini, geriletme işini kim verdi? Hiç olmazsa kendinizi sağlama alın.

Görüyorsunuz ki, durumlarınız çok dikkat çekici ve onu mutlaka düzeltmek istiyorum. Önderlik hatının ve yaşamının nasıl olması gerektiğine dair doğru cevap vermek, savaş cephesinde hedefleri parça parça düşürmekle mümkündür. Önderlik hatına ve yaşama da ancak böyle bakılabilir. Bunun dışındaki her yol sahtedir, her pratik sapmadır. Dediklerim sanırım anlaşılıyordur.

Fetihçi olun, tuttuğunu koparan olun

Sizde bu güç yoksa görev istemeyin. Çünkü görev istemek çok önemli. Her şey size bağlı. Çok köklü bir dönüşüm inanır, ki biz inanıyoruz. Sahte yaşam tutkularını ezdik. Biraz da fetihçi olun, tuttuğunu koparıyor olun. Sanki tırnaklarınızı sokmuşlar; hepinizin zırmın adeta tırnakları sökülmişlerin durumu gibi. Tabii tırnaklarınızı partide değil düşmana geçirin. Biz demeyorduk İslam'ın fethedin, bizim sizden istediğimiz, kendinizi fethedin. Bu da yer. Siz devrimciniz, aslında fetihçisiniz. Görevi için. Kendi yakın çevresini fethedemeyeniler bile var. Kendi arkadaşını bile kazanamayan adam partililerin bahsedebilir mi? Kendini o kadar ki zayıf kılmışsınız. Neden geldi bu kadar zayıf, anlamadım. Niye bu kadar düşmüşsünüz. Kendini bile yürütemez kadar zayıf bir kişilik...

En gelişkin olanları bile serbest bırakıyor, hata işliyorlar. Demek ki, çok tehlikeli. Eğer her biriniz bu dürmaları aşamazsanız, unutmayın ki bir daha elinize bu fırsat geçmez. Tepe-tala glideriz, yazık olur. Bir an önce bütün özümlemelerden çıkaracağımızı sonuc, bu fethedici tarza ulaşmaktır. Ciddiyi almayanlar var. Yirmi yıldır ciddiye almayanlar

Artık yenilgili ruh halini sorgulamanın zamanıdır

Zindanda olanlara da, çıkanlara da sunu hatırlatmak istiyorum: Benim kendimi nasıl yaşadığımı fark etmek istemiyorlar. Zorbela onları yaşadığımı hatırlamak istemiyorlar. PKK, işleri biraz ayaklar üzerinde yürütebilecek bir durumda geldikten sonra bunlar da, “aslında biz yürüyebiliriz” diyorlar. Onlara yanlış içinde olduklarını söylüyorlar. Önemli noktalarda yenilgenin öpate yaşadıkları bir durum yok. Şimdi parti biraz ayak-

var. Kötü! Bazılarınız gençsiniz. Çok yüzeysel aşabileceğinizi sanıyorsunuz. Yanlış! Ye PKK'nın elinden de kurtulmak, ancak düşmanın tam zaferine uğramak olur. Düşman da tam zaferle mümkün ki, herhalde PKK'den daha kötüsünü yapar size. Pismanlık yasasına da güveniyor değilsiniz herhalde!

Önderlik yürüyor, hepimiz yürüyoruz... Ama burada bir yanlış vardır. Benim yürümem, mutlaka hepinizin yürümesi anlamına gelmez. Benim bu işlere önderlik etmem, hepinizin önderlik etmesi anlamına gelmez. Tam tersi söz konusudur.

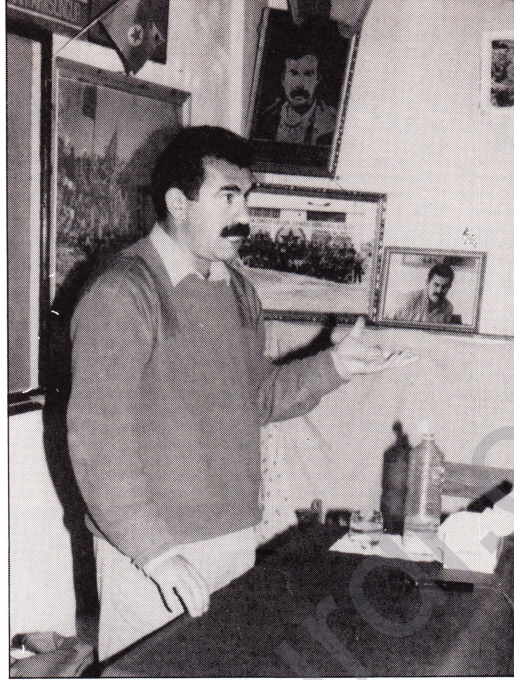
Ben ne kadar kusursuz çalışmaya mecbursam, siz benden daha fazla mecbursunuz. Kusursuz çalışma, kabulümüzüzdür dediğimiz çalışma benim için ne kadar geçerlidir, sizin için de o kadar geçerlidir. Biz bu temelde söz ve güven istiyoruz.

Önderlik dahilinde yürümeyle bilemiyorsunuz, başaramıyorsanız, söylediklerimi bu anlamda hayatıdır. Yine dönem çok önemli, yine savasçık yakıcı, görevlerin fethi mutlak gerektir. Siz de bu temelde mutlak başarı dahilinde yürümelisiniz. Bunun için bu günler de iyi değerlendirilmeli; sonuç alamayız diyorum. Başka çareniz de yok.

ları üzerinde yürüdüğü için bir daha çok üzerlerine gideceği. Ama bunu anlamamakta ısrar edenlere de, “sizlerin durumu yenildi derdümüzdü geçmişte filan notkuda yenilgiye yaşadınız” diyeceğiz. Yine “filan yerde senin çabın yenilgenin başka bir şey getirmeye ve sen bunun üzerine kendini inşa etmişsin” diyeceğiz.

Tüm bunları neden şimdi söylüyoruz?

Sizleri bugüne kadar böyle getir-

mek doğru mu, değil mi? Herhalde doğru. Yani sizi daha içine bağlamak taktik olarak doğru olabilir miydi? Sirtüstü bırakmak herhalde doğru bir taktik değildir. Düşman sizi zaafınızla, hatalarınızla bitirmek istedi. Tabii ki, benim görüşüm de bütün hastalıklarınıza rağmen sizi buraya getirmekti. Bu da en doğrusu. Şimdi hesap soralım.

Nasıl yaşarmal, yaşanan savaşçılık nasıl öğrenilebilir? Siz buna doğru gelin. Şu anda benim en çok yüklediğim husus bu. Tam da son hız yüklenme zamanı... Yenilgili ruh halini, yenilgili dokuları, yenilgili her türlü psikolojik davranışları, düşünceleri, tabuları, alışkanlıkları sorgulamanın tam zamanı. Üzerinize biraz yüklenerek aslında son durumunuz size ayaklarınız üstünde tutacak kadar güçlü. Kritik bir şey değil yani. Çünkü iddia sahibi olmuştunuz, güç kazanmışsınız. Bunun daha da güçlendirmek için sorgulamanın zamanıdır diye düşünüyorum.

Eğer siz bir komuta tarzına, önderlik tarzına “varım” diyorsanız, her türlü görevlere yaklaşmada, bunun yönetiminde ve çabasının yeterliğinde, tarzının koparıcılığında yaşarsanız, ancak doğruyu yakalayabilirsiniz. Bu hepimiz için geçerli. Adam olacaksınız bu temelde olun. Kendinize saygıyı yitirmişseniz, başka türlü gidicatsa fırsat tanınmalısınız. Alçakgönüllü olun. Başarıya götüren ruh haliyle düşünce gücüne ve militanca vuruş tarzına ulaşmaya layık tutumunuz güçlü olmalı. Düşman yenilgiyi layık görüyor size. Aslında kendisi ucubedir yürütüyor; bunu görmüyor, size layık görüyor. Düşman böyle ise, sizin de nasil olman gerektiği açıktır. O açıdan “silahımı kullanamadım, silahımı düşürdüm, örgütü iyi eğitemedim, örgütü çalıştırmadım” demek, benim açımdan en büyük suçtur.

Sorular gerçek ve yakıcıdır. Çözümünde de belli oranda umutlu olabilirsiniz. Ben söz vermişim; ne kendimi, ne de sizleri aldattım. Sizin çocukluğunuzda da aldandım. Doğru söylüyorsunuz. Doğru lar yakıcı bir biçimde size dayatmak sanırım en olumsuzudur. Yoksa, “yıldadılar yorulmuşlar, yıpranmışlar, biraz da yumuşak yapılaşmış” biçiminde davranışın ne anlamları var! Gönüllü oğsamak doğru olabilir mi? Belki çoğunuzun başlangıçta bekle-

diği buydu. Kişilikler üzerinde düzen kılplar fazla etkili olmuştur. PKK formasyonuna kesin ulaşılmadı. 12 Eylül veya bir bütün olarak cumhuriyet ideolojisi, kişilik şekillenmeleri tehlikeydi. Vebadan kaçır gibi kaçın bunlardan. PKK kişiliğine yönelmekten ve bunu özümsemekten çekinmeyin.

Şimdiye kadar bütün anlattıklarım, bu büyük tecrübe birikimini size bir kez daha özetleyip anlatmak içindi. Çok gerekli! Yaşam çok acıdır; ona doğru yaklaşmazsanız, gençliğiniz yazık olur. Zaten çoğu arkadaş şehit olmuş, acı duyuyorum. PKK aşına yola çıkmış, ikinci çün devrilmiş. Bu nedenle, bu tecrübe birikimini size çok yoğun ve çok kısa bir sürede vermek istiyorum. Başka çareniz de yok.

Evet, bu konuşmamda gelişimin özüne ilişkin değerlendirmeler yaptım. Bence temel yerleş-

tilirmesi gereken esas budur. Kişiliklerinizin bu temel dahilinde şekillenecek güç kazanması her şeyden önemlidir. Geçmişte birçok başlangıcımız hatalı kişilerle temininde olmuştur. Şimdi onu düzeltmeye çalışıyoruz. Artık buna güç de yetirebiliriz. Savaşın kabul etmiş bir topluluğuz. Partimizin bütün militan ve savasçılarını sonuna kadar savasmayı kendine kabul ettirerek cesareti ve kararlı bir yapıya sahiptirler. Fakat işe nasil ve hangi yönde başlamaları gerektiğini ihmal etmişler. Hatta yenilgiye rahatlıkla götürebilecek birçok tutumu içlerinde barındırmışlar. Başta en eskiler olmak üzere, tabii ki,

Başarıya götüren ruh haliyle düşünce gücüne ve militanca vuruş tarzına ulaşmaya layık tutumunuz güçlü olmalı. Düşman yenilgiyi layık görüyor size. Aslında kendisi ucubedir yürütüyor; bunu görmüyor, size layık görüyor. Düşman böyle ise, sizin de nasil olman gerektiği açıktır. O açıdan “silahımı kullanamadım, silahımı düşürdüm, örgütü iyi eğitemedim, örgütü çalıştırmadım” demek, benim açımdan en büyük suçtur.

saygı isteyelim? Kendimizi tanıdık mı ki, başkaları biliyor tanısın? Kendimize saygı gösterdik mi ki, başkaları bize gösterisin? Kendimize yazarmız oldu mu ki, başkaları bize zarar vermesin? Kendi kendimizi vurmaktan alıkoymdu mu ki, düşman tuturmasın? Tüm bunlarda yazılmış, yitkimsiz. İşte doğruya mek dediyim hususlar burada kendini bütün açıklığıyla gösteriyor.

Sorular gerçek ve yakıcıdır. Çözümünde de belli oranda umutlu olabilirsiniz. Ben söz vermişim; ne kendimi, ne de sizleri aldattım. Sizin çocukluğunuzda da aldandım. Doğru söylüyorsunuz. Doğru lar yakıcı bir biçimde size dayatmak sanırım en olumsuzudur. Yoksa, “yıldadılar yorulmuşlar, yıpranmışlar, biraz da yumuşak yapılaşmış” biçiminde davranışın ne anlamları var! Gönüllü oğsamak doğru olabilir mi? Belki çoğunuzun başlangıçta bekle-

yeniler için de sağlam başlangıç son derece belirleyicidir. Partinin bütün çabalarını muazzam güleğin, layık olmanın ve onunla birlikte çalışmanın imkânını elde edebilirsiniz. Bledi söylediklerimiz eksiklikler olabilir, fakat tartışmalarla üzerinde daha da yoğunlaşarak kesinlikle başarıları ve fetheden bir tarzıdır. Biz şimdiki kadar zorbela buraya kadar getirdik, zorbela yaşattık.

Partiyi daha iyi savasabilen bir aşamaya getirdik. Bundan sonra da eskilerin her türlü yenilgiye açtığımızı kabul etmeyeceğiz. Doğru devrimci tutumumuz, bizi her zamankinden daha fazla başarılı olmaya götürmektedir.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Komple devrimcilik, komple kişilik ister

Sizi yaşama çekerek, ona doğru tarzda yaklaşmanızı sağlamaya çalışırken epey zorlanıyorsunuz. İhanete uğramış, gaflete delmiş; gözüne in hainane, en gafilane bir temelde açmış ve böyle böyle yetmiş kişilikleri insanlık, özgürlük ve namus-onur yolsuna kolay çekemiyorsunuz. Bu nedenle kaytarmacılığı, kurnazlığı, hisrişliği ahlak edinmiş bir yetmiş ve yaşam tarzından hakkın, adaletin ve doğru emeğin sahibi haline getirmek epey zor. Beyinsizliği, yumsuzluğu yine bu temelde yaşamış olanlara böyle emeklerle, uyarılara katkı sunmak, aynı nedenle zor. Bunlardan dolayı tabii ki, sizleri de devrimci bir konuma getirmek kolay olmayacaktır. Bunu biraz daha anlamak gerekliyor. Hele her şeyin yaprak gibi savrulduğu, yine basit tutkuların, güdülerin ve çıkarların bile gemenemez olduğu bir ortamdan sizleri zorluklarla dolu bir ortama çekmek, savaştırmak çok zor bir uğraştır. Dolayısıyla böylesi bir ortama geldiğinizde kendinizi konuşturacaksınız, engel üstüne engel koyacaksınız, anlayışsızlık göstereceksiniz.

İşin doğası gereği durumlar biraz böyledir. Çünkü böyle yetiştirilmişsiniz. Aynı zamanda zayıfsınız, çaresizsiniz. Bu nedenle çok ağlıyorsunuz, şikayet edersiniz, elinizdekiyi atarsınız ve kırar-dökersiniz, kolay teslim olursunuz. Böylece partide de, düşmana da, ortama da yenik düşersiniz. Sonuçta kavga zayıf geçer. Bu da yanlıştır. Bütün bunlara rağmen doğruya da, namusa da, özgürlüğe de, her şeyde de geleceksiniz; bunları kabul edecek bir durumu yaşayacaksınız. Ya bu dünyadan gidersiniz, ya da kendinizi bu duruma ulaştıracağınız. Bunun başka çaresi yok!

Şu durum kaçınılmaz gibi geliyor: Nereye gideceksiniz ve hangi bahaneyi göstereceksiniz? Bütün bunlar sizin için kapanmıştır. Bu açıdan onurlu bir şekilde sağa-sola aldanmadan, hatta gerekirse en zorlu savaşa vererek ölü açacağınız. Yoksa kimse ne size merhaba der, ne size bir ekmeğe verir, ne de size bir hümet gösterir. Bu tutumunuzla yüz yıl da yürüseniz, sonuç yine aynı olacaktır. Kendini aldatmaya, numara yapmaya, ağlamaya ve sızlamaya ne gerek var, ne de bir değer verir. Yapılması gerekeni erkenden alan, adam gibi yaparsanız, kendiniz için en yararlı olanı yapmış olursunuz.

Yaşamın nasıl kahredici olduğunu, nasıl bizi kazanmak zorunda bıraktığını ve bu yönlerle nasıl savaşmam gerektiğini ne kadar erken görüp, gereklerini yerine getirerseniz, bu hepimiz için doğrudur olur. Nazlanmaya, utanmaya ve küsmeye gerek yok. Sizi kimse böyle kabul etmez, sırtında da taşımaz. Benim sizi böyle kaldırmama, yürütmeme oldumaysa, Nitekim nasıl bir kişilik olduğum halen tartışılıyor. Özellikle bizim farklıdır. Biz tahammül ederiz, kaldırırsınız da, başka bir çare de bulursunuz, ama bu demek değildir ki her yerde, her zaman işler böyle yürür. Tabii işler böyle yürükler ama başka başka... Başka ne yaparsınız ki? Türk jandarması nasıl sizi hazırla çeker! Ana-avrat döşer, siz ise "ne güzel konuşun" dersiniz. Elinizden bundan başka bir şey gelmez.

Evet, geçmişi görelim! Sokrates bile kendini nasıl sözcüğü ile büyüttü. En eski bir gariplik de surredir: Kendinizi rahat ve normal bir düzeye tutmayı "uyum" olarak bir dü-

yorsunuz. Kendinizi savaşta da, barışta da böyle sanıyorsunuz. Sanki burmandan alırdınız tanırlarla karşı karşıyayız.

Bizim geçmiştende trajik olan, iki keçiği bile gideyemeyecek adamın şimdi önderlik sahasına giriyor olmasındır. Ağzı kanlı kurtlarla dolu bir ortamda, fakura keçiler gider, çoban kalır. Kurt çobanı yemez, habire keçilere yonılır. İşte siz önderliği de böyle anlıyorsunuz. Bundan daha fazla anlamadığını sanmıyorum. Tabii her gün kendinizi çekti; örsle döverseniz, belki keçileri kurtarırsınız. Çobanlık, en eski mesleklerden biridir. Ben çobanları severim. O çobanlar, adam gibi olmanız gereken düzeye insanları. Bu düzeye gelmeniz çok zor. Yine de uğraşalım; uğraşmaya ve konuşmaya devam edelim. Bir-

istiyor, biz de devam ederiz. Nitekim işin yoldaşçası her gün parti içinde anlatılıyor, yaşılanıyor. Burada gerilemiş değiliz. Yeni yöntemler deneyerek daha da uğraşacağız. Yepyeni adaylarla uğraşacağız ve mutlaka tarihi gelişmeler ulaşacağız. Dönerim bize dayattığı, üretici bir yaşam değerini geliştirmek ve sürdürmektir. Sözde ve eylemde yenik düşmeyeceğiz. Karşılık vereceğiz. Birisi daha işinizi yaparsa ve bizi inandırmasa makbulüzdür.

Elbette ki ortadaki gibi bir meydan savaş kazanamazız. Düzenli orduların gözkeşiflerini de sağlayamazız ama, değişik bir savaş türünü geliştirebiliriz. Bu savaşta da, en az bunun kadar etkili kalacağız insanınız. İnsan sayısının ender rastladığı bir savaş tarzını

miyorsunuz. "Böyle ucuz söz söyleyirim", "aldatırım", "kaçarım", "kandırırım", "sıkayet ederim", "namussuzluk yaparım", "kocalık yaparım", "karılıklı yapırım" yöntemleriyle sonuç alabileceğinizi düşünmüyorsunuz. Ben uyarıyorum. Anlayana, bütün PKK'lilere, bizi izleyenlere ve hatta düşmanımıza şu hatırlatıyorum: Lütfen bunu iyi düşünün! Savaşın neresinde yer alırsak alalım; sonuçları, yaptığımız işin özünü bütünüyle görebek yaklaşalım. Hesap hatası olmamalı! Bu ne kimseye yarar ve ne de gerekçeli olur. Sonucu belirleyen bu savaş, bir defa kahreden bir ortamdan gerçek yaşama geçen bir savaştır. En büyük haksızlığa uğrayanı hakka çekendir. Yoldan çıkarılanı doğruya zelleştirir. Savaşın amacı budur.

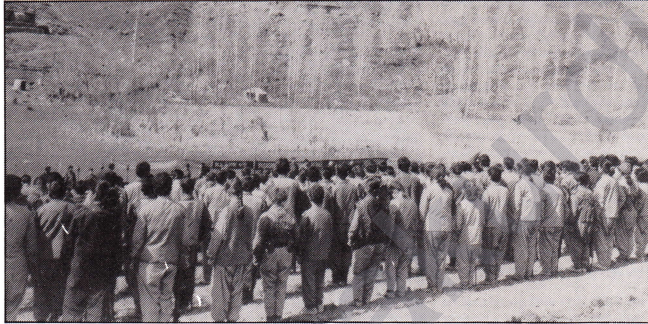
biraz daha güçlendirmeyi esas almıyorsunuz. Bu kesinlikle yanlıştır ve başarıya götüremeyecek bir yaklaşımdır. Gidilen alanlarda, söz konusu yaklaşım kendini daha da kökleştiriyor.

Bunun nedenlerini hep kendimize soruyoruz. Belki yaptığımız çalışmamızı siz tatmin etmiyor ama, geçinip gidiyorsunuz. Devrimci bir çalışmaya yönlü eksiklikleri aştrıymayı hedefleyen çalışmamızdır. Bunun tersi, affedilemez bir kişilik pratiği olur ki, çoğunuzun yaşadığı da budur. Soruyoruz: Bu ne biçim kişilik? Bu kişiliği neden yaşıyorsunuz? Bu kişilik ne kazandırıyor size? Ruhunuzdaki, vicdanınızdaki bu sorumsuzluk, duyarsızlık nedir? Anlamıyorum! Oluđukça kendimi koyuermiş bir kişilik söz konusudur.

Kimse böyle yaşayamaz! Nitekim bu yapıyla yaşamak mümkün değil. Oluđukça kendini gizleyip, parti sistemini yanıltarak yaşayabileceğinizi mi sanıyorsunuz? Gaflet içindedesiniz! Oysa biz, korkunç bir çabaya uğraşıyoruz. Fakat buna karşılık sizin yaklaşımınız doğru değildir. Ciddi askeri-siyasi sorunlar karşısında durumunuz planlı değildir. Güçlü olanları da gönderdik, halen seslersolukları çıkmıyor. Rahat koşulları olduğuna yere de gönderdik, zor koşulları olduğuna yere de gönderdik. Tümünün benzer özellikleri söz konusu. Çok iyi biliyorsunuz ki, yaptıklarınızın dönemi kırtarmaya yetmiyor; güç veya zor durumu leyhe çekmiyor. Halen de "varım" diyorsunuz! Bu yanlışlığı götürür. Haddinden fazla ildade zayıflıyız var. Hedefe ulaşmada, kazanmada tutumlar çok ölü görünüyor. Bizim önderlik tarzımıza rağmen, pratiğinizde böyle yaşıyorsunuz. Bizim durumumuz öyle değil. Hayret ediyorum! Bizi böylelikle, siz neden tam tersi durumda oluyorsunuz? Yani, en zor yaşama kattanıyor, zorluklara göğüs geryorsunuz, ama PKK kişilik tarzını kabul etmiyorsunuz. Madem o kadar zorlukları yaşıyorsunuz, o zaman PKK kişilik tarzından neden yoksununuz? Dağınık mı? Bu konuda kendinizi örsletiyemediniz mi? Bu yanlış hastalığı atın artık. Sizin tarzına bırıksız, bu işler durmaz. Muazzam davranış bozukluklarınız olduğundan, boğulup gideceksiniz. Birkaç köylü ve birkaç esnaf kurnazlığı, ama belki bir şeyler alıp götürür, ama belki bir kısmı yerle bir olup gider. Mevcut durumlarımızı göz önüne getirdiğimizde, bu böyledir. Yılların ihmalkarlığını yaşıyorsunuz. Bu yıllara, devrimcilerimiz başka bir şeyler de konuşmuşken çok kötü.

Sözümün başlan eğitim defterinden mezun oldu. Fakat sahteler, ki iyizlikle bir kişilik kurarak... Tabii bu iyi olmadı. Nez özü oluyorsunuz? Neden ufak bir monte ile yetiniyorsunuz? Büyük bir yanlışli! Bir elbise değıştirir gibi bizden aldıklarınla yetiniyorsunuz. Sorun, sabır, zemin ve zaman meselesi değil. Zaten eğitim sahalanını, mücadele alanlarını bu göre ayarlıyoruz. Nitekim sorunları da bu olmaktadır ortaya çıkıyor. Aslında düzenin yontuğu kişilikler var. Yine düzenin yerden bakından esir aldığı, kolunu-kandını kırdığı, duyusunu-beynini kendine göre defalarca biçimlendirdiği kişilikler karşı karşıyayız. Beşikten günümüze kadar sandığından daha fazla sizi böyle yetiştirildi. Bu, çok

Devamı 22. sayfada

"...Şakası yok bu işin. Gerçek yaşam yasası budur. Hazırlığınız buna göre yapın. Nitekim kimse sizi alacakaranlıkta savaşa kaldırmıyor. Çok ısrarlı ve yoğun hazırlıklar sonucu sizlere savaş gerçeği hatırlatılıyor. Tabii aynı zamanda karşılığ da isteniyor. Kusur olsa, sizde olur. Yaşamın her alanında öyle bir iç mücadele içindeyiz ki; mücadelenin yüzde 5'i düşmana karşı yürütülüyorsa, yüzde 95'i de kendi saflarımızda yürütülüyor. Kendinizi yıkararak yeniden yapma konusunda bir savaşım veriliyor. Sağı-solu yakmadan, yıkmadan önce kendimizi yıkıp yıkılmı ve yapmalıyız..."

rimize sorularla yönelme temelinde günümüze ulaşalım. Bu en iyisi. Bkardın, usanmadan sizinle uğraşalım. Belki böylelikle sizi daha iyi savaştırebiliriz. Madem ki, bunca yıldır bu savaşı böyle geliştirme cüretini gösterdik, o halde gerisini de getireceğiz. Ölmek daha, gerisini de getireceğiz. Açıkça söylüyorum: Bu konular düşündürücü konulardır. Er meydana, şimdiye kadar olduğundan daha iyi öldürmeye çalışacağız. Darısı başınıza! Umanın biraz savaşırsınız ve bu temelde yaşamak istersiniz.

Standart olmaktadır, dolayısıyla düzenli kılınlarından kurtulalmıyorsunuz. Bu nedenle çok çarpıksınız. Yüreğinizde de büyüklük yok. Eylemiyle ve dilyle ses vererek kendilerini pek indiletmeyebilir. Nitekim bir orkestra gibi değil, sivrinsnek gibi ses çikanyorsunuz. Benim gözlemin, izlenimlerim böyledir. Yani seslerinin, sivrinsneklerin saldırsını, hücumunu anmsatıyor: Kulakları tırmalayın rahatsız edici bir ses... "Tarihle şöyle olacak; benim küçük-burjuva kurnazlığında yere köyü kurnazlığım var" biçiminde herkes kendi sıkıntılarını dayatarak konuş alacağıni sanıyor. Parti içinde sivrinsnek hareketi değil, orkestra hareketi olmalı. Parti, anlayışlı sesler, nagemler bütünüdür. Uğraşacağız. En iyisi yine savaşırız. Madem ki bazılar bu işi yapmak

zorlayacak. Başarmak için düşmandan daha çok sizlere yöneleceğiz. Yaşamaya hakkınız varsa yürürsünüz, yoksa bir günde düşersiniz. Bu, savaşın bir yasadır. Bu savaş, yaşamı gerekenle gerekemeyeni açığı çıkararak temel bir araçtır. Bizim de, bu savaşa o kadar ihtiyacımız var ki! Benim yaptığım ölümlü çalışmam, sadece ve sadece ölmesi gereken özellik ile yaşamaya gereken özellikli bir an önce ortaya çıkarmaktır. Ölmesi gerekenleri hızla öldür, yaşamaya gerekenleri yaşat! Artık parola veya savaşı biçimi budur. Buna göre yeninizi sağlama alın. Bunu nun için çalışın.

Şakası yok bu işin. Gerçek yaşam yasası budur. Hazırlığınız buna göre yapın. Nitekim kimse sizi alacakaranlıkta savaşa kaldırmıyor. Çok ısrarlı ve yoğun hazırlıklar sonucu sizlere savaş gerçeği hatırlatılıyor. Tabii aynı zamanda karşılığ da isteniyor. Kusur olsa, sizde olur. Yaşamın her alanında öyle bir iç mücadele içindeyiz ki; mücadelenin yüzde 5'i düşmana karşı yürütülüyorsa, yüzde 95'i de kendi saflarımızda yürütülüyor. Kendinizi yıkararak yeniden yapma konusunda bir savaşım veriliyor. Sağı-solu yakmadan, yıkmadan önce kendimizi yıkıp yıkılmı ve yapmalıyız.

Sözümün anlayana! Fakat anlay-

Kimse başka türlü anlam biçmesin. Bu nedenle savaş için gereken çaba müthiş, yoğun ve keskin olmak zorundadır. Nitekim savaş, bilincin ve yüreğin ayaklanarak zirveye çıkmış biçimdir. Böyle yaklaşılır, böyle yaşanılır. Sonuçları da çok çetindir.

Yapacağımız değerlendirmeler gerçekçile, savaş gerçekliğimize sizi ulaştırıyaya ve daha çok da bunun öndünde engel teşkil eden ne varsa kaldırmaya yöneliktir. Bunu mutlaka, her ne etelemeksiniz başarmak zorunluluğuna var. Uzun süredir bu bunun temellerini orturtmaya çalıştık. Fakat buna rağmen, çeşitli sahalardan yürümeyi bilme ve tözkelme sıkça yaşanan durumlar oldu.

Kabul edilmesi gerekeni esas almıyorsunuz. Yürütülmesi yetersiz ve oludukça da çarpık. Ne istiyorsunuz? Sıradan bir ortaya atılmak bile, insanın çok şey yaptırıyor. Yıllardır temel parti çizgisi altında, vargulanan taltim ve perspektifler doğrultusunda halen sağlam bir komuta yürütüşüne ayak uyduramayıncı kendinize normalsiniz. Kişilik yapılanmazında çok ciddi hastalıklar var. Devrimcileştirme cabalannca çok az gerekli kişilik veriliyor. Devrimci değerleri, mevcut kişiliğinizin bir süsü, bir elbisesi olarak kullanıyorsunuz. Temel devrimci kişilik içinde erimiyorunuz; devrimci değerlerle kendinizi